

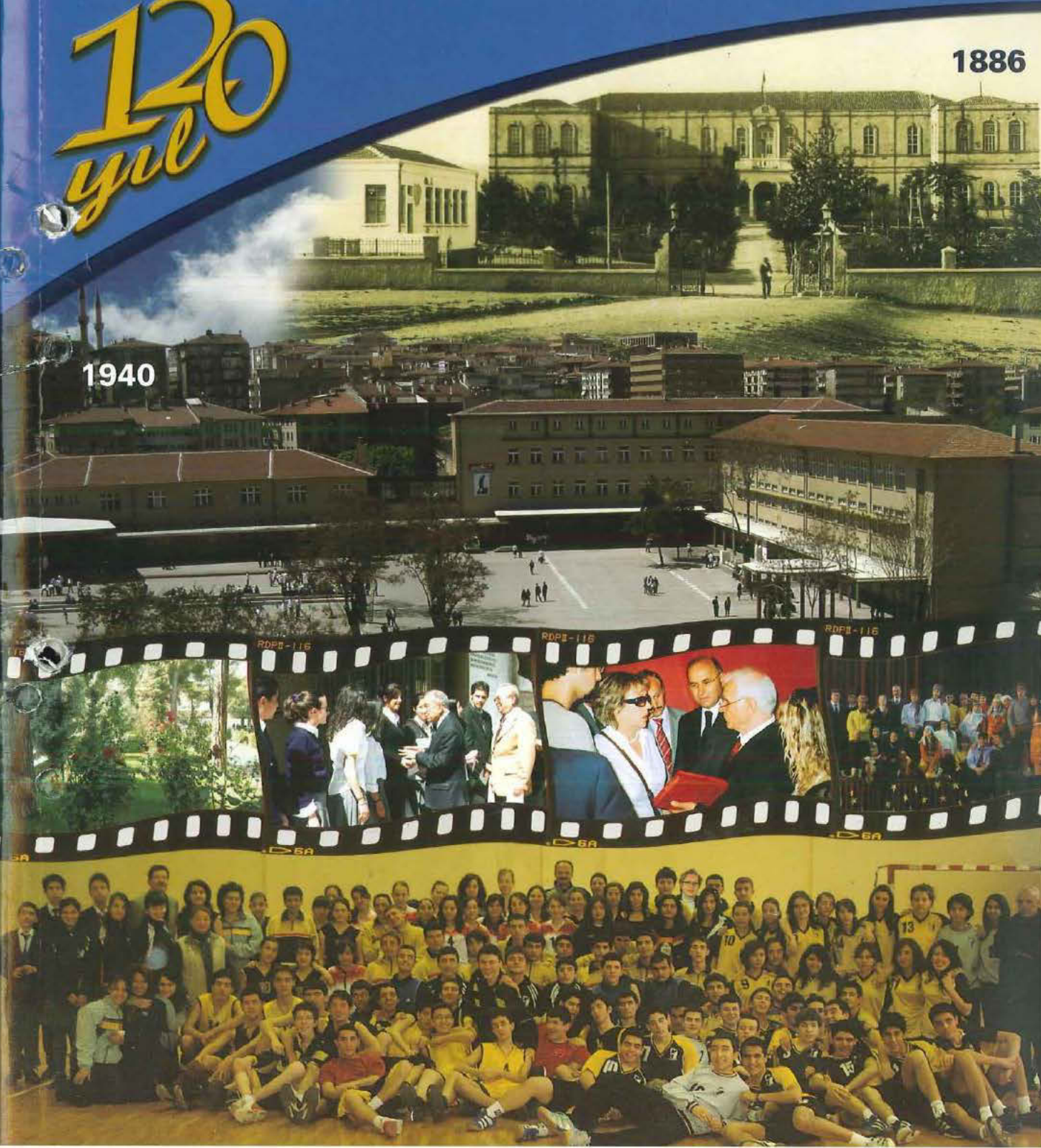
ALEV

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI DERGİSİ 19 Mayıs 2006
Sayı: 24

120
yıl

1886

1940

ALEV

**ANKARA ATATÜRK LİSESİ
EĞİTİM VAKFI DERGİSİ**

Sahibi
Erol ÜÇER

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
A. Halim ÖZKAYNAK

Genel Sekreter
Şahin GÜRÜN

ALEV Yönetim Kurulu

Başkan
Erol ÜÇER

Başkan Yardımcıları
A. Halim ÖZKAYNAK
Yahya ZABUNOĞLU

Muhasip Üye
A. Halim ÖZKAYNAK

Genel Sekreter
Şahin GÜRÜN

Üyeler
Rahmi MAĞAT
Turgay AĞRALI
Ömer SAATÇIOĞLU
Süha SEVÜK
Metin ÖZDEMİR

YAYIN KURULU
Metin ÖZDEMİR
Gönül ERTUNA
Eren DEMİR

FOTOĞRAFLAR
Nebiye SEYHAN

Banka Hesap No:
Vakıflar Bankası G.O.P. Şb. 2010153

ADRES
Atatürk Bulvarı No: 229
Kavaklıdere - ANKARA
Tel: (0312) 455 42 62
Tel: (0312) 230 29 91

Grafik Tasarım
İsmet FİLİZFİDANOĞLU
MN Tanıtım

Baskıya Hazırlık - Baskı
MN Tanıtım / (0312) 384 41 27

MAYIS 2006 - ANKARA

İÇİNDEKİLER

14 Lisemiz 120. Yasında

30 ALEV'in hizmetleri

33 Öğretmenlerimizle sohbet

59 TÜBİTAK Yarışmasında Birincilik

76 Resim Sergisi

Başyazı / Erol ÜÇER	4
Vakfımızın Olağan Genel Kurul Toplantısı	6
ALEV Yönetim Kurulunun 2004 Yılı Faaliyet Raporu	7
Atatürk LiselilerDerneğimizin Olağan Genel Kurulları	8
Kokteyllerimiz	10
Vakfımıza Bağışta Bulunanlar	12
Lisemiz 120 Yaşında	14
Lisemizden Görüntüler	28
Kuruluşundan itibaren ALEV tarafından yapılan hizmetler	30
120. yılda öğretmenlerimizle sohbet	32
Vakfımızın Nüvesi	36
Yıldönümlerimiz	38
Kemal'in Askeri TURGUT ÖZAKMAN	40
Okulumuzun Mimari BRUNO TAUT	44
Yusuf Has Hacib	46
Büyük Onur	48
Öğrenci Değişim Programı	49
Teşekkürler Sayın Methibay, Teşekkürler Çankaya Belediyesi	50
Atatürk Liseliler Devlet Konukevinde Buluştular	52
Gurur Tablomuz	54
Not Ortalaması 5.0 olan Öğrencilerimizle Beraberdik	58
TÜBİTAK Proje Yarışmasında Türkiye Birinciliği ve İkinciliği	59
13 Ekim Ankara'nın Başkent Oluşu	61
Kompozisyon Yarışmasında İki Birincilik Lisemizin	61
Duy Onu	62
Tek Bir Hayat	63
Kütüphanecilik Haftası	64
Turizm ve Kültür Yarışmasında İkincilik	64
Resim Dalında Uluslararası Birincilik	65
Resim Dalında Birincilik	65
10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü	66
Atatürk'ü Anlamak / 11 Fen-A Sınıfı Öğrencileri	66
Öğretmenler Gününü Kutladık	67
Atatürk'ün Ankara'ya Gelişinin 86. Yıldönümünü Kutladık	68
Kermes	68
Gönül Bahçesi	69
Orman Haftası	70
Okulumuzun Tanıtımı	70
Öğrencilerimizin Resim Çalışmalarından Örnekler	71
Lisemiz Sporcuları	72
Güreşte Ankara Birinciliği	72
Kız Voleybol Takımı	73
Yüzme Takımlarının Büyük Başarısı	74
Haydi Kızlar Satranç Oynamaya	75
Resim Sergisi	76
Basında Atatürk Lisesi	78

Sevgili Atatürk Liseliler,
Değerli Dostlarımız,

İçinde bulunduğumuz 2006 yılında Okulumuzun 120. Kuruluş Yıldönümü'nü kutluyoruz. Okulumuz 1886 yılında Ankara İdadisi (Taş Mektep) ismiyle kurulmuş, 1908 II. Meşrutiyet'den sonraki bir tarihte adı Ankara Sultanisi, Cumhuriyet'in ilanından sonra Ankara Erkek Lisesi ve nihayet bugünkü binasına geçtikten sonra da, 1940 yılında Ankara Atatürk Lisesi ismini almış bulunuyor.

Okulumuz, kuruluşundan bu yana geçen 120 yıllık şanlı tarihi içerisinde, Ülkemize nice başarılı insanlar yetiştirmiş ve Kurtuluş Savaşı'na, öğrenci ve öğretmenlerinin fedakarlıklarla katılımı nedeniyle, Büyük Atatürk tarafından sancak verilerek ödüllendirilmiştir.

Öğrencileri, öğretmenleri, idarecileri ve mezunlarıyla, şanlı bir tarihi olan Okulumuz hepimiz için övünç kaynağı olmaya devam edecektir.

Eğitimin insan yaşamındaki önemi her geçen gün daha değişik boyutlarda kendini gösteriyor. Ülkemizin sosyal ve ekonomik kalkınmasını daha hızlı bir şekilde gerçekleştirmek ve uygarlık yarışındaki konumunu daha da

güçlendirmek için hepimizin çok fazla çalışması gerekmektedir. Bu ülkenin bireyleri olarak, bu açıdan bizlere de önemli görevler düşmekte, bizler de çalışma yaşamımızda yeni yeni aşamalar gerçekleştirmek durumundayız.

Gerek günlük yaşam için, gerekse çalışma yaşamı için olsun yeniliklerden söz edince, içinde bulunduğumuz şu dönemde, batı dillerinde "innovation" diye tanımlanan, bizim dilimizde, "yaratıcılık" veya "her konuda yenilikleri sunma, ortaya koyma" olarak tanımlanabilecek yaklaşım veya uygulamalar çok büyük ilgi görmektedir. Özellikle, teknoloji alanında elde edilen gelişmeler, birçok konuda, yeni yeni olanakları insanlığın hizmetine sunmakta, bu olanaklar da, diğer başka konulardaki yeniliklere kapı açmaktadırlar.

Dünyanın genel gidişine bakıldığında, işlerin yürütülmesinde şimdiye kadar kullanılagelen yöntemlerin yetmediği görülmektedir. Toplumlarda gelişmekte olan üstün kalite anlayışı, zamanın değerinin hızla artışı, daha kısa zamanda daha çok iş yapma gereğinin zorunlu olması, rekabet koşullarının acımasızca işleyişi, yeni yöntemleri, yeni hizmetleri, yeni ürünleri, özetle her konuda yenileşmeyi, yenilikler bulmayı zorunlu kılmaktadır. Eğer bu şekildeki bir düşünce açısıyla konuları ele almaz isek, çalışmalarımızda başarılı olma, uzun vadede ayakta kalabilme şansımız çok az olacaktır. Çünkü, yeni ürünler bulanlar, yeni çalışma yöntemlerini uygulayanlar, yeni atılımlar yapanlar, bizim önümüze geçecekler ve zamanla bizi saf dışı bırakacaklardır. Bu gerçeği görmeli ve yeniliklere yönelme konusunda acele davranmalıyız. Yenilikler konusunda ne gibi örnekler bulunabilir, bu konuda ülkemizde neler yapılıyor diye sorduğumuzda, üniversitelerimizdeki "teknokent" uygulamaları güzel örnekler olarak gösterilebilir. Başta Orta Doğu Teknik Üniversitesi olmak üzere, İstanbul Teknik Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi gibi yüksek eğitim kurumlarımızın oluşturdukları teknokentlerde, birçok konuda yeni ürünler üretilebilmekte, yeni teknolojik yöntemler geliştirilmekte ve bunlar iç ve dış piyasalara sunulmakta, ülkemize hem döviz kazandırmakta, hem de büyük prestij sağlamaktadırlar.

Yakın tarihimize bir baktığımızda, bugün "Şu Çılgın Türkler" gibi değerli bir esere konu olan dedelerimizin kahramanlıklarında, vatan sevgisi ile yeniliklere açık olma duygusunun önemli etken olduğunu görürüz. Onlar bugünkü teknolojiye sahip olsalardı, belki de daha büyük zaferleri gerçekleştirebilirlerdi. Günümüzün teknolojik olanakları, bizlere, yeniliklere yönelmek için büyük fırsatlar getirmektedirler. Bunları iyi değerlendirerek, her konuda yaratıcılığa önem vermeli, ülkemize ve kendimize faydalı sonuçlar sağlayacak olumlu işler yapabilmek için yeniliklere açık olmalıyız.

Sevgi ve saygılarımla.

Erol ÜÇER

Vakfımızın Olağan Genel Kurul Toplantısı Yapıldı

Vakfımızın 20. Genel Kurul Toplantısı 26 Mart 2006 okulumuz öğretmenler odasında yapıldı.

2005 yılı bilanço, gelir tablosu, kesin bütçe ve tahmini bütçesinin okunması ve Yönetim Kurulu kararlarının Genel Kurulca onaylanmasından sonra yapılan seçimlerde, Yönetim Kurulu ve Denetim Kurulu aşağıdaki şekilde belirlenmiştir.

2006 YILI YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Başkan	Erol ÜÇER
Başkan Yardımcısı	Yahya ZABUNOĞLU
Başkan Yardımcısı	A.Halim ÖZKAYNAK
Genel Sekreter	Şahin GÜRÜN
Sayman	A.Halim ÖZKAYNAK
Üye	Turgay AĞRALI
Üye	Ömer SAATÇİOĞLU
Üye	Rahmi MAĞAT
Üye	Süha SEVÜK
Üye	Metin ÖZDEMİR

2006 YILI YÖNETİM KURULU ÜYELERİ (YEDEK)

Fethi GENÇ
Engin YAŞINKAYA

2006 YILI DENETİM KURULU ÜYELERİ

Metin TÜRKOĞLU
Şükrü SOLAKOĞLU
Ahmet BULGURLU

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı

Yönetim Kurulunun 2005 Yılı Faaliyet Raporu

Her yıl sunduğumuz faaliyet raporlarımızda olduğu gibi bu yıl da çalışmalarımızı özetlerken, Vakfımızın amaçları doğrultusunda eğitime ve okulumuza yararlı hizmetler verdiğimizden mutluluk duyuyoruz. Bu yıl, okulumuzun B blok sınıf ve koridorlarının boya badanası yapılmış ve spor salonumuzun bakım ve onarımı yapılarak tertemiz bir şekilde öğrencilerimizin kullanımına sunulmuştur. Bütün bu işler en iyi şekilde ve en uygun fiyatlarla, Genel Sekreterimiz Y. Mühendis Şahin GÜRÜN'ün koordinesi ve kontrolünde titizlikle yerine getirilmiştir. Söz konusu onarım işlerinin maliyeti 24.131,40.-YTL olmuştur.

Faaliyet raporumuza ekli olarak, 2005 yılı bilançomuz, gelir ve gider hesaplarıyla, kesin bütçemiz, 2006 yılı tahmini bütçemiz incelemelerinize sunulmuştur. 2005 yılında 103.865,00.-YTL kira geliri, 37.579,00.-YTL bağış geliri, 121.509,16.-YTL otopark işletmesi geliri, 12.896,90.-YTL menkul kıymet satış geliri, 15,37.-YTL kambiyo karları ve 0,03.-YTL diğer olağan gelirler olmak üzere toplam 275.865,46.-YTL gelir elde edilmiştir. Gelirlerimizin 166.505,33.-YTL'si harcanılmış geri kalan kısmı da vakfımıza gelir getirici bir gayrimenkul alınması amacıyla ayrılmıştır. Harcama kalemlerimize kısaca temas edersek;

Okul bakım onarım giderleri 24.131,40.-YTL, eğitimle ilgili giderler 8.509,46.-YTL, 56 lise ve 30 üniversite öğrencisine burs 43.410,00.-YTL, sportif giderler 10.371,48.-YTL, okul temizlik giderleri 203,90.-YTL, personel giderleri 30.435,49.-YTL, ALEV dergisi giderleri 9.440,00.-YTL, ihtiyaçlı öğrencilere ait giderler (yemek, yol, giyim, kitap, vs.) 21.935,24.-YTL, diğer çeşitli giderler 9.176,57.-YTL ve brüt gelirlerin 2/3'ünü geçmeyen giderler (teftiş, denetim ve diğer çeşitli giderler) 8.891,79.-YTL'dir.

Vakfımıza ait Keçiören Kuşcağız mahallesindeki 1.202/886m2 ve 377m2 hisseli arsalarımızın yapılan ihale sonucu iki arsa için 340.000,00.-YTL bedelle satışları yapılmıştır. Arsaların satışından elde edilen gelirle yukarıda bahsettiğimiz gelir fazlasının birleştirilerek vakfımıza gelir getirici bir gayrimenkul alınması için araştırmalara başlanmıştır.

Karşılıksız verdiğimiz burs ücretleri 2005-2006 Eylül ayları için lise öğrencilerine aylık 50,00.-YTL ve üniversite öğrencilerine aylık 70,00.-YTL olarak belirlenmiştir. Bu öğrenim yılında da burs ve öğle yemeği talepleri artarak devam etmektedir. Bu nedenle sizlerin ve hayırseverlerin katkılarını bekliyoruz.

Öğretmenlerimiz bu yılda unutulmamış 24 Kasım öğretmenler gününde Atakule Kubbe Restoranda öğretmenlerimiz için bir gece düzenlenmiştir.

Okulumuz öğrencilerinin sosyal alanlardaki çalışmaları da desteklenmektedir. Sportif ve kültürel alanlarda turnuvalarına katılıp başarı elde öğrencilerimize ödülleri verilmiştir. Tubitak'a proje hazırlayan öğrencilerimize destek olunup öğretmen ve öğrencilerin her türlü araç ve gereçleri alınmıştır. Masa tenisi ve satranç çalışmaları için gerekli olan bütün malzemeler alınmıştır.

Her ayın ilk Perşembe günü saat 18:30'da King Otel'de, çağrısız " Nerede Kalmıştık" toplantılarımız, Mezunlar Derneğimizin de gayretleriyle, yeni ve genç mezunlarımızın gittikçe artan katılımlarıyla daha coşkulu ve neşeli hale gelmiştir. Katılımların artması en büyük dileğimizdir.

ALEV bültenimiz büyük gayretlerimizle çıkarılmaya çalışılmaktadır. Yayın kurulumuzun fedakar çalışmalarıyla daha dolu ve renkli bir şekilde Mayıs ayı içerisinde çıkarılacaktır.

Vakfımız tarafından işletilmekte olan okulumuz bahçesindeki otoparkın 5072 sayılı vakıflar kanunun çıkmasından sonra kira sözleşmesi Okul Aile Birliğiyle yapılmaktadır. Vakfımızın ödediği otoparkın aylık kirası Okul Aile Birliği, İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü arasında belli oranlarda bölüşülmektedir. Okul Aile Birliği ile 13 Mayıs 2005'den geçerli olmak üzere yeni bir sözleşme yapılmıştır. Otoparkın aylık net kirası 13.000,00-YTL olmuştur.

Kısaca, ekonomik şartlar bizi zorlamaktadır. Buna rağmen yukarıda sıraladığımız hizmetleri yapabildiğimizi belirtmek bizim için kıvanç vericidir.

Güveniniz, desteğiniz, ilginiz ve hayırsever kişi ve kuruluşların desteğiyle daha yararlı işler yapacağımız inancındayız.

Saygılarımızla ...

Erol ÜÇER
Başkan

A. Halim ÖZKAYNAK
Başkan Yard.
Sayman

Yahya ZABUNOĞLU
Başkan Yard.

Şahin GÜRÜN
G. Sekreter

Rahmi MAĞAT
Üye

Süha SEVÜK
Üye

Turgay AĞRALI
Üye

Metin ÖZDEMİR
Üye

Ömer SAATÇIOĞLU
Üye

Ankara Atatürk Liseliler Derneğimizin 2004-2005 Yılları Olağan Genel Kurulları Yapıldı

Derneğimiz İstanbul Şubesi'nin 4 Mart 2006 tarihinde gerçekleşen Genel Kurulunun ardından, Ankara Merkez'de Genel Kurulunu, 26 Mart 2006 tarihinde Lisemiz Öğretmenler Odası'nda gerçekleştirdi.

Genel Kurullar 2005-2006 yılları içerisinde çalışacak yeni Yönetim, Denetim ve Yüksek Danışma Kurullarını belirledi.

Buna göre Yönetim, Denetim ve Yüksek Danışma Kurulları aşağıdaki gibi oluşmuştur.

ANKARA MERKEZ

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Başkan	: Yahya K. ZABUNOĞLU
Başkan Yrd.	: Y. Özgür METHİBAY Süleyman ROMAN
Genel Sekreter	: B. Kemal ZEYNEL
Sayman	: S. Hilmi GÜLTEKİN
Genel Sekreter Yrd.	: Meral GÜNDÜZ
Sayman Yrd.	: Bahadır ERTÜRK

DENETİM KURULU ÜYELERİ

Nusret KURDOĞLU
Erdal TÜT
Tayfun ALTUNÖZ

YÜKSEK DANIŞMA KURULU

Erol ÜÇER
Mustafa BUMİN
A. Halim ÖZKAYNAK
M. Ahmet BULGURLU
M. Rıza ÖZBEK

İSTANBUL ŞUBE

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Başkan	: Mehmet AYDIN
Başkan Yrd.	: Doğan YALIM
Genel Sekreter	: Ceren GÖKÇE
Sayman	: Taner GÖKSU

DENETİM KURULU ÜYELERİ

Adnan DİKİCİOĞLU
Süheyl KONAKÇI
Metin DÜZAKIN

Kokteyllerimiz

1995 yılından beri devam eden "Nerede Kalmıştık?" toplantılarımız devam ediyor. Düzenli olarak her ayın ilk perşembe günü saat 18.30'da King Otel'de yapılan kokteyllerimize genç mezunların yanı sıra çok sayıda üst düzey bürokrat, lisemiz yöneticileri ve öğretmenleri ile Vakıf ve Derneğimizin üyeleri katılmaktadır. King Otel Güvenlik Caddesi No: 13, Aşağı Ayrancı - Ankara

Sn. Turgut
ÖZAKMAN
01.12.2005 tarihinde
King Otel'deki
kokteyllimize
katılmış ve
mezunlarımıza kitap
imzalamıştır.
Kendisine teşekkür
ediyor, saygılarımızı
sunuyoruz.

Sn. Turan TANYER mezunlara kitabını anlatırken.

6 Ekim 2005 tarihinde "Taş Mektep" in yazarı Sn. Turan TANYER King Otel' de her ayın ilk perşembesi düzenlediğimiz kokteylimize katıldı, mezunlara kitabını nasıl yazdığını anlattı ve sonra da kitabını imzaladı.

Kendisine teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Sn. Turan TANYER kitabını imzalarken

(soldan sağa ayakta) Turan TANYER (Taş Mektep Kitabının Yazarı), Fikret TUNALI, Gönül ERTUNA (ALEV) (soldan sağa oturanlar) İsmet CANKARA, Erol ÜÇER (ALEV Bşk.), Mustafa BUMİN (Anayasa Mahkemesi Eski Bşk.), Turgut ÖZAKMAN (Şu Çılgın Türkler Kitabının Yazarı)

Acı Kaybımız

Emekli Büyükelçi Kaya PIRNAR

Vakfımızın kurucularından Ankara Atatürk Lisesi 1946 mezunu Kaya PIRNAR Ankara Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra Dışişleri Bakanlığı mensubu olmuş ve çeşitli Yurtdışı görevlerde bulunmuştur. 10.04.2006 tarihinde kaybettiğimiz Kaya PIRNAR'a Allah'tan rahmet, kederli ailesine, sevenlerine başsağlığı dileriz.

Vakfımıza Bağışta Bulunanlar

**Vakıf Yönetim
Kurulumuz**

2004-2005

**Eğitim Dönemi
için belirlediği
aylık burs
aidatları**

**Lise Öğrencilerine
50.-YTL**

**Üniversite Öğrencilerine
70.-YTL**

**Bağış
Yapabileceğiniz
Hesap Numarası:**

**Vakıfbank GOP
Şubesi: 2010153
Geniş bilgi için:
455 42 62**

**Eren DEMİR
e-mail:
vakif@gama.com.tr**

**Mayıs 2004-Mayıs 2005 tarihleri arasında
ALEV Vakfına Nakdi Bağışlar**

Şahin GÜRÜN

Filiz EGEL

Zerrin ÜÇER

Suna TÜRELİ

Hami Kılıçaslan SOLU

Lale ERSÜ

Ergün AKTAY

Ayduk KORAY

Mine ÜÇER

ALEV Burs Kulübü

Vakfımız tarafından 140 öğrenciye eğitim bursu verilmektedir. 48 öğrencinin bursu Burs Kulübü üyelerimiz tarafından karşılanmaktadır. Sizleri de imkanlarınız ölçüsünde Burs Kulübü'müze destek olmaya davet ediyoruz. Burs Kulübü'ne katkıda bulunan üyelerimiz ve burs verdikleri öğrenci sayıları.

Erol ÜÇER	20 öğrenci
Uğurhan TUNÇATA	10 öğrenci
Ercan DAVUDOĞLU	4 öğrenci
Nigar SÖZENER	3 öğrenci
Halim ÖZKAYNAK	2 öğrenci
Emre DİKER	2 öğrenci
Canan Dizdar ÇAMLİBEL	1 öğrenci
Özcan İZMİRLİER	1 öğrenci
Sadık CANAY	1 öğrenci
Semra SÖZENER	1 öğrenci
Mehmet BESEN	1 öğrenci
Oyman SAYER	1 öğrenci
Bülent BİNGÖL	1 öğrenci

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı kurulduğu günden itibaren kurumsal bir vakıftır. Ankara Atatürk Lisesinde okuyan maddi imkanlardan yoksun öğrencilere her zaman destek vermiş ve bundan sonra da verecektir. Maddi imkanlardan yoksun öğrencilere her zaman vakfımızın kapıları açıktır.

Tarih dersi bir öyküler toplamı değil, örnek alınacak bir düşünme ve usa vurma dersidir.

Tarih Öğretmeni Hüseyin Hüsnü Bey
(Ünlü Hukukçumuz Hıfzı Veldet
Velidedeoğlu'nun babası)

Lisemiz 120 Yaşında

METİN ÖZDEMİR / ALEV Yönetim Kurulu Üyesi

Osmanlı Devleti zamanında, üç yıllık bir inşaat döneminden sonra 1886'da açılan lisemiz bu yıl 120 yaşına bastı.

Lisemizin geçmişinde dört aşama vardır. Birinci aşama ANKARA MEKTEB-i İDADİSİ adıyla kurulduğu 1886 yılında başlar ve 1908'de 2. Meşrutiyet'in ilanından sonra ANKARA SULTANİSİ adıyla devam eder. Üçüncü aşama, Türkiye Cumhuriyeti ilanından sonra 3 Mart 1924 tarihinde kabul edilen Tevhid-i Tedrisat (Eğitim Birliği) kanunundan sonra ANKARA ERKEK LİSESİ adıyla oluşur. Dördüncü aşama, halen eğitimin yapıldığı bugünkü binasında Ekim 1940'dan sonra ANKARA ATATÜRK LİSESİ adıyla devam etmektedir.

1919, 1920 yıllarında Taş Mektep'te okuyan ünlü hukukçumuz, Ord.Prof.Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu okuldan hem "Ankara Lisesi", hem de "Ankara Sultanîsi" adıyla bahseder. Muhtemeldir ki, 1923'de açılan Ankara Kız Lisesi'nden sonra, farkı belirtmek için okulun adı Ankara Erkek Lisesi olmuştur.

Bütün bu isim ve tarihlerin başlangıcını; bir karar metni veya Okul'a gönderilmiş bir yazı gibi net bir

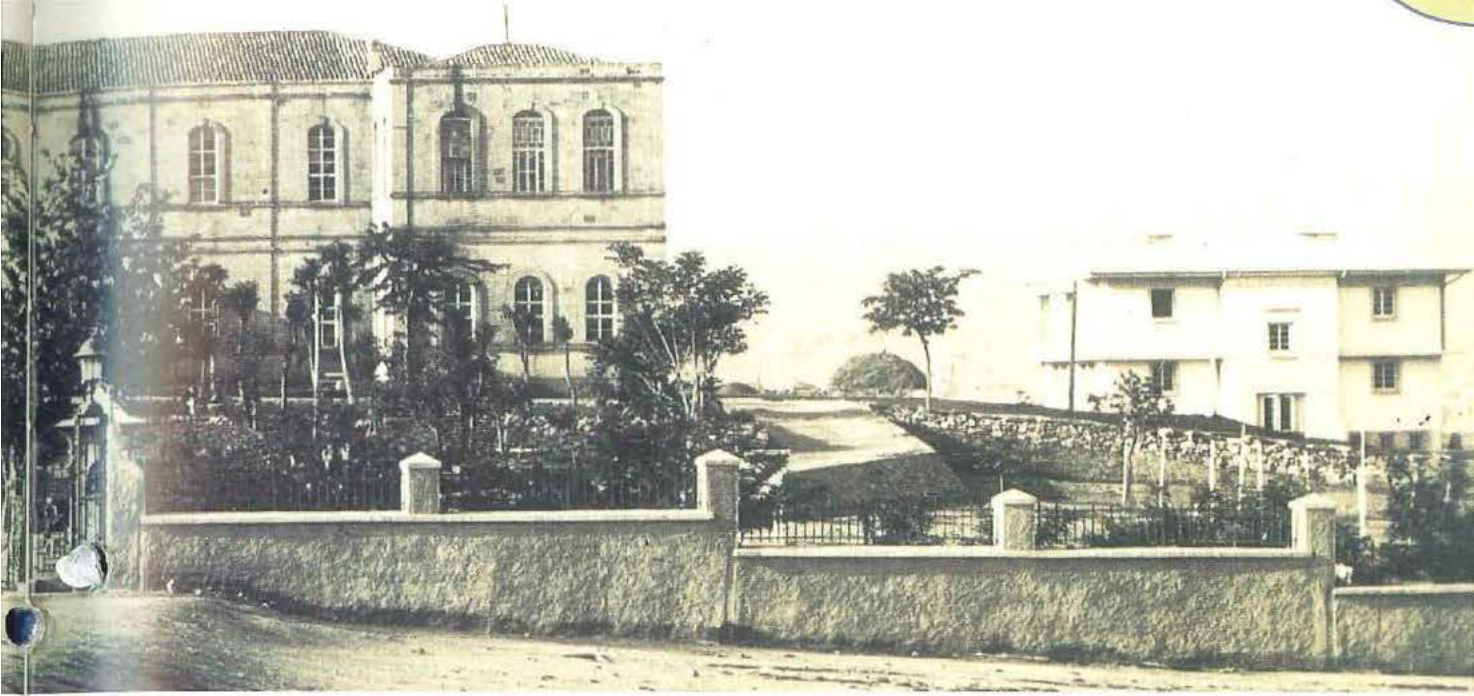
şekilde belgeleyen kayıtlara henüz ulaşamamış olmakla beraber, okulumuz mezunlarından Dr.Yaşar Methibay'ın tespitine göre, bugünkü okul inşaatının tamamlanması için çalışılan 1938 yılında, Atatürk henüz hayatta iken; dönemin Orta Tedrisat Genel Müdürü, Ankara Maarif Müdürü ve okulumuz müdüründen oluşan bir heyetin girişimiyle, okulun yeni adı Atatürk'e arzedilmiş ve izin alınmıştır.

Keşke bu iznin belgesine ulaşarak sunabilseydim... Ama bu "iznin" varlığına gönülden katılıyorum...

KURULUŞ VE ÖNCESİ

Lise'nin geçmişi ile ilgili belge ve arşiv çalışmalarına devam ederken, 120. yılda çıkan bu sayımızda, Okul'un tarihi derinliğinden sizlere bazı özet bilgiler vermeye çalışacağım.

Yararlandığım kaynaklar yazının sonunda belirtilmiştir. Ayrıntılı tarihi işin uzmanlarına bırakarak, idadîlerin kurulduğu dönemi anlamamızı sağlayacak bilgileri sunuyorum.

Okulun kurulduğu 1886 yılı, bildiğiniz gibi Osmanlı Devleti'nin çöküşünün devam ettiği, içeride ve dışarda sayısız sorunların yaşandığı, II. Abdülhamit'in tahtta bulunduğu bir devre rastlar. Bu dönemde pozitif bilimlere de yer veren böyle okulların kurulmaya başlamasının nedenleri var.

Bugüne kadar öğrendiklerime göre; Osmanlı devrinde ve onun da geçmişi olan Selçuklu zamanında, uzun yüzyıllar boyu eğitim, mahalle mektepleri de denilen sübyan okulları ile medreseler ve tekkeler arasına sıkışmıştı.

Bu eğitim daha çok dini bilgilerin ezberine dayalı bir eğitimdi. Bu eğitim düzenine çağımızdan bakarak kötülenin doğru olduğuna da inanmıyorum. Kendi devrinin şartlarını oluşturan yaşam düzeyine göre bu eğitim yeterliydi olmalıydı ki, insanlar daha fazlasını istemiyorlardı. Kaldı ki, 14. ve 15. Yüzyıl medreselerinin fen bilimlerinde de ileri düzeyde eğitim verdiği, Osmanlı'nın son yüzyıllarında bu eğitim kurumunun yozlaştığı bilinmektedir.

Zaman ilerledikçe batılı ülkeler, benzer tutucu ve ezberci eğitimin karanlığından kurtulmaya başladı. Reform ve rönesansı gerçekleştirdiler. Kültürel gelişim pratik hayatta da uç vermeye başlayarak, icatlar birbirini izledi. Batılı toplumlar her alanda gelişirken, Osmanlı her cephede durmaya ve gerilemeye başladı...

18.Yüzyıl sonlarında başlayarak, 19.Yüzyıl'da bütün hızıyla ilerleyen milliyetçilik hareketleri, Osmanlı'yı meydana getiren ulusların özgürleşme istekleri, devleti ıslahat ve reformlara zorluyorsa da, yapılanlar yetersiz kalıyordu.

DÖNÜM NOKTASI

Bu noktada önemli bir kilometre taşı var. Ayrıntılarını tarih kitaplarında okuduğunuz, 1770 yılında Çeşme'de, Osmanlı Donanması'nın Rus Donanması tarafından yakılması olayı.

Milletlerin hayatında sayısız ve karmaşık sosyal, siyasal, kültürel olaylar bir sonucu hazırlar, ancak bir somut olay kesin geçiş kapı olur. Nitekim 1770 de Osmanlı Donanması'nın yakılması ilk defa fen bilimlerinin bir okul disiplini içinde öğrenilmesini zorladı. Askeri nitelikli Mühendishane-i Bahr-i Hümayun 1773'de kuruldu. Onu takiben Mühendishane-i Berr-i Hümayun açıldı. Bu okullar deniz ve kara kuvvetlerine mühendis düzeyinde elemanlar yetiştireceklerdi...

18.Yüzyıl'ın sonlarından itibaren yenilikçi ya da çağa yetişmek için yeni olmaya zorlanan sultanları hatırlayalım. III.Selim, II.Mahmut, Abdülmecit, Tanzimat, Islahat dönemleri...

Diğer taraftan dünyada milliyetçilik hareketleri hız kazanmışken, Osmanlı Ülkesi'nin içinde de milliyetçilik ve bağımsızlık hareketleri tırmanıyordu. Rus tahrikleri ile Hersek ve Karadağ'da ayaklanma çıkmış, Sırbistan Prenslığı ile anlaşmazlığa düşülmüş, kağıt para kalkmış, mali bunalım artmıştı. Girit ayaklanması gündeme gelirken, panislavizm hareketleri hız kazanmıştı. Mithat Paşa Tuna Vilayeti'ni kurdu ve 1864'de bir kanunla eyaletler vilayetlere dönüştürülürken, Hint Okyanusu ile Akdeniz'i kısa yoldan buluşturan, büyük bir olay gerçekleşti. 19 Kasım 1869'da Süveyş Kanalı açıldı.

Kozmopolit bir yapıya sahip olan Osmanlı'nın

insan yapısındaki Rumlar çocuklarını Yunanistan'daki okullara göndermeye başlamışlardı. Bulgarlar çocuklarını Rusya'ya gönderiyorlardı. Yahudiler de çocuklarını çağa uygun eğitmenin yollarını buluyorlar, birbirinin peşinden, İstanbul'da; Fransa, İngiltere, Amerika ve diğer yabancı ülkeler, müslüman topluluklarda şansları olmasa da misyon okulları açıyorlardı.

Bu dönemde de Osmanlı da çağa uygun adımları atmalıydı... İmparatorluğun gelecek kuşaklarını oluşturacak her dinden çocukların aynı çatı altında eğitilmesi sağlanmalıydı. Ortak kültür ve ortak ülkü yaratılmaz ise kaçınılmaz son biliniyordu...

MAARİF-i UMUMİYE NİZAMNAMESİ

1869 yılında Sultan Abdülaziz zamanında, Maarif Nazırı (Eğitim Bakanı) Saffet Paşa görevde iken Maarif-i Umumiye Nizamnamesi (Genel Eğitim Tüzüğü) hazırlandı. Bu nizamname ile bütün eğitim sisteminin bir düzene sokulması amaçlanmıştı. Nizamname genel öğrenimi üç dereceye ayırıyordu. Birinci derece, sübyan mektepleri ve rüşdiyelerden oluşan sekiz yıllık bir dönemdi. İkinci derecede, idadî ve sultanîler yer alıyordu. Üçüncü derece ise mekâtib-i âliye denen yüksek okullardı. Bunların başında Darülmuallimin (erkek öğretmen okulu), Darülmualimat (kız öğretmen okulu), Darülfünun (fen bilimleri fakülteleri) ve çeşitli askeri teknik okullar yer alıyordu.

Nizamnamenin önemli bir hükmü de ilk öğrenimin mecburi olmasıydı. Çocuğunu okula göndermeyen veliye, üç defa ihtar edilecek, sonra da, velinin maddi durumuna göre, beş kuruştan yüz kuruşa kadar para cezası verilecekti.

Daha pek çok hükümleri olan, ancak imparatorluğun her tarafında uygulanamayan bu belge, çağa göre daha modern eğitimi örgün bir şekilde düzenleyen bir belgeydi. Düzenleme uygulamada anlamsız kaldı. **Ülkedeki her cemaat, çocuklarını ilkokuldan itibaren kendi dili ve dininde eğitiyordu.**

27 Nisan 1868 tarihinde çağın Fransız liselerinin müfredat programına göre eğitim yapan Galatasaray Sultanisi açıldı. 1865 Yılında da müslüman yetimlerini eğitmek amacıyla Darüşşafaka (Darü's-şafaka) açılmıştı.

"Sultanlara yaraşır veya sultana ait" anlamı olan "sultanî" sözcüğüyle tanımlanan bu okul, orta öğretim düzeyinde eğitim yapmakla beraber, gene orta öğretim düzeyinde eğitim yapan idadîlere göre daha kapsamlı ve daha üstün bir ders programına sahipti. Nizamnamenin öngördüğü sultanîlerin her vilayet merkezinde açılması öngörülmüşse de, ülke genelinde uygulanamadı. Bununla beraber, daha sonra açılan veya sultanîye dönüştürülen idadîler için Galatasaray'ın başarılı sonuçları etken olmuştur. Cumhuriyet'in ilânından sonra çıkarılan Tevhid-i Tedrisat (Eğitim Birliği) Kanunu ile sultanî ve idadîler lise adını aldı.

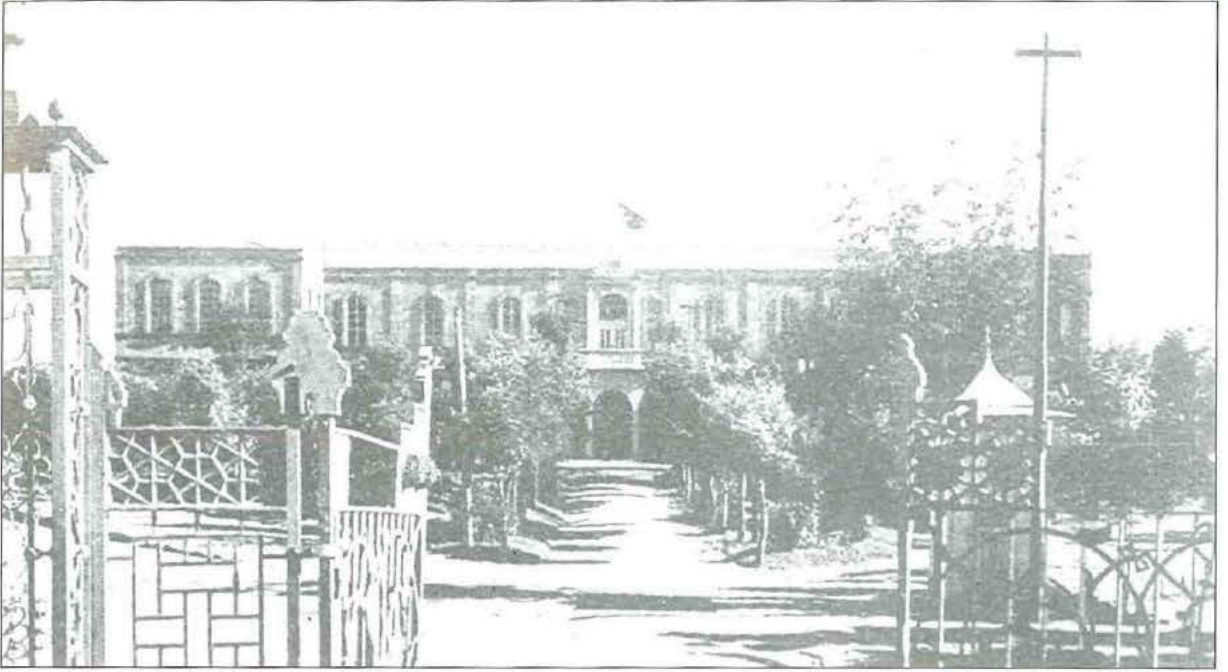
"İdad" sözcüğü arapçadan dilimize geçmiş ve "hazırlama anlamı taşımaktadır.

İdadî, bir üst okula öğrenci hazırlayan okul için kullanılmıştır.

Öğrenim süresi yedi yıl olan idadîlerin, ilk üç yılı rüşdiye, son dört yılı idadî derecesindeydi. Beş yıllık idadîler de vardı.

1869 Maarif-i Umumiye Nizamnamesi'ne göre, idadîlerde aşağıdaki dersler okutulmakta idi.

Mükemmel Türkçe Kitabet ve İnşa (Türkçe kompozisyon) Arapça, Farsça

Fransızca

Osmanlı Kanunları

Mantık

Mebadî-i İlm-i Servet-i Mîlel (Uluslararası Servet Bilimine Giriş)

Coğrafya

Genel Tarih

Bilim Tarihi

Cebir ve Hesap

Defter Tutma Yöntemi

Geometri ve Ölçme Birimi

Hikmet-i Tabiiye (Fizik)

Kimya

Resim

II.Abdülhamit Devri sonunda, 1905-1906 kayıtlarına göre, bütün imparatorlukta, Selanik, Yanya, Kosova, İşkodra'dan; Musul, Halep, Hicaz ve Yemen'e kadar 93 idadî vardı. Bunların 9'u İstanbul, 5'i Ankara ve bağlı sancaklarda idi. Devrin idari birimlerinden biri olan sancak, birkaç kazadan oluşurdu.

TAŞ MEKTEP

Ankara İdadîsi'nin halk arasında geçen bir adı daha var. TAŞ MEKTEP.

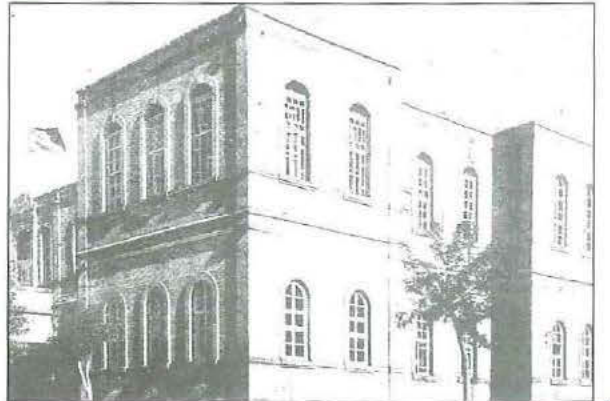
Bu mektep, 1880'li yılların birinci yarısında günümüzdeki Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin arkasındaki tepeye inşa edilmişti. Tepenin adı, zamanında kervanların konakladığı "Develik

Tepesi"ydi. Ülkemizin çeşitli yerlerinde yüzyıllardır taş mektep olarak anılan okullar vardı. Mahalle mektepleri dahil, taştan yapılan okullar, halk tarafından hep "taş mektep" olarak adlandırılırdı...

60 yıla yakın Ankara İdadîsi, Ankara Sultanîsi ve Ankara Erkek Lisesi adıyla yaşayan, yüksek tavanlı derslikleri, laboratuvarları olan iki katlı bu güzel bina, 1940'lı yılların başında yıkıldı. Yerine Yüksek İhtisas Hastanesi inşa edildi.

Kurtuluş Savaşı zamanında, aynı zamanda Savunma Bakanlığı olan, savaştan gelen yaralılara hastane olan, ilk meclis binası olması düşünülen Okul binası keşke yıkılmasaydı. Bugün çok güzel bir müze olurdu...

1992'de vefat eden ünlü hukuk adamı Ord. Prof.Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, 1971 yılında yazdığı "Milli Mücadele Anılarım" adlı kitabında; Yozgat Lisesi'nden gelerek, 1919,1920 ve 1921'de, arada Konya Lisesine de gidip gelerek öğrencisi olduğu Ankara Lisesi'ni ve Ankara'yı anlatıyor.

Eldeki diğer kaynaklardan öğrendiğimize göre, 1919, 1920 tarihlerinde okulun adının Ankara Sultanîsi olması gerekiyor. Çünkü, idadî ve sultanîler, Cumhuriyetin ilanından sonra çıkarılan Tevhidi Tedrisat Kanunu ile "lise" unvanını alıyor. Ancak, yazar, kitabında, okuduğu okuldan hem "Ankara Lisesi" hem de Ankara Sultanîsi olarak söz ediyor. Kesin bir belgeye ulaşma umuduyla okul ve Ankara ile ilgili yazdıklarını aynen aktarıyorum.

"...Yozgat'tan ayrıldığımızın altıncı günü, Ankara'ya varıp yeni okulumuza yerleştik. Ankara Lisesi, bugün Hacettepe Üniversitesi binalarının ve Yüksek İhtisas Hastanesi'nin bulunduğu tepelik üzerinde, Abdülhamit döneminde yapılmış, hükümet ve okul binalarının ortak özelliğini taşıyan, yontma taştan yapılmış, sağlam, iki katlı bir yapı idi. Alt katta bir kısım derslikler, üst katın bir kanadında birkaç derslik ve yönetici odaları, öteki kanadında ise öğrenci yatakhaneleri vardı. Yapının genişliğine göre pencereler küçük ve seyrek olduğundan, binanın içi en güneşli günlerde bile biraz loş olurdu. Bahçesi, Ankara'nın bozkır iklimine göre oldukça yeşildi. Pek çok akasya ağacının yanında tek tük meyva, özellikle ayva ağacı vardı. Okula bu bahçenin ortasındaki yoldan geçilerek girilirdi ve ana giriş kapısı oldukça geniş, loş bir hole açılırdı.

O tarihte Ankara'da bizim okula en çok benzeyen yapı, yine yontma taştan yapılmış Hükümet Konağı (restore edilmiş biçimiyle şimdiki vilayet binası) idi. Gerek bizim okulda, gerek Hükümet Konağı'nda baca bulunmadığından, kışın soba boruları, pencere camlarından bir karenin yerine geçirilen demir saçak veya tenekeyle açılan yuvarlak delikten dışarı çıkarılır ve bir dirsekle yukarıya verilir.

Yozgat'ta iken ortaokul coğrafya dersinde Ankara'yı "Engürü" olarak öğrenmiştik. Bu kent üzerindeki bilgim şöyleydi: "Engürü" Anadolu'nun ortasında yirmibeşbin nüfuslu bir vilayet merkezidir. Kayseri, Kırşehir, Çorum ve Yozgat mutasarrıflıkları bu vilayete bağlıdır. Arazisinin mühim bir kısmı bozkır ve çoraktır. Kızılırmak'ın suladığı yerler verimlidir. Tiftik keçisi, balı ve armudu meşhurdur. Vilayetin merkezi olan Ankara şehrinin yanındaki tepede eski devirden kalma bir kalesi vardır. Meşhur bilgin Hacı Bayram Veli Ankara'da kendi adını taşıyan camiin yanındaki türbede yatar. Şehrin etrafındaki sırtlarda bağlar ve kıyısından geçen derenin yanında bahçeler vardır. En mühim mahsulâtı (ürünleri) tiftik ve buğdaydır.

O tarihte onüçbin nüfuslu küçük ve bakımsız bir kasaba olan Yozgat'tan ve yollarda kaldığımız

harap köy evleri ve hanlardan sonra, Ankara gözlerimize büyük bir kent gibi göründü. İzinli saatlerimizde birkaç arkadaş birleşip Ankara'yı dolaşmaya başladık. İlk işimiz Kale'ye çıkmak oldu. Oradan bütün Ankara kentinin dolaylarındaki tepeler ve dağlar çepeçevre görünüyordu. Kalenin bulunduğu tepenin güney yönündeki tepe (bugünkü Altındağ Mahallesi) bomboştur. Yalnız tam doruğunda, araları açık sütunlar üzerine oturtulmuş, üstü kubbeli, küçük Roma tapınaklarına benzeyen bir yapı vardı. Yanlış olarak "Timurlenk'in Mezarı" diyorlardı ona.

Bu satırlar Taş Mektep'i ve I.Dünya Savaşı sonundaki günlerin Ankara'sını anlamak için, özellikle günümüzün gençleri için güzel bir kaynak olmuştur.

Hasan-Âli Yücel'in 1938'de yayımlanan Türkiye'de Orta Öğretim isimli kitabında da okulla ilgili oldukça ayrıntılı bilgiler var. Bu bilgileri ve diğer kaynaklardan aldıklarımı özetle aktarıyorum.

AÇILIŞ

Cumhuriyetle beraber adı Ankara Erkek Lisesi olan Ankara İdadisi'nin temeli hicri 1302 yılında atılarak, bina 1305 yılında tamamlandı ve öğretim 1306 yılında başladı. Bu hicri yılın miladi karşılığı, bugün okul tabelasında da yazılı olan 1886'dır.

Açılış yılındaki Osmanlı Padişahı 2.Abdülhamit idi. Abdülhamit tahta çıktığı zaman, sayısız bunalım ve sorunlar yaşanmaktaydı. Balkanlarda savaşlar ve ayaklanmalar sürerken, 1876'da Kanun-u Esasî ilan edilerek, I.Meşrutiyet Dönemi başladı ise de çabuk son buldu. Bu sırada Ruslar'la başlayan savaş tam bir hezimetle son buluyor, düşman kuvvetleri Yeşilköy'e (Ayastafanos) kadar geliyorlardı. 1881'de Fransızlar Tunus'u, İngilizler Mısır'ı ele geçirdi. Bulgarlar da 1885'de Doğu Rumeli'yi işgal etti. İmparatorluk, sınırlarından tel tel dökülürken, bir yandan da eğitim düzeyini çağa uydurmak için çabalıyordu. Devleti güçlendirmek için altyapı ve bayındırlık yatırımları ile demiryolları inşa ediliyordu. Ülkenin ihtiyacı olan yetişmiş eleman eksikliğini gidermek için, yeni eğitim kurumları açılmaktaydı.

Ankara Valisi Abidin Paşa zamanına rastlayan okul açılış töreni, zamanına göre çok görkemli olmuş, Ankara'nın sivil ve resmi ileri gelenleri törene katılmışlardır. Açılış gününün gecesinde fener alayları düzenlenmiş, okulda müsamereler yapılmıştır.

Okulun ilk müdürü sadece altı ay görev yapan Pertev Bey'dir. Pertev Bey'den sonra, uygulamalarıyla ünlenen Fransızca Öğretmeni Musa Kâzım Bey Müdür olmuş, öğretim ve terbiye bakımından değerli sonuçlar alınmasına hizmet etmiştir. Okulun

açılışında Ankara'nın dışında bağlı kazalardan da öğrenciler gelmiştir.

ÖĞRENCİLER

Öğrenciler, efe ve medrese mollası kıyafeti dahil geldikleri yerlerin kültürel ve sosyolojik özelliklerini taşıyan çeşitli giysilerle okula başlamışlardı.

Öğrencilerin, başlarında abani veya yazma sarık, bacaklarında şalvar ve zıpka (dar paçalı bir alt giysi), bellerinde kuşak, silahlık ve kama taşıdıkları görülmüyordu. Hatta aralarında, kenarları delik alacadan Osmaniye ve Hurşidiye entarileri giyenleri vardı. Akşamları grup halinde birbirleriyle kavga etmeyi alışkanlık haline getiren bu karma karışık öğrencilere, Musa Kâzım Bey tek tip elbise giydirmeyi başarmıştı. Çevresinde sevilen ve sayılan Musa Kâzım Bey, derslerin yanında meşrutiyet ve özgürlüğü aşılayacak konferanslar düzenleyerek öğrencilerin gelişmesini teşvik ediyordu. Tarım, fizik ve kimya gibi dersleri mümkün olduğunca uygulamalı ve laboratuvarlarda gerçekleştiriyor, askerlik ve beden eğitimi derslerine özel önem verdiriyordu. Beş yıl kadar sonra okuldan ayrıldı. Başka idareciler geldiler, gittiler... Bunlar, bugünün yıllık olay ve önemli insanların yaşadıklarını anlatan almanaklara, yıllıklara benzeyen "sâlnâme"lerde yazılı.

Okul ilk mezunlarını 1894-1895 ders yılı sonunda verdi. Bu dönemde okulun toplam kapasitesi, yatılı 100 öğrenci dahil toplam 300-350 kadardı. 1899 tarihli salnâme'ye göre okulun toplam 152 öğrencisinin 144'ü müslim, 8'i gayrimüslimdi.

I. DÜNYA SAVAŞI ve SONRASI

1.Dünya Savaşı döneminde okulda olup bitenlerle ilgili ayrıntılı ve düzenli bilgilere henüz ulaşamadım. Muhtemeldir ki, tüm Osmanlı topraklarında olduğu gibi, yoksul, gergin günler yaşanmaktaydı.

23 Temmuz 1908'de ilan edilen 2.Meşrutiyeti izleyen dönemde çıkarak, 1914-1918 arasında süren 1.Dünya Savaşı, Osmanlı'nın da içinde olduğu İttifak Devletleri'nin yenilgisi ile sonuçlandı. Anadolu, savaşı kazanan İtilâf Devletleri tarafından işgale başlandı. İzmir'in 15 Mayıs 1919'da Yunanlılar tarafından işgalini izleyen günlerde, 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemâl Samsun'a çıktı. Kurtuluş Savaşı başlamıştı...

MUSTAFA KEMAL PAŞA ANKARA'DA ve

ANKARA SULTANİSİ'Nİ ZİYARETİ

Mustafa Kemal Paşa 23 Temmuz 1919'da Erzurum'da başlayan kongrede Heyet-i Temsiliye'nin başkanı seçildikten sonra, 4 Eylül'de başlayan Sivas Kongresi'ne de başkanlık yaparak yıl sonunda Ankara'ya geldi. **27 Aralık 1919'da**

Ankara halkı, Mustafa Kemal'i coşkuyla karşıladı. Bu tarihten sonra Ankara, milli mücadelenin merkezi haline geldi. Hilafet ve saltanat son bulacak, Türkiye Cumhuriyeti doğacaktı.

Mustafa Kemal'in gelişinden üç gün sonra, Osmanlı Devleti'nin "İstiklal Günü" sayılan 30 Aralık gününün 620. yıldönümünde, yani 30 Aralık 1919'da Ankara Sultanisi'ni ziyaret ettiğini, **1992'de kaybettiğimiz ve rahmetle andığımız, ünlü hukukçu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'nun "Milli Mücadele Anılarım" isimli kitabından öğreniyoruz. Mustafa Kemal Paşa, ziyaretiyle onurlandırdığı okulun öğrencilerine hitabederek, kurtuluş savaşı amacımızı bir kere daha açıklıyor. Velidedeoğlu'nun, bir arkadaşının tuttuğu not ile de karşılaştırarak tespit ettiği bu hitabı, bugün kolay anlaşılacak bir türkçe ile sunuyorum.**

"Mektepli Efendiler,

Biliyorsunuz ki, vatanımızın önemli bir bölümü, bugün düşman işgali altındadır. Sultan Osman'ın ve bütün kahraman atalarımızın ruhları, şu anda, şu çatının altında uçuşmakta, bizlerden vatanımızın kurtarılması ve ulusal bağımsızlığımızın korunması için fedakârlık istemektedirler. Esasen Soylu Türk Ulusu, düşmanın istilâsı ve ulusumuza reva gördüğü mezalim karşısında, tek bir vücut halinde fevran etmiştir.

İçinde bulunduğumuz Ulusal Savaş'ın ulvî gayesi ve milli iradenin temel hedefi; kayıtsız, şartsız ülkemizin bağımsızlığı ve kurtarılmasıdır. Asil milletimiz, yurdumuzun temiz bağrına kadar sokulmuş bir düşman karşısında, bu amacı elde etmek için kanını akıtmaktadır.

Öğrenci Efendiler; sizler ulusal çıkarlarımızın bilincinde olan birer aydın sayılırsınız. İçinde bulunduğumuz tehlikeli durumu sizlere açıklamayı gereksiz bulurum. Gerçi güçlükler çok büyüktür. Fakat bezginliğe düşmemek gerekir. Millette ve gençlikte mücadele azmi oldukça, her türlü güçlük göğüslenecek ve saldırganlar; kutsal vatanımızın bağrında yenilerek bozguna uğratılacak, kutsal topraklarımızdan sürülüp çıkarılacaktır. Ulusal sınırlarımız içinde tam bağımsız olarak yaşayacağız. Buna emin olarak içiniz rahat olarak çalışınız.

Vatan sizden görev beklediği zaman, koşarak geleceğinize eminim."

KURTULUŞ SAVAŞI ve SANCAK

Kurtuluş Savaşı sırasında, Okul'un 10 Nisan 1920'de tatil edilerek, Büyük Zafer'e kadar binanın yarısının Milli Müdafaa Vekâleti (Milli Savunma Bakanlığı) emrine verildiğini, Kurtuluş Savaşı sırasında cephede yaralananların tedavi edildiği hastane durumuna getirildiğini öğreniyoruz. 1921 yılında Okul, Ankara Sultanisi adıyla ve bütün eşyası

ile birlikte Kayseri'ye nakledildi. Sadece Sultanî değil, Milli Eğitim Bakanlığı dahil bakanlıklardan çoğu da Kayseri'ye taşınmıştı.

Kurtuluş Savaşı anılarını anlatanlar, Polatlı'ya gelen düşmanı ve orada cereyan eden savaş sırasında top seslerinin Ankara'ya kadar ulaştığını söylerlerdi.

Mustafa Kemal Paşa'nın TBMM'nin bütün yetkilerini üzerine alarak, bir kanunla Başkumandan tayin edildiği günlerde, 1921 Ağustos'unda, kağı, eşek sırtı ve yaya olarak 13 günde gerçekleşen Kayseri'ye okul nakli hikayesini Hıfzı V. Velidedeoğlu'ndan öğrenelim :

"Yeni Müdürümüz Nafi Atuf Bey, çok saydığım ve sevdiğim kibar bir insandı. Çok sakın konuşurdu. Bir gün bizleri topladı, iki gün sonra Kayseri'ye doğru yola çıkacağımızı söyledi.

At arabası yoktu. Her şey cephe ve savaş için, kurtuluş için kullanılıyordu. Birçok kağı arabasına yatak ve yorganlar üst üste serilmiş, okulun gerekli eşyası yüklenmiş ve öğrencilerin binmesi için yeterince eşek kiralanmıştı. Bana düşen eşek, sırtında yarısı bulunduğu için, semer değince hemen geriye doğru çöküyordu. Bu yüzden birkaç kez fena halde düşmüş, birinde de yüzümden yaralanmıştım. O sıcak ağustos günlerinde sert semer üzerindeki bu eşek yolculuğunu çok eziyetli ve yorucu bulduğumuzdan, çoğumuz yaya gitmeyi yeğ tutuyorduk.

Daha dört ay önce Konya'da zatürrie geçirmiş olduğumdan, bu gerçekten güç yolculuğa dayanamayıp hastalandım. 1919'da Ankara'ya geldiğimiz yıl yakalanmış olduğum sıtma hastalığının nöbetleri de tekrarlamıştı. Beni okulun kimi öğretmenlerinin ailelerini götüren, üzeri uydurma beyaz tenteli bir kağıya aldılar. Hep kinin veriyorlardı. Kadınli erkekli elli kişi kadar tutan bu topluluktaki insanların o sırada bana göstermiş olduğu şefkatli ilgiyi ve okul arkadaşlarımdan candan ilgi ve dostluğunu hiç unutamam. Geçtiğimiz köylerde biraz süt veya ayran bulsalar hemen bana getirirler, kendi yiyeceklerini bana yedirmek isterlerdi.

Milli Mücadele'de -hâinler ve kimi yörelerdeki

ilgisizler ayrık olmak üzere- bütün Anadolu, tıpkı bu yolcu topluluğu gibiydi. Düşman karşısında, çoluk çocuk, genç ihtiyar, erkek kadın, herkes bir direnme, vatani kurtarma ülküsüyle birleşmiş ve birbirine kenetlenmişti."

Eli silah tutan Ankara Sultanîsi öğretmen ve öğrencilerinin önce Kuvay-i Milliye'ye sonra düzenli ordu içinde Kurtuluş Savaşı'na katıldıklarını biliyoruz. Bunun Atatürk imzalı belgesi ve bayrağı var. Savaştan sonra, savaşa katılan okullara birer sancak hediye edildi. Bu sancak bugünkü lise binasının arkasındaki, eskiden Müdür Lojmanı olan bugünkü müzede, İstiklal Savaşı'nda şehit olan atalarımızı hatırlatan gurur kaynağımız olarak saklanmaktadır.

Ord.Prof. Velidedeoğlu'nun "Milli Mücadele Anıları" adlı kitabından öğrendiğimize göre, 1. Dünya Savaşı sırasında yaşları onyediden yukarı olan öğrenciler de askere alınarak "Talimgâh"a gönderiliyormuş. Bu nedenle okullarda öğrenci sayısı azalmış.

1921-1922 ders yılında yeniden Ankara'ya dönen Okul'un mevcut öğrencilere yetmemesi yüzünden Okul bir ilkokul olan Albayrak Mektebine taşındı. Bu tarihte Okul'un 100 kadar yatılı ve bir o kadar yatısız ve iptidai (ilkokul) öğrencisi vardı. 1930 sonlarında hâlâ bulunan Albayrak Mektebi, günümüzde de ayakta mı, bilmiyorum...

1922 yılı başında, Milli Savunma Bakanı Refet Paşa iken, Taş Mektep'in yanına bir pavyon yapılarak Sultanî buraya nakledilmiş, iptidai (ilkokul) sınıflar da, bahçede çadır içinde ders görmüşlerdir. Daha sonra iptidai için şimal (kuzey) pavyonu inşa edilmiştir.

Artık Kurtuluş Savaşı kazanılmış, 23 Nisan 1920'de TBMM açılmış, 29 Ekim 1923'de Cumhuriyet ilan edilmiş, şanlı bayrağımız Okul'un tepesinde daha bir heyecanla dalgalanmaktaydı...

GAZİ OYMAĞI

13 Temmuz 1923 günü Ankara Sultanîsi'nin izcileri, yurtiçinde planlanan bir geziye başlamadan önce, Gazi Mustafa Kemal'i ziyarete gittiler.

SESİMİZ DERGİSİ ve ANKARA ERKEK LİSESİ TARİHÇESİ

ABD'den başlayarak bütün dünyayı saran ekonomik buhranın at koşturduğu 1920'li yılların sonlarından, 1930'lu yılların sonlarına kadar Ankara Erkek Lisesi'nde "Sesimiz" isimli bir dergi yayımlanmış. Öğretmen ve ileride ülkemizin ünlü şairleri olacak Orhan Veli ve Oktay Rıfat gibi öğrencilerin katıldığı bir dergi kurulu tarafından çıkarılan bu derginin 1932 Ocak ve Şubat nüshalarında yayımlanan, "Ankara Erkek Lisesi Tarihçesi" başlıklı bir yazıda bu dönem (günümüz türkçesine çevirerek) şöyle anlatılmaktadır.

"Ankara Erkek Lisesi'nin bulunduğu tepe (Yüksek İhtisas Hastanesi'nin günümüzde bulunduğu yer), zamanında "Develik" denilen bir kervan konaklama yeri idi. Batısında Yenışehir Caddesi'ne (bugünkü Atatürk Bulvarı) kadar uzayan bir mezarlıktı. Arazinin millî emlâke ait olması dolayısıyla, 1883 yılında, devrin valisi Sırrı Paşa'dan, idadî binasına tahsis edilmesi için izin alınmıştı.

O tarihte, Ankara'da büyük bir taş bina yapacak kalfa bulunmadığından, **Trabzon İdadîsi**'ni inşa eden kalfalar Ankara'ya getirilerek, hükümetçe açılan eksiltmeye, vilayet erkânı ve şehrin ileri gelenleri huzurunda iştirak ettirilerek, resmî formalite tamamlanmıştır.

Böylece, Ankara Vilayeti'nce okula tahsis olunan arazinin yaklaşık yarısına, uzunlamasına bir alan üzerine, okul binası ile, yanına daha sonra mutfığa dönüştürülen kâgır bir tuvalet ve iki musluklu büyükçe hazneli bir çeşme inşa edilmiştir.

Okul iki kat olmak üzere, yontma taştan inşa edilmiştir. Kullanılan taşlar tirahit cinsi (Ankara taşı da denilen ve Ankara'da yapılan pek çok binada kullanılan kırmızı renkli taş olmalı !) ve kırmızı renklidir. İkinci katın ön cephesindeki büyük kapının süslemeli kenarları, **balgami denilen Hacıbektaş taşından** yapılmıştır. (Bu taş oniks de deniyor)

Okulun altkatında, altı dersane bir koridor, bir hol, üstkatında ise gene bir koridor ve bir hol ile altı dersane bulunmaktadır. Okulun Yenışehir yönüne bakan kısmındaki bahçesinin hududu uçurum halinde olduğu için, burası binadan artan yontma taşlarla, beş metre yüksekliğinde, sura benzer şekilde, kademeli bir duvar örülmüştür. Okulun diğer tarafları da duvarla çevrilerek bahçe kullanışlı bir şekle getirilmiştir.

Okulun cephesindeki bahçe kısmına, aynı taştan uzunlamasına bir havuz yapılmıştır. Elmadağı Vakfı'ndan sekiz masura maileziz (tatlısu) vakfedilmiştir. Masura eskiden kullanılan bir akarsu ölçü birimidir.

Binanın ön cephesindeki kapının sağ ve sol

Atatürk Ankara Kız Lisesinde

tarafından ikinci katına çıkarılan karşılıklı dönme taş merdivenler, üstteki terasla birlikte 1922 tarihinde yıktırılarak, yerine şimdi (1932) görüldüğü gibi teraslı bir giriş yapılmıştır.

Okul **ANKARA LEYLİ İDADİSİ** adıyla, civar kazalardan aldığı paralı ve parasız yatılı öğrenci ile 1303 hicrî yılında faaliyete başlamıştır. **1914 yılına kadar yedi yıllık yatılı idadîliğini koruyan okul, bu yıl sultanîliğe dönüştürüldü. Yeni programı ile çalışmalarına devam eden okul memlekete değerli gençler yetiştirmiştir.**

Eski maarif emini ve halen Kız Lisesi Müdürü Avni, Bizim Mektep Müdürü ve Matematik Öğretmeni Avni, Gazi Terbiye Enstitüsü Kimya Öğretmeni Doktor Avni Refik, Ziraat Mektebi Müdürü Muhittin, Kız Lisesi Eski Müdürü Türkçe Öğretmeni Ali Rıza, Paris Konsolosu Reşat beyler hemen akla gelen Ankara İdadîsi mezunu öğrencilerdi.

Okulun Sultanîyeye dönüştürülmesine kadar manevi hayatında en önemli islahat yapan müdür Musa Kâzım Bey'dir.

Büyük devrimin başladığı ilk mücadele zamanlarında sultanî olarak tedrisata devam eden okul binasının, Büyük Millet Meclisi'ne tahsis edilmek istendiği için zamanından önce imtihanlara başlanmıştır. Daha sonra yapılan incelemede, alt kattaki dersliklerin yıkılarak salon haline getirilmesinin, binanın dengesini bozacağı anlaşıldığından bu fıkirden vazgeçilerek, binanın önemli bir bölümü Milli Savunma Bakanlığı'na tahsis edilmiştir. Bu sıralarda okul müdürü Cudi Bey'di. (H.V. Velidedeoğlu'ndan öğrendiğimize göre; 23 Nisan 1920'de açılan İlk Meclis Binası'nda Ankara Sultanîsi'nin sıraları kullanılmıştır).

Okul bir süre Milli Savunma Bakanlığı ile beraber kullanılmıştır. Cudi Bey'den sonra, halen Erzurum Mebusu bulunan eski eğitim müsteşarı Nafi Atuf (Kansu) Bey Okul Müdürlüğü'ne tayin edilmiştir.

Kurtuluş Savaşı'nın ilk anları Ankara'da etkisini gösterince, Nafi Atuf Bey yatılı öğrencileri alarak, Kayseri'ye gitmiştir.

Bu sıralarda okulun üst katı hastane haline getirilmiştir. Ankara olağan durumuna dönünce, halkın da başvurusu üzerine, yeni lise Eğitim Bakanlığı Binası'nda açıldı.

Lise adıyla açılan Ankara Sultanîsi bu defa gündüzlü eğitime döndü ve okulun başına Münif Kemal Bey tayin edildi. Yeni lise 1919-1920 seneleri zarfında, Bakanlık binasının üst katında, eklenen gündüzlü ilkokul kısmıyla beraber çalışmaya başlayınca, yer dar geldi ve binanın tümüne ihtiyaç duyuldu. Ancak, Milli Savunma Bakanlığı binayı boşaltmadı ve kuzeydoğu yönüne, iki katlı sekiz odadan oluşan bir bina yapılarak, okula tahsis edildi. Bir yandan öğrenci sayısı arttığı için bu da yeterli olmadı. Bu defa cümle kapısının doğusuna beş derslikli bir baraka yapılarak ilkokul buraya yerleştirildi.

1921 yılı sonuna doğru Eğitim Bakanlığı'nın ısrarıyla, Milli Savunma Bakanlığı okulu boşaltarak Sanatlar Okulu'na geçti. (Bu okul, bugün Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü karşısındaki eski sanat okulu olmalı...)

1921-1922 ders yılına yatılı olarak başlama kararı verildiği zaman eylülün son haftaları da gelmiş, hazırlıklar için fazla zaman kalmamıştı. İnşaat ve değişiklikler kaliteli olmasa da hızla yapıldı, İstanbul ve Ankara piyasalarından yemek ve yatak takımları satın alındı. Başka bir lise için yaptırılan ders aletleri ile birkaç yazı tahtası ve kırk dökük sıralarla öğretim yılı başladı.

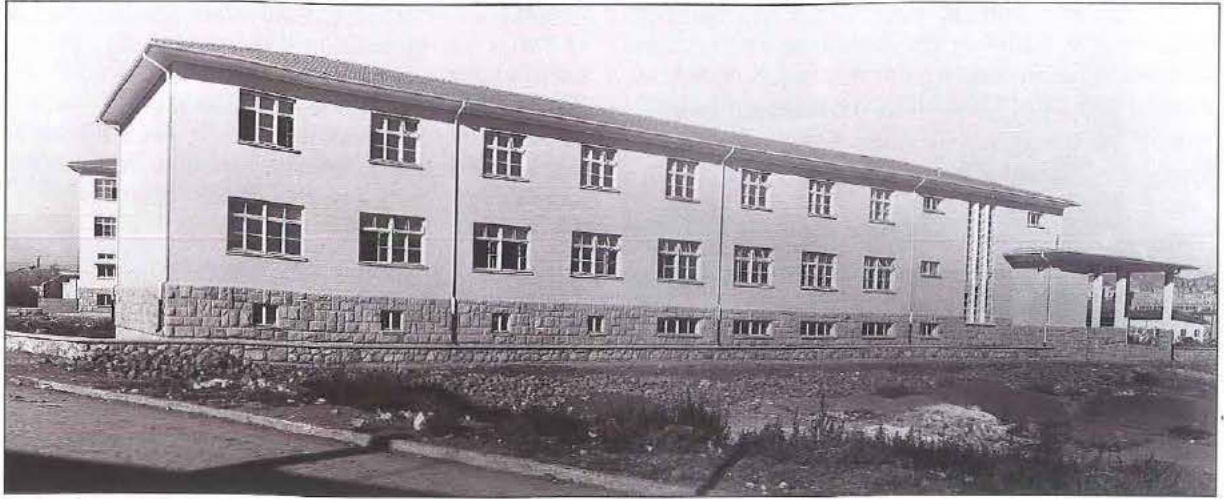
Okul çok fena şartlarla açılmış, aceleyle yapılanlar ihtiyaçları karşılamadığı için, ders yılı binbir zorlukla geçirilmişti.

1922 yılı sonunda Feridun Bey müdürlüğe atandı. Feridun Bey her türlü zorluğa rağmen, maddi ve manevi şartlarını iyileştirerek okulu yeni baştan kurdu. Bakanlık Fen Kurulu tarafından yapılan keşfe uygun olarak, Rellâ Şirketi değişiklikleri güzel bir şekilde inşa etti .

Üst ve alt koridorlar bölünerek idare odaları yapıldı. Büyük odalar derslik haline getirildi. Binaya muntazam su ve elektrik tesisatı yapıldı. Sıraları amfiteatr şeklinde dizilen fizik ve kimya laboratuvarları ile kütüphane yapıldı. Mutfak binasının yanına yemek salonu yapılarak, barakalar depo ve kiler olarak kullanıma hazır hale getirildi.

Okul 1922-1923 ders yılına uygun şartlarla başladıktan sonra, Müdür Feridun Bey, okul bahçesini genişletmeye karar verdi. Önce bahçenin batı yönündeki duvarlarını yıktırarak, Yenişehir Caddesi'ne (Atatürk Bulvarı) kadar uzanan eğimli

Ankara Atatürk Lisesi Yeni Binası - A Blok. (1940)

araziyi işgal etti. Sonra kuzey, doğu ve güney yönlerindeki araziye işgal ederek, mükemmel duvarlar yapıldı. Okul bahçesi böylece 1220 metre karelik (daha fazla olabilir !) bir alana çıkarıldı.

Okulun cümle kapısı ile Yenişehir Caddesi üzerindeki fenerli bahçe kapısı, İstanbul'daki Gülhane Parkı kapısının aynı olmak üzere, İstanbul'da imal ettirildi.

Bahçede düzenli çiçek tarhları, ikibin daldan oluşan fidanlık ve ihtiyaca yeter ölçüde sera oluşturuldu.

1922-1923 ders yılı sonunda, Eğitim Bakanlığı'nda başka bir binaya geçti ve ilkökul kısmı kaldırıldı. Böylece okul daha uygun bir duruma kavuştu. (Bu açıklamadan anlaşılacağına göre, Taş Mektep binası Milli Savunma Bakanlığı ile Eğitim Bakanlığı tarafından paylaşılmış olabilir mi? Yazıda tam bir açıklık yok)

1926-1927 ders yılı sonunda yatılı öğrencilere yatakhane olmak üzere, cümle kapısının solunda büyük bir yatakhane inşa edildi ise de yeterli olmadı. Çünkü okulun yatılı ve gündüzlü mevcudu artıyordu. Ankara'da orta ve lise eğitimi yapabilecek başka bir okul da yoktu. Okul bahçesinin güneyinde modern bir yatakhane binasının inşası başarıldı.

1927-1928 ders yılı ortalarında Müdür Feridun Bey sağlık sorunları nedeniyle ayrıldı. Ders yılı sonunda Münif Kemal Bey vekil olarak müdürlüğe başladı.

Müdür Feridun Bey'in ayrılmasından sonra idare işleri karışmış, öğrencilere ait kayıtlar işlenmemişti. Bazı malzemeler kaybolmuş, tesisat bozulmuştu.

Yeni bir idare heyeti oluşturuldu. Müdürlüğe Mithat Bey, I. Muavinliğe İhsan Mahvi Bey (Bu tarihçe yazısını imzalayan), Muavinliğe de Samih Nafiz Bey getirildiler. Yeni idare heyeti yeniden düzenli çalışma koşullarını yaratarak, gerekli onarım ve

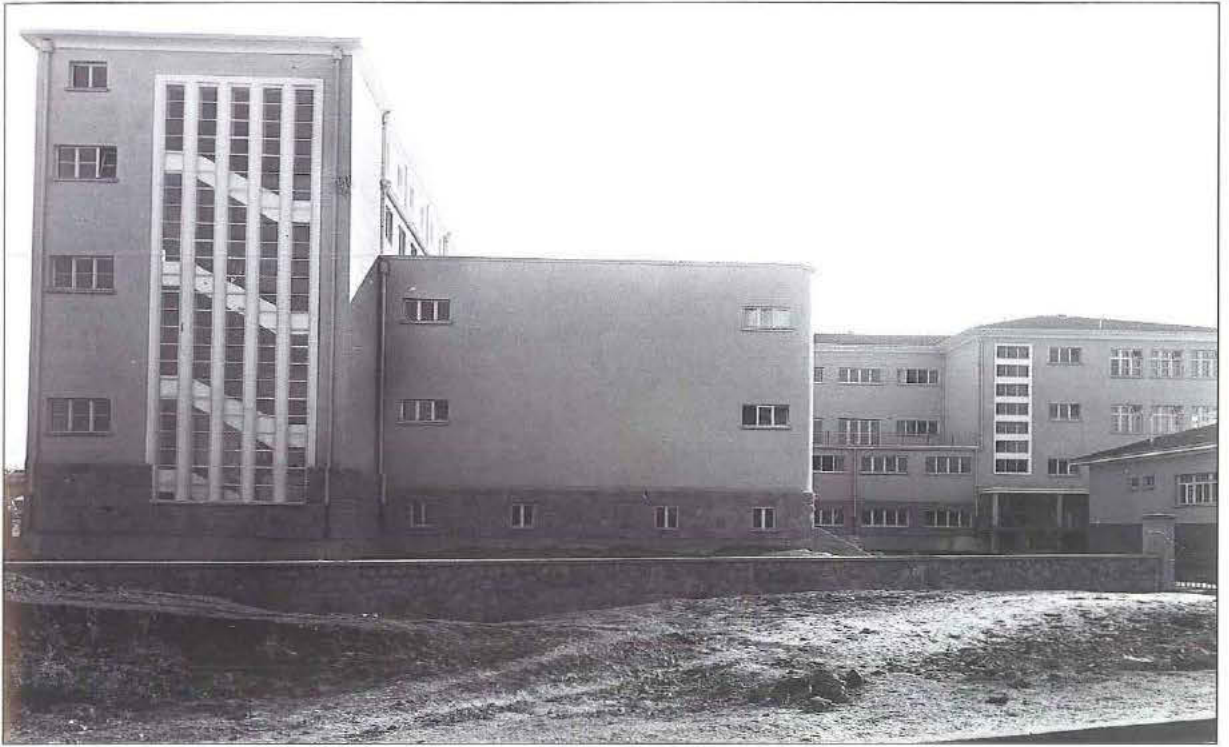
yenilemeleri yaptı. Düzenli bir fizik ve biyoloji laboratuvarı ile tarih, coğrafya dersliği yapıldı. Vekâlet-i Celile (Büyük Bakanlık anlamına gelen bu sözcük eğitim bakanlığı anlamında kullanılmış olmalı) tarafından Avrupa'dan satın alınan tam bir fizik dersi aletleri takımı okula getirildi. Bu arada bazı ders levhaları ve haritalar da satın alınmıştı.

Okul, Eğitim Bakanlığı tarafından, 1931-1932 ders yılında gündüzlü hale getirilerek, parasız yatılı okuyan öğrenciler Kayseri Lisesi'ne nakledildi."

Milli eğitim tarihimizin büyük ismi Hasan -Âli Yücel, Türkiye'de Orta Öğretim isimli 1938 tarihli kitabında, Ankara Erkek Lisesi'nin; ders aletleri, lâboratuvarları, tabiiyyat (tabiat bilgisi) koleksiyonlarının mükemmel olduğunu kaydederek, Atatürk Lisesi'nin bugünkü binasının inşa edilmek üzere olduğunu müjdelemektedir.

Ankara Erkek Lisesi (Taş Mektep) bugünkü binasına, laboratuvarlar henüz bitmediği halde, mevcut kadrosu ve her türlü araç gereçleriyle geçerek, 1940 Ekim ayından itibaren Ankara Atatürk Lisesi adıyla öğretime devam etti. Bu yıl 2. Dünya Savaşı'nın henüz birinci yılıydı ve çok kan dökülecek bu savaşın bitmesine daha dört, beş yıl vardı. Ebedi Şef Atatürk'ü kaybetmiş olmanın acısı tazeydi. Milli Şef İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanı, unutulmaz eğitimcimiz Hasan-Âli Yücel'in Milli Eğitim Bakanı olduğu Türkiye, savaşa girmemişti ama, her yönden gelebilecek saldırılara hazır olmalıydı. Bazı ihtiyaç maddelerinin kameye bağlandığı, çayın kuru üzümle içildiği bir dönem başlamıştı. Her şeye rağmen, genç, yaşlı bütün Türkiye Cumhuriyeti valandaşları, gelecek için heyecanlı ve ümit doluydu...

1949-1956 yıllarında Atatürk Lisesi'nde okuyan biri olarak; değerli idareci ve öğretmenleri, yüksek tavanlı havadar ve aydınlık sınıfları, konferans salonu, mükemmel laboratuvarları ve teçhizatı,

Ankara Atatürk Lisesi Yeni Bina kuzey yönü görünüşü.

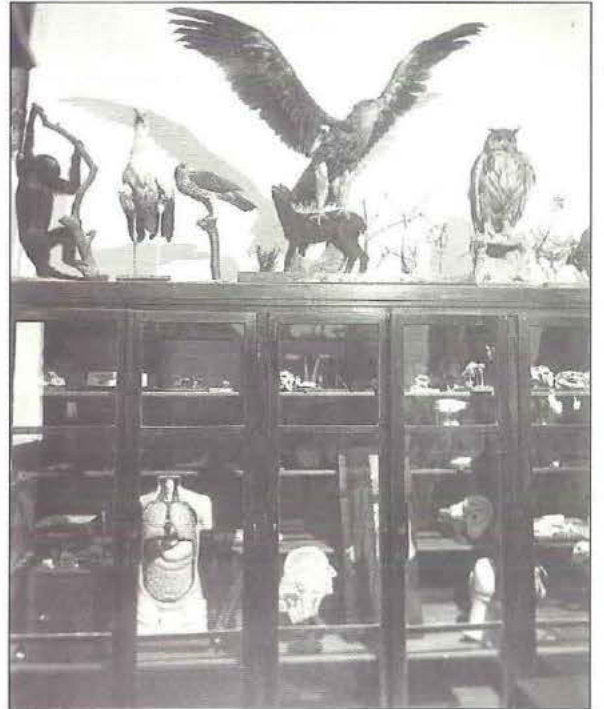
spora elverişli açık alanlarıyla bizlere ve daha sonraki nesillere güzel bir eğitim, öğretim yuvası olduğunu söylemeliyim. Bugünkü spor salonu ile ona bitişik derslikleri içeren bina daha sonra yapılmıştır.

Bu sayımızda, ülkesine çok insan yetiştiren 120 yıllık okulumuzun tarihini, 1940, yani yeni binasında adı Ankara Atatürk Lisesi olduğu tarihe kadar açıkladık. Geçmişin bu zaman diliminin daha çok merak edildiği düşüncesiyle, bu dönemi oluşturan bilgi ve belgeleri birarada sunarak, Okul'un ilk 45 yıllık zaman tüneline aydınlatmaya çalıştık. Gelecek sayımızda 1940'dan sonraki zaman dilimini anlatmaya ve açıklamalarımıza devam edeceğiz.

Bu vesileyle, 1940'dan günümüze kadar olan döneme ait tarihi bilgi ve belgeleri, ilginç fotoğrafları özenle saklanacağına emin olarak Vakfımız'a iletmenizi rica ederiz.

Kaynaklar:

- Türkiye'de Orta Öğretim, Hasan -Âli Yücel
- Osmanlı'dan Günümüze Eğitim Tarihi-Necdet Sakaoğlu
- İmparatorluğun En Uzun Yılı, İliber Ortaylı
- Ankara İli'nin Cumhuriyet Öncesi ve Cumhuriyet Dönemi Eğitimi-Ankara Valiliği Milli Eğitim Müdürlüğü
- Ana Britannica Ansiklopedisi
- Meydan Larousse Ansiklopedisi

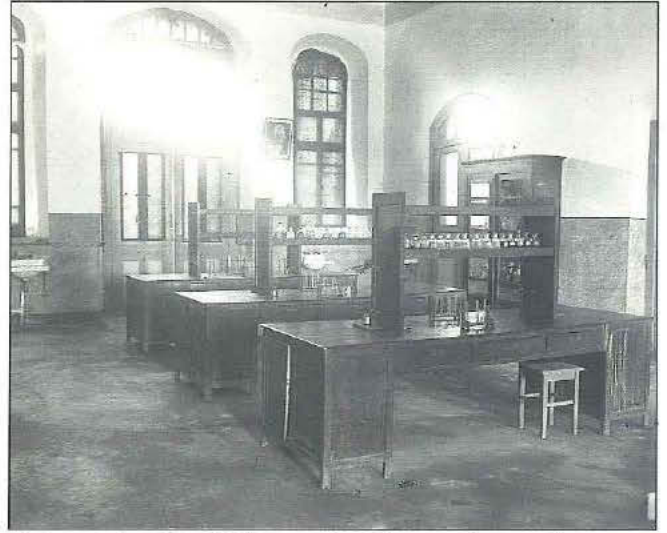
Biyoloji Laboratuvarı

- Gelişim Hachette Türk ve Dünya Tarihi Ansiklopedisi
- Milli Mücedale Anıları- Hıfzı Veldet Velidedeoğlu (HİL Yayınları 2.Baskı-Şubat 1983)
- Sesimiz Dergisi

Okul ve ALEV Arşivi

Ankara Atatürk Lisesi Öğretmenler Odası - 1940 başları.

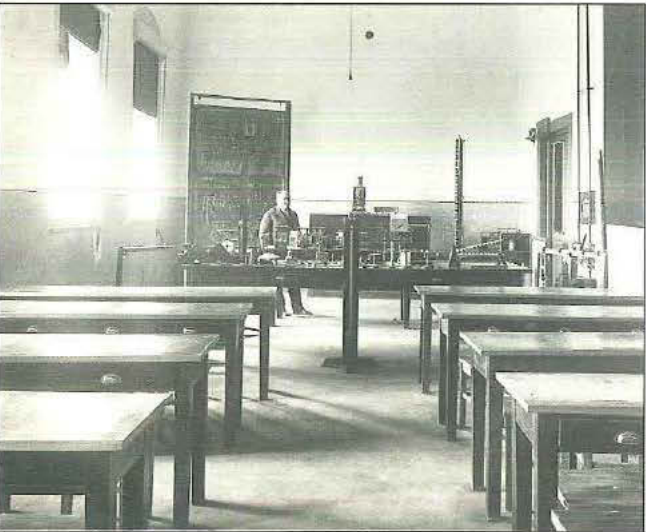
Ankara Erkek Lisesi Kimya Laboratuvarı - 1920 sonları.

Ankara Erkek Lisesinden bir sınıf.

Sınıf

Ankara Erkek Lisesi Fizik Laboratuvarı - 1920 sonları.

Ankara Erkek Lisesi Öğretmenler Odası.

120
yıl

LİSEMİZDEN

2006 yılı Ankara Atatürk Lisesi içten ve dıştan genel görünümüler.

Kuruluşundan itibaren ALEV

Atatürk Lisesi Eğitim Vakfımız 1985 yılının son günü tescil edilmiş ve 1986'da Lisemizde faaliyetlerine başlamıştır.

Bu yıl 20.yılını idrak eden ALEV geçen 20 yıl içinde aşağıdaki faaliyetleri gerçekleştirmiştir. Başarıları bu faaliyetler Vakıf Yönetimi ve Üyeleri için daima sevinç kaynağı olmuştur.

Bundan böyle de hizmetlerimiz devam edecektir. Bu vesileyle şu anda öğrenim görmekte olan ve de vakfın desteğine ihtiyaç duyan öğrencilerimizin çekinmeden Vakfımıza başvurabilecekleri bilinmelidir.

Sevgi ve saygılarımla.

Gönül ERTUNA
ALEV Koordinatörü

- Okulumuz C Bloktaki 18 adet derslik yapımı sonucunda ikili eğitimden tekli eğitime geçilmiştir.
- Vakıf yönetiminin yoğun çabaları sonucunda okulumuz normal lise konumundan Anadolu Lisesi statüsüne geçirilmiş ve bu dönemde eksik olan yabancı uyruklu öğretmenlerin temini Vakfımızca sağlanmıştır.
- Vakfımız kuruluşundan itibaren, uzun yıllardan beri onarılmayan okulun bütün bölümlerini (Okulun bütün dış cepheleri, A,B,C Blok sınıflar, sıralar, koridor, çatı v.s) her yıl elden geçirterek

Bilgisayar Sınıfı

Öğretmenler Odası

Spor Salonu

boya, badana ve tamiratlarını yaptırmış, onarılmayan sıhhi tesisat, sıra ve kapıların da yenilerinin yapılmasını sağlamıştır. Karatahta tabir edilen tebeşir kullanımına son verilerek, kalemli tahta uygulamasına geçilmiştir. Bunların yanısıra okulumuzda ihtiyaç duyulan ve kaynak yetersizliğinden karşılanamayan temizlik hizmetleri giderleri, doğalgaz ödemeleri ve benzer genel giderlere de periyodik olarak katkıda bulunmuştur.

- Kullanılamayacak durumda bulunan Konferans salonu, zemini, koltukları, sahne ve diğer onarımlarıyla baştan aşağı yenilenmiştir.
- Kapalı bulunan kütüphane hem genişletilmiş, hemde baştan aşağı yenilenmek suretiyle, perde, sandalye, masa, dolap, bilgisayar gibi donanımları tamamlanmış, yeni kitaplarla takviye edilerek yine tarafımızdan tutulan bir görevli ile öğrencilerin hizmetine sunulmuştur.
- Harap vaziyette olan ve sadece jimnastik derslerinde kullanılabilen Spor salonu tümüyle yenilenmiş, ısınma, aydınlatma, parke

Sunum Odası

tarafından yapılan hizmetler

Biyoloji Laboratuvarı

Masa Tenisi Salonu

döşemesi, tribünler, soyunma odaları tamir boya ve badanaları yaptırılmış, Antrenörler tutularak jimnastik dışında basketbol, hentbol gibi sporların da çocuklarımız tarafından profesyonelce yapılabilmesi sağlanmıştır. Devlet okulları arasında alınan çok iyi dereceler de bunların birer sonucudur.

- Günümüzde genellikle özel okullarda bulunan, öğrencilerimize, ezberden uzak bir eğitim verebilmek amacıyla Bilgisayarlı Sunum salonu yaptırılmış, buna ilaveten yeni bilgisayarlar alınarak iki bilgisayar laboratuvarı kurulmuş, internet erişimleri sağlanmış ve Vakfımızca görevlendirilen bilgisayar öğretmenleri gözetiminde öğrencilerimizin kullanımına sunulmuştur.
- Kapalı ve kullanılmayan fizik, kimya ve biyoloji laboratuvarları tüm donanımları çağdaş teknolojiye uygun olarak değiştirilmiştir.
- Öğretmenler Odası tüm tefrişatıyla yenilenmiştir.
- Bodrum katının bir bölümü gerekli tamirat boya ve badana yapılmak suretiyle 10 masalık masa tenisi salonu haline getirilmiş ve Vakfımızca tutulan Antrenör nezaretinde

yapılan çalışmalarla Çocuklarımıza Türkiye şampiyonluklarını elde etmelerini sağlayan bir mekan haline sokulmuştur.

- İki adet satranç salonu düzenlenmiş, satranç takımları ve masalarıyla bir satranç antrenörü nezaretinde öğrencilerimizin kullanımına sunulmuştur.
- Bugüne kadar 2000'e yakın öğrencimize karşılıksız burs verilmiş, ihtiyaçlı ve başarılı öğrencilerimizin her türlü ulaşım, yemek, giyim, kitap gibi ihtiyaçları karşılanmıştır. Bunların yanı sıra okulumuzdaki sportif, kültürel ve sosyal faaliyetler de (tiyatro, bilgi yarışmaları, resim, satranç vb) desteklenmiş, çocuklarımızın ve öğretmenlerinin tüm turnuva masrafları, yarışma ücretleri gibi giderleri karşılanmış ve başarıları da yine Vakfımızca ödüllendirilmiştir.
- Çok az ve yaşlı ağaçların bulunduğu lisemiz ön bahçesi yetişmiş ağaçlarla ve mevsim çiçekleriyle yeşillendirilmiş. Arka bahçeye de yetişmiş yeni fidanlar dikilmiştir.

Kütüphane

Ödül Töreni

120. yılda öğretme

(soldan sağa) Yıldız ALPARSLAN, Metin ÖZDEMİR, Nedim NAMDAR, Süheyla DÖNMEZ, Halil İbrahim ERDOĞDU

8 Nisan 2006 Cumartesi günü, öğretmen-lerimize biraraya gelerek 120. yılımızda bir sohbet gerçekleştirdik. Sohbeta katılan değerli ve sevgili hocalarımız; Okul Müdürü Nedim Namdar, Müdür Baş Yardımcısı Halil İbrahim Erdoğan, Müdür Yardımcısı Yıldız Alparıslan ve Edebiyat Öğretmeni Süheyla Dönmez.

Amacımız, bu yıl dönümünde genel eğitim ve öğretim durumumuz ile mensubu olmakla övündüğümüz Atatürk Lisesi'nin durumunu analiz ederek bugüne ve yarınla mesajlar vermektir. Bu mesajların ne kadar değerli olduğunu, 75 Yıl önce yayımlanan "Sesimiz" dergisini okurken anlamıştım.

Benzer sohbetlerimizi, 2001 ve 2002 yıllarında eski ve yeni öğretmenlerimizle de gerçekleştirecek, 19 ve 20. sayılarımızda yayımlamıştık. Bu sohbetlerde ortaya çıkan duygu ve düşünceler yeri ve zamanı gelince değerlendirilmeye, okulumuzun hafıza kayıtlarından biri olan ALEV Dergisi'nde saklanmaktadır.

MÖ: Sevgili hocalarım, bu okulun inşaatı 1935 civarında başlamış. Çünkü, 1880'lerde inşa edilerek, o yıla kadar 50 yıldır hizmet eden Taş Mektep artık ihtiyaca cevap vermiyordu. 1938 yılında inşaat büyük ölçüde tamamlanmış. Bunu Hasan-Âli Yücel'in 1938'de yayımlanmış kitabından öğreniyoruz.

Lisemiz bildiğiniz gibi 1886'da eğitime İdadî olarak başlamış, 2. Meşrutiyet'ten sonra Sultanî olmuş. Cumhuriyet'ten sonra "Tevhidi Tedrisat" Kanunu'nun kabulünden sonra Ankara Erkek Lisesi olmuş. Buraya kadar Taş Mektep binasında devam eden okul, şu anda içinde bulunduğumuz yeni binasına 1940 yılında

taşınarak, Ankara Atatürk Lisesi adını almış.

Yakında çıkacak olan ALEV Dergisi'nden okulumuzla ilgili pek çok ayrıntıyı ilgiyle okuyacaksınız.

Eğitim konusuna gelince, bizim kuşağımızın amacı, lise döneminde verilen dersleri öğrenmek, ergin ve iyi yurttaş olarak, mezuniyetten sonra bir yüksek okulu bitirerek hayata atılmaktır. Yani lise dönemi yaşanır, sonra başarıyla ve imkânı olanlar yüksek okullara devam ederdi. Şimdi amaç biran önce üniversitelerden birine geçmek.

O zamanlar Türkiye'nin nüfusu 20 milyon civarındaydı. İki büyük savaş geçirmiş dünyanın da nüfusu çok daha azdı ve refah bu düzeyde değildi. Zamanla dünya ve Türkiye değişti ve bugünlere geldik

Bu kısa girişten sonra, sizler de 120.yılda duygu ve düşüncelerinizi açıklar mısınız?

NN: Lise eğitiminin iki temel amacı vardır. Bu amaçlardan biri ne yazık ki yok oldu. Nedir bu amaçlar. Birincisi gençleri hayata hazırlamak, ikincisi yüksek öğrenime hazırlamak. Birinci amacı maalesef gerçekleştiremiyoruz. Hayata hazırlama konusunda, sadece aile ve genç kendi kendine birşeyler yapıyor, buna toplum da bir ölçüde katılıyor. Günün getirdiği koşullara uygun olarak, planlı bir hayata hazırlık eğitimi yapamıyoruz. Yapmak için gösterdiğimiz bireysel çabalar boşa kalıyor, benimsenmiyor. Benimsenmeyen çabalar da düş kırıklığı yaratıyor. Uygulanana da zor geliyor, uygulanana da. **Bu yüzden lise eğitimi sadece yüksek öğrenime geçiş için bir hazırlık dönemi oluyor.**

Oysa eski dönemde, örneğin Ankara, çevre il ve ilçelerden de gelen öğrencilerin hayata hazırlandığı

enlerimizle sohbet

yatılı ve gündüzlü eğitim gördüğü, çocuk yaşta gelerek, delikanlı oldukları, mezun olarak, ülkelerine hizmete hazır hale geldikleri bir kültür merkezi, bir okul oluyordu. Bu kültürün devam edeceği şartlar ve politikalar maalesef oluşturulamadı. "Lise" bu olmalıydı, ama sadece adı kaldı.

YA: Evet, bugünün sınav sistemi bir çok şeyi baltaladı. Bana göre liseleri yok etti. Lise kültürünü yok etti. Liseyi bitiren insan hayata hazır insandı. 1980 öncesi, hatta 1975 öncesi dönemde yetişen liseli bir genç; sanattan, spordan, edebiyattan ve pek çok şeyden anlayan donanımlı bir insandı. Şu anda mezun ettiklerimiz, bizden ve bizim gibi okullardan, fizikten, kimyadan, matematikten çok iyi anlıyorlar ama, çocuklara ve velilere göre gereksiz olan müzikten, resimden, benzeri edebî bilgilerden yoksunlar. Oysa bunlar insanı insan yapan bilgilerdir. Doktor oluyorlar, mühendis oluyorlar ama, bu açıdan eksik kalıyorlar. Atatürk Lisesi'nin 40 yıl önce mezun ettiği insanlarla, bugün mezun ettikleri arasında çok fark var.

MÖ: Sanıyorum, açıklamalarınızda hepimiz buluyoruz. Bu, toplumumuz açısından önemli bir kayıp.

SD: Ben toplumumuzda görülen yozlaşmaları, çoğunlukla buna bağlıyorum. Çocuklarımızın hedefi sadece üniversiteye girebilmek ve orada başarılı olmak. Orada da başarı hevesi olduğuna inanmıyorum. Önemli olan üniversiteyi bitirip bir işe kapağı atmak.

NN: Bugün eğitim dediğimiz olay, sınav tecrübesi kazanarak, iyi bir ekonomik geleceği olan işi bulabilmek için bir diplomaya kavuşmak şekline dönüştü. Eğitim kurumları dediğimiz, Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı bu okulların, iş bulmak için bir sertifika, bir diploma sağlamaya aracılık eden okullar şeklinde düşünülmesi bize çok ters geliyor. Bunun sonucu olarak eğitim, müşterimiz olan öğrencilerle biz öğretmenler arasında bir menfaat ilişkisi şeklinde algılanıyor. Sanki, öğretmenle müşteri arasında diploma için pazarlık yapılıyor. Bu çok yanlış... Bu ilişkiler ürünün kalitesini ya da kalitesizliğini tayin ediyor.

Türk insanı çocuğu için hâlâ en güvenli ve garantili iş kapısı olarak devlet memuriyetini görüyor. Bunun yolu ise dört yıllık bir fakülteyi bitirip, KPSS dediğimiz Kamu Personeli Seçme Sınavını kazanmaktan geçiyor. Gerek gelecek kaygısı, gerekse daha iyi bir hayat standardı için, öğrencilerimiz temel eğitimin sonunda OKS ve orta

Nedim NAMDAR, Yıldız ALPARSLAN

öğretim sonunda da ÖSS sınavlarına girip başarılı olmak için, özel sektörde açılan dersanelere gitmek zorunda kalıyor. Nüfus artışının çok, istihdamın ise yetersiz olduğu ülkelerde, yüksek öğrenim görmüş kişilerin iş bulma olanağı artmakta olduğundan, hem üniversiteye, hem de memuriyete başvuracak olanların, bir sıralama sınavından geçecek olmaları, onları bilim, sanat ve spor eğitiminin de yapıldığı okullardan uzaklaştırmakta ve bunun yerine dersaneler almaktadır.

SD: Bir genç öğretmen olarak benim gördüğüm şu. Örneğin benim lise öğrenciliğim zamanında bir birikim elde ederek mezun olurduk. Sonra elde ettiğimiz bu birikime göre yüksek öğrenimi hangi dalda yapacağımıza karar verirdik. Ben edebiyat bölümünü, edebiyatı sevdiğim ve böyle bir mesleğimin olmasını istediğim için ilk tercihlerimin arasına koydum. Daha fazla para kazanabileceğim bir meslek asla aklıma gelmedi. Şu anda, edebiyat öğretmenliğini yaparken, edebiyatın bir sanat olduğunu anlatmaya çalışıyorum.

Öğrencilerim, üniversite imtihanında anlattıklarının sorular arasında yer almadığını söyleyince de, ders anlatmanın zevki ve heyecanı kalmıyor.

O zaman sadece dersinizin öğretmeni oluyorsunuz, öğrencinin öğretmeni değil. Oysa amaç öğrencinin öğretmeni olmak ve onu hayata hazırlamaktır. Bilgisiyle, üstüyle, başıyla, konuş-masıyla, tavırla, edasıyla, her şeyiyle. Ama sizden ÖSS'de çıkacak sorulara göre eğitim istendiği için, ona uygun sorular hazırlıyorsunuz ve onları öğren-ciye sunuyor, uygun test tekniği uyguluyorsunuz.

Bunun sonucunda öğrenci başarılı olduğunda, önce öğrenci ve veli tarafından, sonra başarılı olmasını istediğiniz okul idaresi tarafından başarılı öğretmen ilân ediliyorsunuz. Ama sonuçta siz dersin öğretmeni olarak başarlısınız, bir öğretmen olarak başarılı değilsiniz. Bu ikilemi yaşamak bütün öğretmenleri mutsuz ediyor.

YA: Ben bu görüşe katılmıyorum. Ne olursa olsun,

öğretmen bunların etkisinde kalmadan, doğru olması gerekeni yapmalıdır. Belki öyle öğretmenler var ama tamamen öyle değil. Şu andaki öğretmen tamamen farklı. Okulumuzla da ilgili değil. **Genel olarak bir yozlaşma var. Öğretmen yetişmiyor, yetiştiremiyoruz. Toplumdaki bozulma öğretmenliğe de yansıyor. Eğitimin ticaretini yapmaya başladık, sonuç ortada...**

Biz sıkıştıkça sistemleri suçluyoruz. Sistem değişince yine bozuyoruz. Çocuklar eskiden lise son sınıftan soru çıkmıyor diyerek, dersanelerin de teşvikiyle derse gelmiyor, rapor alıyorlar, derse gelseler de ders yapmayalım, test çözelim diyorlardı. Lise son sınıf derslerini almak istemiyorlardı. Şimdi sistem değişti. Son sınıf müfredatından da soru çıkacak. Ama dersanelerin tavrı değişmiyor. Çocukları sıkıştırıyorlar; hâlâ rapor almadınız mı? diye sıkıştırıyorlar. Bunları söyleyenler de öğretmen sonuçta... Haziranın 16'sına kadar okul devam ediyor oysa... Ben bunu öğretmenlere yakıştıramıyorum. Öğretmen yetiştiren kurumlarda ciddi bir eksiklik olduğu kanısındayım: Ne verirsek onu alıyoruz...

MÖ: Sayın hocalarım, bu samimi gözlemlere genel de katıldığımız kanısındayım. İzin verirseniz biraz da bardağın dolu yanlarını konuşalım. Benim bu okulda okuduğum 1949-1956 yıllarında, Türkiye'nin yokluk ve yoksulluğu devam ediyordu. Yirmi küsur milyonluk Türkiye'nin imkânsız-lıklarına rağmen, milletimiz çocuklarını iyi eğitmek istiyordu. Her zaman da iyi eğitmek istemiş ve çareler aranmıştır. Ancak çaresini bulamadığımız ve bugünlerde 73 milyona vardığımız hızlı nüfus artışının bizi engellediğini sanıyorum. Yani, bulduğumuz çareler, nüfus karşısında daima yetersiz kaldı. Gene de önümüze bakmak ve olumlu çözümler üretmek durumundayız.

YA: Eskiden öğretmen okulları vardı. Ben öğretmen olmak için sınava girmiştim. Eğitime bakmışlardı, halime tavrıma bakmışlardı, konuşmama bakmışlardı. Dört yıl eğitim görmüştüm ve tek amacım öğretmen olmaktı. Ben şimdi 33 yıllık öğretmenim. **İlk gün hangi heyecanı duyuyorsam, bugün de aynı heyecanı duyuyorum. Şimdi etrafıma bakıyorum ve öğretmen yetiştirmeye, yeniden çok önem vermemiz gerektiğini düşünüyorum...**

HİE: Size katılıyorum hocam. Sizler gibi olanlar sayesinde eğitim sistemimiz yürüyor. Diğerleri için ticarî boyutunu öğrenmiş, ticarete eğilim gösteriyor. Adeta kaynak olarak kullanıp, öğrenci sırtından prim yapmak, öğretmenler arasında prim yapmak istiyorlar.

Sendikalarda da bu alışkanlık var, devlet yönetiminde de var. Ciddi öğretmenlik yapmak istediğiniz zaman üst yönetimlerin buna destek olması gerekir. Üst yöneticiler de diyor ki, evet sizin idealleriniz başlangıçta bende de vardı ama, bunlar zamanla körleşti.

YA: Ben bunu düşünemiyorum, idealler

körleşmemeli, bozulmamalı...

HİE: Evet bozulmamalı ama, değişen çevre koşulları sizi etkiliyor.

Çevreye uymazsanız, bu defa siz eziliyorsunuz... Dolayısıyla, eğitimin bir anayasası olmalı ve bozulmayı önlemek için kolay değişmemeli.

YA: Toparlanmamız gerekiyor. Çok yazık oluyor. Okullar arası karşılaştırmalı bir sınav yapıldı. Milli Eğitim bunu öneriyor, emek veriyor, masraf ediyor. Alınan birkaç sonuç, bakanlığa gidiyor, ona göre de değişiklik yapılıyor. Oysa sistemler kalıcı olmalı, bir şey yapıldımı, arkasında durulmalı ve eğitime siyaset karışmamalı... Yani bu kadar çok değişmemeli, oynamamalı. İş başına gelen insanlardan bir sonuç alınana kadar beklemeli. A gidip B geldimi değişmemeli. Anneler, babalar da çok çaresizler.

SD: Şöyle bir şey söylemek istiyorum ben. Devleti bir kazan olarak düşünün. Altında ateş yanıyor. Kazanı kaynar halde tutabilmek için, kazanın altında bir sacayak olması gerekiyor. Bu ayaklardan biri yönetim yani hükümet, biri ordu biri de eğitimidir. Bu Osmanlı'da da böyle, Selçuklu'da da böyle. Ne zaman bu ayaklardan birinde bozulma olur, örneğin hükümet ayağındakiler farklı duygular taşırlar, yönetme arzusundan ve adalet duygusundan uzaklaşırlarsa, bu durum diğer ayakları da etkiler. **Bunlar bizim irademiz dışında oluşan şeyler. Bu sorunları, biz öğretmen olarak çözemiyoruz. Biz kapımızın önünü temizlesek de, etrafınızda o kadar çok çöp birikiyor ki, sizin kapınıza da yığılıyor...**

Öğretmenlerimiz belki iyi eğitilmiyor ama eğitimde görevi olan diğer unsurların çocuk eğitimindeki sonuçları olumlu mu? Çocuk eğitimi önce ailede, anne, babayla başlar. Oysa, çocuk eğitiminde anne babaya, baba da anneye güvenmiyor. Anne babanın, baba annenin verdiği eğitimi arzulamıyor. Aile de devlete güvenmiyor. **Sonuçta eğitim bir güvensizlik halkası içinde kalıyor. Biz de bu halkanın bir yerindeyiz. Ben kendi payıma, üzerime düşeni yapmaya çalışıyorum.**

MÖ: Bir toplumu yücelten insanlar ve meslekler var. Bunların başında öğretmen ve öğretmenlik geliyor. İnsanlar yavrularının iyi yetişmesini, böylece de kalıcılıklarını sağlamak isterler. Burada görev yapan öğretmen ve öğretmenliğin kutsallığı bu noktadan doğuyor sanırım. Bu tarihin her devrinde böyle olmuş. Bir yargımı sizlerle paylaşmak istiyorum. **Çocuklarına iyi eğitim sağlamış, başarmış ülkeler ve milletler yükseliyorlar, başarıları devamlı oluyor...**

Ne olursa olsun işbirliği, elbirliği yaparak, çocuklarımızı iyi yetiştirmemiz lâzım.

NN: Ülkemizin eğitim ihtiyacını tespit etmek lâzım. Konuşmamın başında söyledim. Aile ve toplum eğitimi bir araç olarak görüyor. İş bulma aracı. İyi ve paralı bir iş bulmak için, belli süreler içinde eğitim aracından yararlanmak istiyor. Bireyin düşüncesi bu; önce işimi bulayım, hayatımı kazanayım, sonra

kendimi eğitmeye devam ederek, eksiklerimi telafi ederim diyor.

Diğer taraftan ailelerin eğitim düzeyleri de, çocuklarının eğitim düzeyini belirliyor. Türkiye geneline bakacak olursak, bu düzey ilkokul beşinci sınıfla sınırlı kalıyor. Bu durumda daha ileri vasıflar kazandıracak bir eğitim düzeyini arzulamak, biraz iyimserlik oluyor...

Bu ülkenin insanların; toplum, birey ve kurum olarak, eksiklik duydukları yönlerinin tamamlanması gereğine inanmaları lâzım.

Bu cumhuriyet ve öncesinde de hissedilmemiş ve hissettirilmemiş. Ne zaman Ruslar, Çeşme'de donanmamızı yakmış, o zaman mekteplerimize fen girmiş. O zamana kadar fen yok muydu. Vardı, ama sadece sarayda. Güzel sanatlar eğitimi de vardı. Yani, insanlar eğitim ihtiyacını hissedecek ve isteyecekler, ya da hissettirilecekler. İnsanlara balık tutmayı öğretmelisiniz. Balık verirsiniz, onu tembelliğe alıştıırırsınız. Bireylere eğitimin gerçek yararını hissettirmek ve benimsetmek gerek. Bunu yapmak da öğretmene düşüyor. Ne mutlu bize ki, bunları Atatürk Lisesi'nin öğretmenleri düşünüyor.

MÖ: Fen eğitimi ile ilgili bir bilgimizi kısaca paylaşmak istiyorum. Fen bilimlerine ve eğitimine Fatih döneminde önem verildiğini, Sahn-ı Seman medreselerinin bu konuda eğitim verdiğini hatırlayalım. Kanuni döneminde de aynı şekilde devam edilmiş. Daha sonraki dönemlerde giderek medrese eğitimi yozlaşmış, son dönemde çağdaşlaşma ve modernleşme hamleleri de çöküşü önleyememiş. Bizim lisemizin başlangıcı olan Ankara İdadisi de bu dönemin ürünlerinden.

Sohbetimizin sonuna doğru gelirken, ister istemez hep yaşadığımız eğitim sorunlarını konuştuk. Son sözleri rica ediyorum.

HİE: Eğitim hayatımızda artılar da var. Gelişmiş ülkelerin bilgi çağını yaşadıkları şu dönemde, bizim öğrencilerimiz de bilgisayarlarını benden çok daha etkin bir şekilde kullanıyorlar. İnternet sayfalarında sörf yapıyorlar. Bu bakımdan beni kat kat aşmışlardır. Geleceğimiz konusunda karamsar değiliz.

YA: Biz eğitim sorunlarını ve yozlaşmaları genel konuşuyoruz. 28 yıldır Atatürk Lisesi'nde çalışıyorum. Lisemiz, Ankara ve Türkiye'nin seçkin okullarından biridir. Buradan mezun olan çocuklarımız, birkaç yıl geçtikten sonra geldiklerinde, burada çok iyi eğitim aldıklarını, çok şey öğrendiklerini, üniversitelerde diğer okulların öğrencilerine göre farklı olduklarını söylüyorlar.

Biz çağdaş, ülkesini seven bilgili yurttaşlar yetiştirmek istiyoruz. Eğittiğimiz çocuklar, çağdaş gelişmiş ülkeler düzeyinde hatta daha üzerinde olsunlar istiyoruz.

Mezun ettiğimiz çocuklarımıza baktığım zaman, çoğunda bunu başardığımızı görüyorum.

MÖ: Henüz bir bilgi toplumu düzeyine

Halil İbrahim ERDOĞDU, Metin ÖZDEMİR

gelmediğimizi biliyoruz. Ama bu yolda ilerlediğimize şüphe yok.

HİE: Aynen katılıyorum. Çocuklarımız, bilgiye ulaşırken her türlü elektronik aleti kullanıyorlar. Örneğin ben bir cep telefonunu sadece konuşmak için kullanırken, gençler onlarca fonksiyonunu seri şekilde kullanıyorlar.

NN: Eğitimden beklenenler günümüzde değişiyor. Çocuklar beşyüz yıl önce de çocuktı, bugün de çocuklar. Toplumun küçük bireyleri ile uğraşan bir mesleğin adamı olmak, bizleri her zaman olağanüstü mutlu etmiştir. Küçük bir insanın büyüyerek gelişmesinde katkınız olduğunu düşünmek kıvanç vericidir.

Eğitimden beklenenler değiştikçe, ilgili tüm kurumlar da kendilerini yenileyebilmeliler. Kurumların içerisinde bu işlerle uğraşanlar, herşeyi biz biliriz dememeliler. İlgili bütün taraflar tam bir uzlaşma ve uyum içinde, uzunca süre, beş yıl on yıl değil daha uzun süre, karar verilen sistemi, uygulamayı sürdürüp sonucunu almak gerekir. Sık yapılan değişiklikler insanları farklı beklentilere sürüklüyor. Bu beklentiler de siyasilere yansıyor. Siyasiler de oy kaynaklarına şirin görünmek için sistemi değiştiriyorlar. Bu da bir kısır döngüye neden oluyor. Günün durumuna göre eğitim yapan bir okul modeli oluşuyor. Bundan kurtularak, daha geniş bir perspektifle meseleyi ele alan, iyi insan, iyi vatandaş yetiştiren, toplumsal yararlar üreten bir okul modelini yerleştirmemiz lâzım.

SD: Lisemizin güzel tabloları var şüphesiz. Önce geçmişe baktığımızda, pek çok edebiyatçı, devlet adamı, iş adamı sanatçı, sporcu, yönetici yetiştirdiğini biliyor ve övünüyoruz. Ben bundan sonra da bunun böyle devam edeceğini düşünüyorum. Alev dergisinin önceki sayılarından birinde, Mediha Üngüt hocamızla yaptığınız söyleşide demiş ki; "Atatürk Lisesi'ni bitirenlerden hiç aylak insana rastlamadım..." Ben de aynı şekilde düşünüyorum.

MÖ: Sanırım hem günümüz, hem gelecekteki ilgililer için ders alınacak yorumların yapıldığı bir sohbet gerçekleşti. 120. Yılıımız kutlu olsun.

Metin ÖZDEMİR

8 Nisan 2006

Vakfımızın Nüvesi

Sınıfımız genel ortalaması ile çok başarılı idi, çok çalışkan, çok bilgili öğrenciler vardı.

Bunlardan ikisi bende daha çok iz bırakmıştı.

Vacit TÜMER, kimya derslerinde süper başarılı idi. Laboratuvar da öğretmenin asistanı gibi çalışır, bazen öğretmenin hatalarını dahi düzeltirdi. Hiç unutmam, birgün derste hepimiz kaşınmağa başladık, bereket son saatti. Sonra öğrendik ki, Vacit camı havanda dövmüş, toz haline getirmiş, pipetle sınıfa püskürtmüştü.

Ancak yıkanarak kurtulduk. Vacit kimya mühendisi oldu.

Rahmetli Selim YALÇIN ise zayıf, nahif, sessiz, sakın kendi halinde Vacit'in aksine bir arkadaşımızdı. Fakat çalışkanlığı, bilgisi, araştırması, yaratıcılığı görünümünün belki yüz katı idi. Derslerde soruları ve bilgisi ile öğretmenleri sıkıştırır, bazen onların bilemediği konuları açıklar, adeta ikinci bir öğretmen gibi davranır, biz de takdir ve hayranlık ile kendisini izlerdik.

Fakat maalesef sene sonunda rahatsızlandı, sonradan görüştüğümüz ailesinden İstanbul'da Sanatoryumda olduğunu öğrendik. Ben durumu İTÜ de okuyan Erol ÜÇER'e bildirdim. O ziyaret etmiş. Fakat maalesef kurtaramamışlar, İstanbul'da toprağa vermişlerdi.

Erol ÜÇER ile kabrini yaptırmayı düşündük. Erol ÜÇER kabrinin çizimini üstlendi. Ben de parasal konuyu halletmeye çalışacaktım. Öğretmenlerden yardım istedim. Onu tanıyanlar, sevenler ve takdir edenler ölümüne çok üzüldüler. Para konusunda idareden izin alındı ve ben bir hayli yardım topladım. Erol ÜÇER'e gerekli kısmını gönderdim. O kabrini yaptırdı. Kalan parayı okulun ihtiyacına sarf ettik.

Yıllar sonra, Erol ÜÇER Yüksek Mühendis ben Avukat olarak biraraya geldik. Eski günleri andık, Selim'in olayını rahmetle hatırladık ve bu durumda olan öğrenciler ile okulumuza nasıl yardım edebiliriz diye düşündük. Çevremizi genişletmeye, toplantılar yapmaya özel girişimlerde bulunmaya başladık.

Bu konu öyle bir aşamaya geldi ki; artık resmileştirmek şarttı. Vakıf kurma çalışmalarımız böyle başladı. Ne mutlu ki; bugünlere geldik. Minnet borçlu olduğumuz okulumuza ve öğrencilerine, başlangıçta hayal dahi edemediğimiz yardımlar yaptık.

Av. Rahmi MAĞAT

1946 Mezunu

Yıldönümlerimiz

2006 Yılı, okulumuzla ilgili olarak 20 ve katlarının buluştuğu bir yıl oldu.

1886'da kurulan okulumuz 120 yaşına ulaşmışken, kuruluşun 100 yıl sonra tesis edilen vakfımız da 20 yaşına bastı. Bugünkü binasında Ankara Atatürk Lisesi adıyla başladıktan sonra 1946 yılındaki ilk mezunların da 60. Yılı.

1976'da kurulan Ankara Atatürk Liseliler Derneği'nin 30. Yılı.

Bu sayımızı , bu konularla işledik.

Vakfımızın Ankara 13. Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde tutulan Vakıf Siciline tescil tarihi 30 Aralık 1985'dir. Yılın sonunda kurulan vakfımızın kuruluş tarihini 1986 olarak kabul ediyoruz.

Arşivimizde bulunan, Vakıf ile ilgili yazı ve görüşlerden derlediklerimizi sunuyoruz.

Ünlü devlet adamımız ve okulumuz mezunu İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL

"...Vakıflar kişilerin taşınır veya taşınmaz mallarını, hiçbir etki altında kalmadan, kendi iradeleriyle şahsi mülkiyetlerinden çıkarıp, yine kendileri tarafından şartları ve nitelikleri belirtilen hizmetlerin yerine getirilmesi için, daimi olarak kurulmuş örgütlerdir. Hükmi şahsiyet sahibidirler. Kültür ve sanat yaşamımızın gelişmesinde katkıları olur. Fertler arasında yardım ve dayanışma sağlarlar. Sosyal adaletin gerçekleştirilmesine çalışırlar. Mütevellileri tarafından veya resmi senetlerinde yazılı usul uyarınca yönetilirler.

Osmanlı İmparatorluğu döneminde, devletin kamu alanındaki görevini hafifletmek için vakıf yoluna başvurulurdu. Dünyanın hiçbir milletinde vakıflar, Türk Toplumundaki kadar yaygın ve yararlı olmamıştır. Yurdumuzdaki pek çok eser ve abideler hep vakıf kanalıyla yapılmıştır.

...Okulumuzun vakfı, öğrencilerinin yurtsever ve Türk Toplumuna yararlı olarak yetişmelerini sağlamak, fikrî ve bedeni gelişmelerine yardımcı olmak, gerektiğinde onlara çeşitli burslar dağıtmak gibi amaçlarla kurulmuştur...

... Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı olumlu ve hayırlı bir girişimdir. Kısa zamanda çok iş gördü ...

Sayın Erol Üçer başta olmak üzere kurulmasına ön ayak olanları içtenlikle kutluyor, başarılarının devamını diliyorum."

Alev Bülteni Haziran 1988

ALEV Yönetim Kurulu Ü. (1946 Mezun) Av. Rahmi MAĞAT

"...Bugün feyz aldığımız, tatlı anılarla dolu olan (ki bunların hepsini anlatmaya kalksak herhalde birkaç kitap dolar) ATATÜRK LİSESİ'ne karşı olan minnet ve şükran borçlarımızın hiç olmazsa bir kısmını, ALEV VAKFI ile yerine getirmeye, Lisemiz'in daha iyi düzeye gelmesini sağlamaya çalışıyoruz. Bu konuda bizlere yardımcı olanlara ve olacılara en sıcak duygularımızla, gönülden teşekkürlerimizi sunuyor, bütün öğrencilere başarılar, öğretmenlerimize sağlıklı ve mutlu bir yaşam diliyoruz."

Alev Bülteni, Haziran 1988

Atatürk Lisesi 1984 Yılı Mezun Janset BAY

"...Bu noktada, 103 yıllık geçmişi olan sevgili okulumuzun hayata kazandırdığı değerli Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı üyelerinin, zaten var olan Atatürk Liselilik ruhunu daha uzun ve renkli kılmak amacı ile yaptıkları girişim en az atalarımıza yakıştığı kadar onlara da yakışan bir etkinliktir. Düşleri çağdaş bir eğitimle, modern ve uygar insanlar yetiştirilmesine katkıda bulunmak olan bu kişilerin taze bir soluk, sürekli bir beraberlik ve büyük bir özveri ile çabalarını daha da ileriye götüreceklerine inanıyorum."

ALEV Dergisi, Haziran 1989

*Ankara Atatürk Lisesi Eski
Müdürlerinden*
Ayhan ÇELEN

"...Ne mutlu ki, yıllardır memleket ve millet hizmetinde koşan siz değerli mezunlarımız, bugün bağrından çıktıkları okullarına hizmet etme yarışına girmişlerdir. Kurdukları Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı ile yüz yıllık çınara destek olma ve onu geliştirme gayreti içindedirler. Yılların bünyesinde meydana getirdiği yıpranmaları onarma, eksikliklerini giderme, eğitim ve öğretim kalitesinin üst düzeye çıkartma, mevcut öğrenci yavrularımıza maddi ve manevi destek olma çalışmaları, kısaca kendilerini yetiştirip mezun eden Atatürk Lisesi'nin her türlü meselelerine sahip çıkmaları bizlere gurur ve ümit vermektedir."

ALEV Bülteni, Haziran 1988

*Atatürk Lisesi Müdür Baş Yardımcısı
(1989)*

Türkân HACALOĞLU

"Vakıf, insanın insana, hatta insanın bütün canlılara sunabileceği hizmetlerin hepsidir.

Vakıfların temelinde, bilindiği gibi, sevgi, saygı, destek, kardeşlik, doğruluk, dürüstlük, şefkat ve merhamet, birlik, beraberlik, yardımlaşma ve dayanışma gibi yüce duygular yer almaktadır.

...Bu vakıf hepimizindir. Bütün Atatürk Lisesi mezunları bu vakfa üye olmalı ve güçlenmesinde maddi ve manevi desteklerinin esirgememelidirler. Vakfın yükü üç, beş yöneticiye bırakılmamalı, herkes bu yükü paylaşmalıdır. Ülkemizin dört bir tarafına dağılmış üst mevkilerde bulunan Atatürk Lisesi mezunu bürokrat ve yöneticileri vakfa yardıma çağırıyoruz.

Bu çağrı Atatürk Lisesi mezunlarını biraraya getirmede birlik ve beraberliği geliştirmede temel unsurlardan biri olacaktır."

ALEV Dergisi, Haziran 1989

*Ankara Erkek Lisesi öğrencilerinden,
Türkiye ve Dünyanın en başarılı iş adamlarından*
Vehbi KOÇ

"...Şuna inanıyorum ki, Türk Milleti büyük bir millettir. Kendisine, ele alınan davanın ehemmiyeti iyi anlatıldığı takdirde, daima yardım eder ve katkıda bulunur."

"...Vakıfların yaşaması için söyleyeceğim son husus; kurucularının kurdukları vakıfla yakından alakadar olmaları ve bütün yükü idare heyetinin üzerine bırakmamaları hususudur. Kurucular vakıflara, kuruluştaki heyecanları ile katılmalı, yardım ve alakalarını devam ettirmelidirler."

ALEV Bülteni, Ekim 1988

Gazeteci-Yazar

*(Merhum yazar, dört yılını okulumuzda geçirmiş
ve kendini hep Atatürk Liseli saymıştır.)*

İlhami SOYSAL

"... Bu karamsar tablonun içinde arada bir iyimserlik ışıkları da çıkıyor. Eski birer kültür odağı olan kimi "taşra liseleri" nin, "devlet liseleri"nin eski mezunları içinde kimileri var ki, eski okullarını yeniden "sıradan birer fabrika" olmaktan çıkarıp, gerçek birer okul konumuna sokmak için canlarını dişlerine takarak çalışıyorlar. Dernekler kuruyor, vakıflar oluşturuyor ve mezun oldukları liselerine şükran borçlarını ödemeye çaba harcıyorlar. Hani " her köyün bir delisi olur" hesabı, hemen her lisenin de bir fedakârı, bir öncüsü ortaya çıkıyor ve karınca, karınca da olsa aydınlandığı okul için bir şeyler yapmaya çalışıyor.

Örneğin Kastamonu Abdurrahman Paşa Lisesi Mezunları Derneği Başkanı Fehmi Altukulaçoğlu, Bursa Erkek Lisesi'nden Cüneyt Pekman ya da İsmail Buzcular, Trabzon ve İlçeleri Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Vakfı Genel Başkanı Mevlut Hamzaoğlu yada Ankara Atatürk Lisesi ALEV Vakfı Başkanı Yük.Müh. Erol Üçer gibiler.

...Devletin kendi adını taşıyan devlet liselerine sahip çıkmayıp "üvey evlât" muamelesi yapması ve çağdaş eğitim sorunlarını da iyiden iyiye boşlaması karşısında; Anadolu'nun eski ve ünlü liselerinin mezunlarının "taşımaya suyla değirmen döndürmeye" soyunmaları ne ölçüde başarılı olur, kestirmek zordur.

Ama bilinmelidir ki bu uğurda ömür tüketip çaba harcayanlar vardır ve hep olacaktır.

Yani bu ülke, büsbütün de sahipsiz değildir!.."

7 Kasım 1990 tarihli Milliyet Gazetesi

Kemal'in Askeri TURGUT ÖZAKMAN

Şn. Turgut Özakman, kitabevinde öğrencilerimize "Şu Cılgın Türkler" kitabını imzalarken. (solda) Turgut ÖZAKMAN, Nihat BÜKE, Fatma YUMUŞ, Baykal SARAN, Metin ÖZDEMİR.

Dergimizin son beş, altı sayısında okulumuzun ünlü mezunları ile yapılan söyleşileri yayımlıyoruz. Bu söyleşilerin ilgi çektiğini biliyoruz. Olumlu yorumlar bize yansıyor...

Okulumuzun 120. Yılı'na tesadüf eden bu sayımızda, okulumuzdan 1946-1947 döneminde mezun olan ünlü yazar Turgut Özakman ile buluşmamızda yaşadıklarımızı yayımlıyoruz.

Çankaya'daki evimin yakınında bulunan KARE Kitabevi önünden sık sık geçirim. Kapısında asılı levhada 7 Mayıs 2005 tarihinde, Turgut Özakman'ın, kitaplarını imzalayacağı ve söyleşi yapacağı duyuruluyordu. Bu fırsatı değerlendirerek, öğrencilerimizle kendisini kitabevinde ziyaret etmeyi ve kütüphanemiz için kitaplarından satın alarak, imzalatmayı düşündüm. Aynı zamanda kitabevi ortamında bir söyleşisine katılmak hoş bir buluşma olacaktı...

Turgut Özakman, 1 Eylül 1930'da Ankara'da doğdu. Orta öğrenimini ANKARA ATATÜRK

LİSESİ'nde yaparak 1947 Yılında mezun oldu. Daha sonra Ankara Hukuk Fakültesi'nde yüksek öğrenimini tamamlayarak kısa bir süre avukatlık yaptı. İzleyen dönemde Köln Tiyatro Bilimleri Enstitüsü'ne devam ederek, 1956'da Türkiye'ye dönüşünde, Devlet Tiyatrosu'nda dramaturg olarak çalıştı. Sonra, Basın Yayın Genel Müdürlüğü'ne girdi. Bonn Basın Ataşe Yardımcılığı İç Basın Müdürlüğü, Ankara Radyosu Söz ve Temsil Yayınları Şefliği yaptı. TRT kurulduktan sonra Program Dairesi Başkanı ve Genel Müdür Haber ve Program Yardımcısı oldu. 1969 sonunda TRT'den ayrıldı. 1983-1987 döneminde Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü yaptı. 1988-1994 döneminde Radyo-Televizyon Yüksek Kurulu'nda üyelik ve Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

Evli, üç çocuğu ve üç torunu var.

Önemli görevleri sırasında ve sonrasında bugüne kadar sürekli yazarak Türk Kültür Dün-yası'na pek çok roman, belgesel ve oyunlar kazandırdı.

Otuza yakın oyunları arasında: Güneşte On Kişi, Sarıpınar-1914, Fehim Paşa Konağı, Resimli Osmanlı Tarihi, Bir Şehnaz Oyun, Töre isimli çok bilinen oyunları var.

Romanlarına gelince; Korkma İnsancık Korkma, Romantika, 19 Mayıs 1999-Atatürk Yeniden Samsun'da ve Nisan 2005'de basılan ve satış rekorları kıran Şu Çılgın Türkler.

50 küsur yıl toplanan bilgi ve belgelerle yazılan **ŞU ÇILGIN TÜRKLER**; her Türk Genci'nin bilmesi gereken, emperyalizme karşı verilmiş ve kazanılmış bir kurtuluş savaşını, Türklerin milli mücadele destanını anlatmaktadır.

Kurtuluş ve Cumhuriyet dizi ve filmlerinin senaryoları Turgut Özakman'ındır.

Yukarıdaki eserlerine ek olarak meslek kitapları ile araştırma-inceleme kitapları da vardır.

Aynı lisede okumakla gurur duyduğumuz bu verimli yazarımız, bugüne kadar pek çok ödüle layık görüldü.

- * 1968, **Sarıpınar-1914** ile Sanat Sevenler Derneği'nce yılın yazarı,
- * 1979, **Fehim Paşa Konağı** ile T.İş Bankası Büyük Ödülü,
- * 1981, Sanat Kurumu ve Avni Dilligil ödülleri,
- * 1983, **Resimli Osmanlı Tarihi** ile İsmet Küntay Ödülü,
- * 1984, **Bir Şehnaz Oyun** ile Enka İkincilik Ödülü
- * 1997, **Vahidettin, M.Kemal ve Milli Mücadele** ile Sedat Simavi Sosyal Araştırmalar Ödülü,
- * 1999, **tiyatro sanatına katkılarından dolayı**, Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü,
- * 2002 Nisanında Eskişehir Belediye Başkanlığının, açtığı ikinci tiyatroya **Turgut Özakman Sahnesi** adı verildi.

Yukarıda kısaca tanıtmaya çalıştığımız Turgut Özakman, 7 Mayıs 2005 Cumartesi günü öğleden sonra, Kare Kitabevi'nde okuyucularıyla buluşarak, kitaplarını imzaladı ve söyleşi yaptı. Son kitabı

"Şu Çılgın Türkler" in tanıtımını yaparak, okurlarının sorularını cevapladı.

Biz bu söyleşide 10 Fen C'den Fatma Yumuş, 10 Fen H'den Nihat Büke ile beraber olduk.

Vakıf Görevlimiz **Nebiye Seyhan** da bize katılarak fotoğraflar çekti.

Söyleşi sırasında, güzel bir tesadüfle, gene bir Atatürk Liseli olan ünlü tiyatro oyuncumuz Baykal Saran ile karşılaştık ve fotoğraf karesine beraber girdik.

Özakman'ın söyleşisinde dikkatimi çeken ve beni duygulandıran anıları oldu.

Bunları size nakletmek istiyorum.

".....Kurtuluş Savaşı"na tanık olmuş insanlar, biz hülyalı gençlere anılarını anlatmaya başladılar. Onlar hem acıyı hem zafer sevincini yaşamışlardı. İçlerinden yaşlıca bir hanımın anlattıkları beni çok etkilemişti.

"Bir sabah, Büyük Taarruz'dan kısa bir süre sonra süvariler görüldü. Süvarileri görünce bir çığlık attım: **Kemal'in askerleri geliyor!**.. 'O kadar benimsemiş ki, babasının askerleri der gibi Kemal'in askerleri dedi. O kadar candan...

50 yıl sonra yazacağım bu kitap için anıları ve belgeleri toplarken, kendimi görevli bir **Kemal'in Askeri** addettim.

1948 Ağustos'unda Sakarya Savaşı'nın yapıldığı yerleri yayan dolaştık. Keşke sizin de imkânınız olsa ve bu yerleri görseniz. Acaba, dünyada bu kadar güzel bir görüntü var mı?

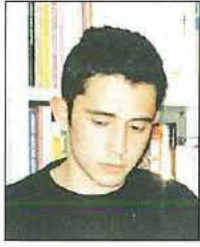
Ben bu topraklara "sarışın" diyorum. Ancak sarışın sıfatı bu toprakların güzelliğini anlatabilir.

Burada toprak şarapnel parçalarıyla dolu, avuç, avuç toplayabilirsiniz.

Siperler ve siperleri birbirine bağlayan tüneller belli. Siperlere toprak dolmuş ve siz üstüne basamıyorsunuz, sanki altında insanlar var...?

Bağımsızlık savaşı vermiş atalarımızı saygıyla andığımız, duygu yüklü bir Cumartesi öğleden sonrası geçirdik. Bizi mutlulukla karşılayan Turgut Özakman'a Okul Kütüphanesi için aldığımız kitaplarını imzalatarak vedalaştık.

Metin Özdemir

Okulumuzun eski mezunlarından ünlü yazar Turgut ÖZAKMAN yeni kitabı "Şu Çılgın Türkler"ın imza gününü 7 Mayıs 2005 Cumartesi günü yaptı. Biz de genç Atatürk Liseliler olarak ünlü yazarı yalnız bırakmadık. Yeni kitabında Ulusal Mücadele'yi ve Atatürk'ü anlatan Özakman hem kitabıyla hem de yapmış olduğu söyleşiyle bugünün Atatürk Liselilerine ve tüm gençlere çok önemli uyarılarda bulundu. Kendisine mezun olduğu 1946-1947 yılının karne notlarını vererek hoş bir jest yaptık. Katılımın yüksek olduğu imza gününde yazar hem kitabını tanıttı hem de Atatürkçü düşünceleriyle gelenleri aydınlattı.

Ülkemizin şu andaki durumunu değerlendirerek gelecek için bizlere tavsiye ve öğütlerde bulundu. Ünlü yazarı okulumuza konferans vermek ve eski günlerini yad etmek için davet ettik. Uygun ortamın olduğu zaman gelebileceğini söyleyen Özakman, kitaplarını okulumuz kütüphanesi için imzaladı. Okulumuzun Atatürk'e layık bir Atatürk Lisesi olması temennilerinde bulundu. hepimize vatan sevgisi ve Atatürk sevgisini yeniden hatırlatarak geleceğe daha emin adımlarla yürümemiz gerektiğini söyledi.

Bizleri kırmayıp, kabul eden yazara teşekkür eder ve saygılarımızı sunarız.

Nihat BÜKE

10 Fen-H 315

Öncelikle, okulumuzdan mezun olmuş büyük bir yazar olan Turgut ÖZAKMAN ile tanışmak benim için büyük bir deneyimdi. Gitmeden önce çok heyecanlıydım, ama oradaki rahat iletişim ortamı sayesinde bu gerginliği üzerimden kolaylıkla attım.

Özakman'ın Kurtuluş Savaşı ve sonrasında Türk Milleti'nin bu vatan uğruna dayandığı zorlukları anlatması, bize binbir güçlüklerle teslim edilen bu vatanın koruyuculuğunu gelecekte biz gençlere bırakılacağını, bu yüzden şimdiden bu bilincin yerleştirilmesi gerekliliğini vurgulaması duyarlılığımızı artırdı. Bu duyarlılığın yerleştirilmesinde öğretmenlere çok iş düştüğünü söyleyerek eğitimin önemine değindi.

Turgut ÖZAKMAN, piyasaya en son çıkan "Şu Çılgın Türkler" adlı romanının öyküsünü anlattı. Öyle bir edebî ortamda bulunmaktan çok fazla haz duydum.

Fatma YUMUŞ

10 Fen-C 121

Okulumuzun Mimarı

BRUNO TAUT

Bruno Julius Florian Taut

1949-1950 yılları arasında, okumaktan öte, yaşadığım bu okulda, açık ve kapalı alanlarına daima sevgi ve saygı duymuşumdur. Ama, bir kere bu binayı kim tasarlamış, kim yapmış diye düşünmedim...

Milletimiz, devletimiz bizim iyi eğitilmemiz için bu okulu yapmıştı...

Sınıflar, laboratuvarlar, konferans salonu, açık, kapalı spor alanları, yoksulluğu biraz aşmış olan Türkiye'de bizim için nimetti. Ve tabii ki genç cumhuriyetimizin idealist, bilgili değerli

öğretmenleri...

İleriki yıllarda okulun mimarını öğrendim ; Bruno Taut. Hakkında araştırma yaparak daha ayrıntılı bilgi edinmek, Okul'un 120. Yılı'nı kutladığımız bugünlere kısmetmiş.

Merakla öğrenmek isteyeceğinizi umarak, öğrendiklerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bruno Taut, 20.Yüzyıl'ın 1.yarisının mimari kültürüne imza atan Alman mimarlardan biri. 4 Mayıs 1880'de Almanya'nın Königsberg şehrinde doğan bu ünlü mimar, kısa sayılabilecek ömrüne çok şey sığdırmış bir bilim adamı, bir sanatçı ve uygulamacı. Kaynaklar Taut'dan "mimar ve kent tasarımcısı" olarak bahsediyor.

Toplu konut tasarımlarıyla adını duyuran ünlü mimar, mimarlığı toplumsal ihtiyaçları karşılamaya yönelik bir sanat olarak görmüş, mimari uygulamaları kadar, yazılarıyla da modern mimarlık ilkelerini savunmuş.

B.Taut, Königsberg Yapı Meslek Okulu'nu 1901'de bitirerek mimarlık bürolarında çalışmaya başladı. 1908'de Berlin'de çalışırken, üniversitede kent planlama derslerini izledi. Güzel sanatlarla, uygulama alanları arasındaki birliği sağlamayı amaçlayan, Köln'deki "Deutschen Werkbundes" örgütüne üye oldu.

Bu dönemde "Cam Ev" ve "Cam Zincir" gibi yapıtlar üreterek, meslektaşlarını barış içinde olacak bir dünya için düşünce üretmeye çağırdı.

1.Dünya Savaşı'ndan sonra kısa bir süre için Moskova'ya giderek, dönüşünde ilk kitaplarını yayımladı.

Tarih bilginizi yoklarsanız, 1.Dünya Savaşı sırasındaki Almanya-Osmanlı yakınlaşmasını hatırlayacaksınız.1916'da İstanbul'da yapılacak **Türk-Alman Dostluk Evi** mimari yarışmasına katılmak üzere ilk kez Türkiye'ye geldi. Bu geliş Türkiye ile tanışmak için uygun bir fırsat olmuşt.

1921-1924 yılları arasında Magdeburg kenti başmimarlığına getirilen Taut, kent tasarımı çalışmalarını sürdürürken, konut üreten kuruluşlara da danışmanlık yaptı. 1924'de Berlin'e dönerek, kardeşi Max Taut'un bürosunda çalışmaya başladı.

1925 yılında kurulan "Halka" (Der Ring) ilerici mimarlar derneğine üye oldu. 1929'da **Amerika ve Avrupa'da Yeni Yapı Sanatı** adlı kitabını yayımladı. 1932'ye kadar burada çok sayıda toplu konut tasarımları gerçekleştirdi. 1932 başlarında yeniden Moskova'ya gittiyse de, hazırladığı projeler gerçekleşmedi ve Almanya'ya döndü.

Nazi Partisi'nin Almanya'da iktidar olması üzerine, önce İsviçre'ye, sonra da çağrılı olarak Japonya'ya gitti. 1936'ya kadar kaldığı bu ülkede, **Japon Mimarlığı'nın Temel İlkeleri** adlı kitabını yazdı.

Aynı yıl Türkiye'ye gelen Taut, Güzel Sanatlar Akademisi öğretim üyesi oldu. Diğer taraftan da Maarif Vekâleti'nin mimarlık bürosunu yönetti.

Ölümüne kadar birkaç yıl içinde; AÜ Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, **Asım Kömürcüoğlu** ile birlikte **Ankara Atatürk Lisesi**, **Franz Hilliger** ile birlikte **4. Orta Okul** da denilen **Ankara Cebeci Ortaokulu**, **İzmir Kız Enstitüsü**, **Trabzon Erkek Lisesi** gibi okul binalarını gerçekleştirdi.

Atatürk Lisesi'ni yaparken birlikte çalıştığı Asım Kömürcüoğlu; 1879'da Üsküp'te doğmuş, eğitimi Sanayi-i Nefise Mektebi'nde (Güzel Sanatlar Akademisi, günümüzün Mimar Sinan Üniversitesi) ve Almanya'da almıştır. 1915'den itibaren aynı okulda öğretim üyeliği yapan, çeşitli il ve ilçenin mimarî planlarını da hazırlayan Kömürcüoğlu 1957'de Ankara'da öldü.

Yukarıda sayılan yapıtlar gerçekleştirilirken, Taut, İstanbul Ortaköy'de kendisi için bir ev de yaptı.

Atatürk'ün ölümü üzerine, naaşının 15 yıl bekleyeceği katafalkı Ankara Etnoğrafya Müzesinde hazırlandı.

Bu arada yazdığı **Mimari Bilgisi** isimli kitap, mimarlığın temel kavramları konusunda, ölümünden sonra da, Türkiye'de tek kaynak oldu.

Yaşamı boyunca gerçekleştirdiği yapı ve kitaplarının yanında, resim de yapan, mobilyalar tasarlayan, sinema ve tiyatro dekorları hazırlayan Bruno Taut,

24 Aralık 1938'de İstanbul'da öldü ve Edirnekapı Şehitliği'nde toprağa verildi.

İşte 20.Yüzyıl'ın önde gelen, kaderi, ülkemiz ve okulumuzla kesişen mimarlarından birinin portresi...

Bu yazıyı okuduktan sonra, Atatürk Lisesi'ni daha farklı göreceğinize eminim.

Metin Özdemir
Nisan 2006

Kaynaklar: - Ana Britannica Ansiklopedisi
- www.mimarlık müzesi
- www.Bruno Taut

Ebediyen Yaşasın

(Ankara Atatürk Lisesi'nin
Yüziüncü Yılı Münasebetiyle)
19/Mayıs/1986 Ankara

*Türklüğümün güveni, Türk soyunun gençleri;
Çağların ötesine geç kalmadan ileri!...
Okul yüksek bir ülkü, iyi-doğru-güzel yol,
Gence milli bir vicdan, sağlam kafa, sağlam kol.*

*Yüz senedir bu okul Türk'e kattı büyük hız;
Savaşlarda baş oldu, barışlarda ay-yıldız.
Yurda bilgi, nur saçar azmimiz, irademiz,
Yenileşme öncüsü inkılâpçı lisemiz.*

*Türklük için çarpıyor kalblerimiz tertemiz
Türk'e gurûr veriyor başkentimiz, lisemiz!..
Seçkin hocalarımız, öğrencimiz, işçimiz
Yeni çağa açıktır bizim kutlu lisemiz!..*

*Çığır açan bu ocak ölmez izler taşıyor,
Çıkardığı değerler on binleri aşılıyor.
Bilgi, imân, cesaret, aşkla dolu içimiz
Sana sonsuz sevgiler, selâm, saygı lisemiz!..*

*Bizden ister Türkiye'm adaletli bir barış,
Cumhuriyet: ilim-fen, faziletli bir yarış!
Millî birlik-bütünlük, şahlanınca şeref, şan
Yıldızları fetheder bu gençlikle, bu vatan!..*

*Türk ulusu, Türk yurdu yükseliyor durmadan
Atatürk'ün çizdiği, ilmin açtığı yoldan!
Türk ülküsü, Türk ruhu, Türklüğümün hür sesi
Ebediyen yaşasın bu Atatürk Lisesi!...*

S. Sâmi KAYRAL

(Lisemiz eski Edebiyat Öğretmeni)

Yusuf Has Hacib

11.Yüzyılda Kırgızistan'ın Balasagun kentinde yaşayan Türk düşünür ve yazarı, günümüze ünlü Kutadgu Bilig (Saadet Veren Bilgi) adlı manzum eserini bırakmıştır.

Yusuf Has Hacib eserinde, Türk toplumlarının bilgiye ve öğrenmeye düşkünlüklerini şu dizelerle anlatıyor.

- Bilgiyi ve anlayışı ulu bil, seçkin kulu bu iki şey yükseltir.
- Anlayışlı olan anlar, bilgili olan bilir., bilen ve anlayan her vakit dileğine ulaşır.
- Bilgisiz insan hep hastalıklı olur. Hastalık sağaltılmazsa insan çabuk ölür. Ey bilgisiz, git hastalığını iyileştir. Ey mutlu bilgin, bilgisizliğin ilâcını söyle
- Anlayış bir yulardır, insan onu elinde tutarsa dileğine erişir.
- Bütün işini gücünü anlayış yoluyla yap, eline geçen zamanı, bilgi edinerek israftan kurtar.
- Anlayışa ve bilgiye tercüman olan dildir. İnsanı aydınlatan dil zenginliğinin değerini bil.
- Bütün iyilikler bilginin faydasıdır. Bilgi ile göğе dahi yok bulunur.
- Kutadgu Bilig'de Ay-Toldı'nın, oğlu Ögdülmüş'e verdiği öğütler, Türk eğitiminin de ilkelerini sıralamaktadır.

Tanrıya kulluk et.

Kötülüklerden sakın.

Mutlu yaşa.

Tutumlu ol.

İyilik et.

Dinle.

İrdele.

Sabırlı ol.

*İçkiden, zinadan,
dedikodudan uzak dur.*

Büyük Onur

T.B.M.M. Başkanlık Divanı 2005 yılında ilk kez verilen "T.B.M.M. Milli Egemenlik Onur Ödülü"ne Lisemiz mezunu dünyaca ünlü Türk Beyin Cerrahisi Prof.Dr. Gazi YAŞARGİL'i layık buldu.

14 Temmuz 2005 tarihinde ödülünü T.B.M.M. Başkanı Sayın Bülent ARINÇ verdi. Başbakan Sn. R. Tayyip ERDOĞAN'ın da katıldığı büyük bir davetli topluluğu içinde verilen bu ödülünden sonra her zaman kendisi ile gurur duyduğumuz Lisemiz mezunu Sayın Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'e Atatürk Lisesi, Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı ve Lisemiz Mezunları Derneği adına bir şükran plaketi takdim ettik. Sayın Yaşargil'e bize bu onuru yaşattığı için teşekkür ediyor, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

Gönül ERTUNA (ALEV), Sayın Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'e plaket verirken.

(soldan sağa): Ogün ÖZCAN (öğrenci), Fatma TUNCER (öğrenci), Behçet Kemal ZEYNEL (A.A.L.D.), Gönül ERTUNA (ALEV), Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL, Bülent ARINÇ (T.B.M.M. Başkanı)

DÜZELTME

Alev dergimizin 23. sayısının 18. ve 19. sayfalarındaki Geçmişten İzler bölümünde "Prof. Dr. Gazi Yaşargil'in Beyin ve Evrim Hakkındaki Düşünceleri" başlıklı yazıda Sayın Prof. Dr. Gazi Yaşargil'in Hocası Nurullah Ataç'tan aktardığı anısı sehven hatalı basılmıştır. Doğru paragrafı tekrar yayımlıyoruz. Sayın Prof. Dr. Gazi Yaşargil hocamızdan ve tüm okuyucularımızdan özür dileriz.

1943 yılında bir yazı ile meşguldük, kalktı, arka sıraya gitti ve yazdıklarımızı okumaya başladı. Sınıfımızda 9 öğrenci vardı. Son yazıya şöyle bir baktıktan sonra bize döndü:

"Bir ay sonra olgunluk imtihanına gireceksiniz. İstanbul'un fethini anlatırken bütün iyi nitelikleri Türklere, kötü nitelikleri ise Bizanslılara veriyorsunuz. Eğer Bizanslılar bu kadar korkak idiyse bizimkilerin cesareti nasıl kıymetlendirilecek? Onlar da cesurdu, fakat Fatih Mehmet savaşı azim, iman ve inançla yürüttü ve kazandı: Kahramanlık hem kazananın hem de kaybedeninindir."

Öğrenci Değişim Programı

Öğrenci Değişim Programı kapsamında 27 Mart 2006 Pazartesi günü Lisemizde misafir edilen Amerikalı öğretmen ve öğrenciler.

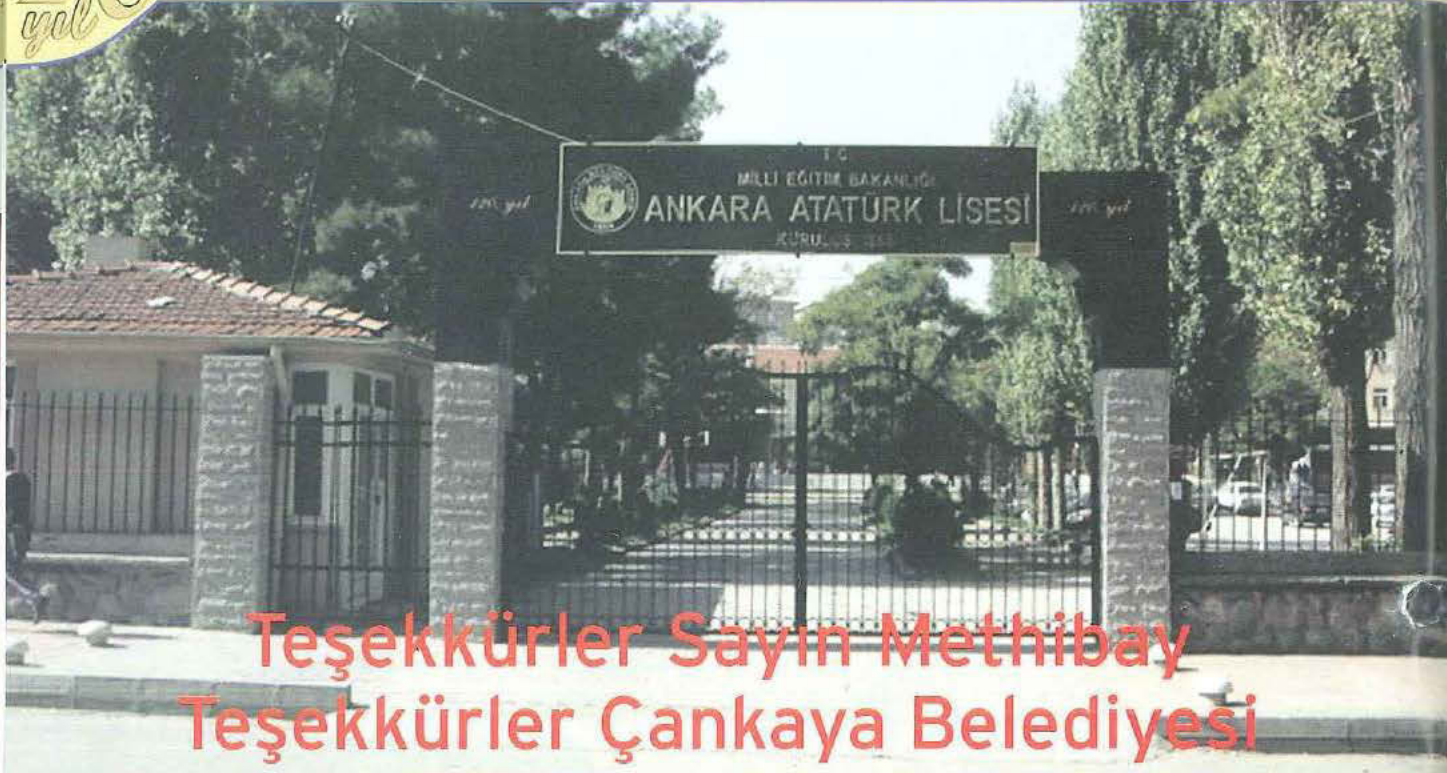
Amerika Birleşik Devletleri hükümeti tarafından desteklenen ve American Forum for Global Education Vakfı tarafından hazırlanan LINC (Linking Individuals Through Knowledge and Culture) öğrenci değişim programı kapsamında, Türkiye içinde seçilen üç okuldan birisi olarak, (İstanbul Kabataş Lisesi ve Gaziantep Özel Sanko Okulları ile birlikte) okulumuz Ankara Atatürk Lisesi'ni A.B.D.'nin New York kentinde başarıyla temsil ettik. Program, Türk ve Amerikalı öğrenciler arasında bilgi ve kültürel değişim yoluyla, demokratik bir toplumda gençlerin liderliğinin ve etkin rol almasının önemini vurgulamayı ve temel demokratik ilkelerin geliştirilmesini amaçlamaktadır. "Laiklik ve demokrasi" programın bu yılki temasıydı. Katılımcı öğrenciler bu temayla ilgili yazdıkları İngilizce kompozisyonlar ve program direktörü tarafından 18 Ekim 2005 tarihinde okulumuzda yapılan görüşme sonucunda seçildiler. Seçilen öğrencilerimiz (Sıla Derici, Mert Kağan Ekinci, Caner Lüle, Merve Ezgi Özbakan, Reyhan Niğdelioğlu, Gözde Gökçek) okulumuz İngilizce öğretmenleri Perihan Yüğrük ve Özgür Bozdoğan ile birlikte 8 Ocak- 28 Ocak 2006 tarihleri arasında, New York'ta bulundukları süre içerisinde program gereği eşleştirdikleri

Queens-Townsend Harris High School'dan seçilen öğrencilerin evlerinde misafir edildiler.

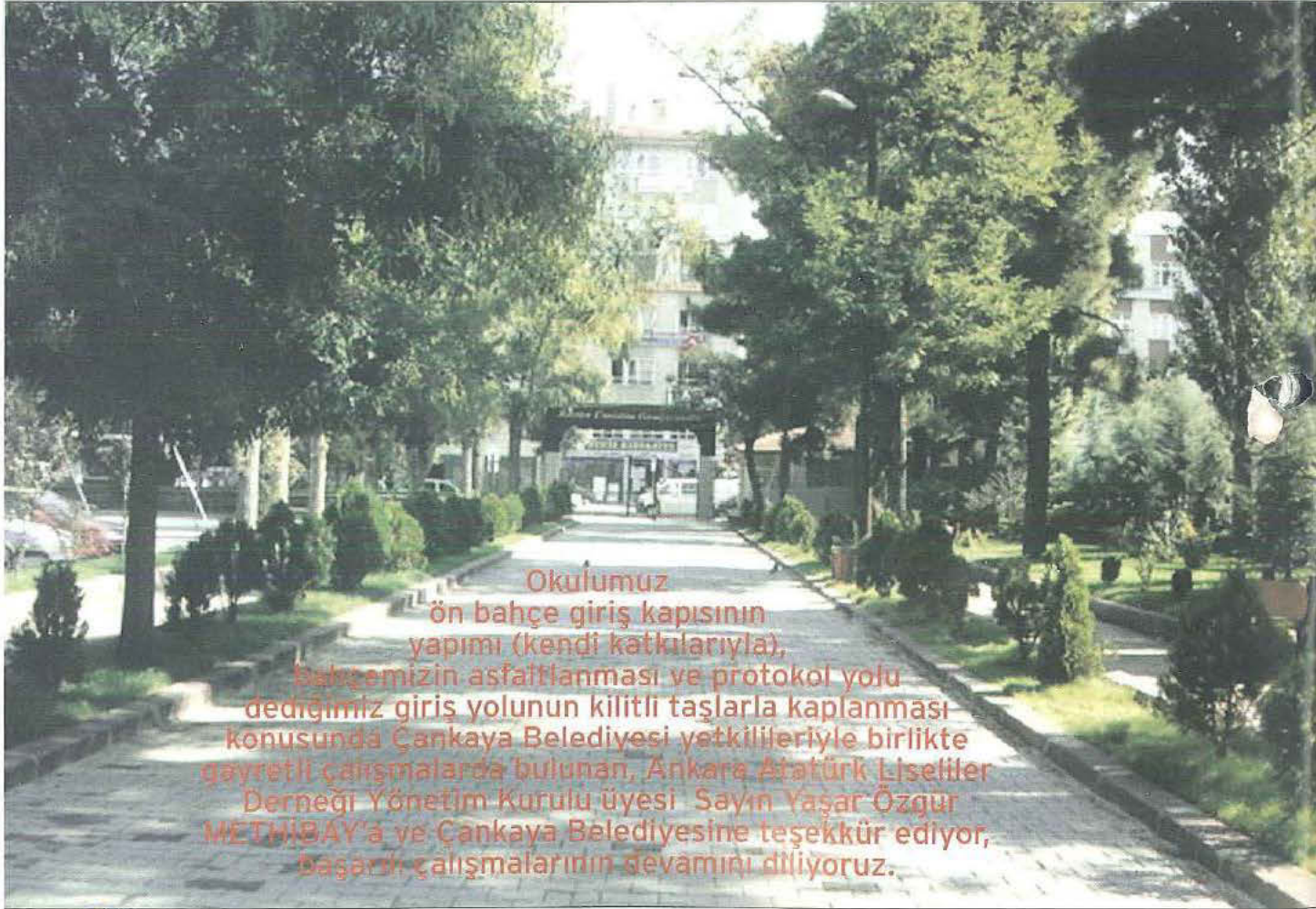
Ekibimiz, New York'ta bulundukları süre içinde konuk oldukları okulda düzenli olarak derslere katıldılar ve bir takım etkinliklerde bulundular. Bu etkinliklerin en önemlisi, programın bu yılki teması olan "Laikliğin Önemi ve İnançlara Saygı" konusunda hazırlanan münazaralardı. Öğrencilerimiz bu konuda örnek bir ülke olan Türkiye'nin laiklik anlayışını katıldıkları bu münazaralarda başarıyla ifade ettiler. Ayrıca, katıldıkları bazı derslerde ve toplantılarda ülkemizi farklı yönleriyle tanıtan sunumlar yaparak ülkemizin çağdaş ve aydınlık yüzünü Amerikalı dostlarımıza anlattılar. Bu etkinliklerin yanısıra Townsend Harris High School Gazetecilik Kulübüyle işbirliği yaparak bir okul gazetesi çıkardılar. Yapılan tüm etkinlikler ve okulda bulduğumuz süre içinde, bütün öğrenci, öğretmen ve diğer çalışanlar tarafından yakın ilgi ve dostluk gördük ve bu tür programların farklı kültürlerden gelen gençlerin birbirlerini anlamaları ve sıkı dostluklar kurmaları konusunda ne kadar yararlı olduğunu öğrendik.

Perihan YÜGRÜK

İngilizce Öğretmeni

Teşekkürler Sayın Methibay Teşekkürler Çankaya Belediyesi

Okulumuz
ön bahçe giriş kapısının
yapımı (kendi katkılarıyla),
bahçemizin asfaltlanması ve protokol yolu
dediğimiz giriş yolunun kilitli taşlarla kaplanması
konusunda Çankaya Belediyesi yetkilileriyle birlikte
gayretli çalışmalarda bulunan, Ankara Atatürk Lisesi
Derneği Yönetim Kurulu üyesi Sayın Yaşar Özgür
METHİBAY'a ve Çankaya Belediyesine teşekkür ediyor,
başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

ÇANKAYA BELEDİYESİ

"burası Çankaya"

Sevgili Atatürk Liseliler;

Cumhuriyetimizin bu ülkenin yazgısını değiştirmeyi amaçlayan eğitim hamlelerinin bir parçası olarak Atatürk Lisesi, vizyonu ve mezunlarıyla daima öncü ve üretici olmayı başarmıştır...

Eğitmek, eğitilmeyi ve öğrenme sürecini içerir.. Bu süreci Atatürk Lisesi, biz mezunlarına layıkıyla verdi... Şimdi bizler, Başkent Ankaramızın, köklü, kalıcı lisesinin mezunları olarak gururla bir araya geliyoruz. Bu ülke için her meslekten gurur abidelerinin yetişmesine vesile olan lisemizi sahiplenirken aslında Cumhuriyet'e, onun çağdaşlığı büyüten, aydınlığı hedefleyen aydınlanmacı değerlerine sahip çıkıyoruz...

Taş Mektep'ten bugünkü binamıza geçiş, Milli Mücadeleye katılmış öğretmen ve öğrencilerimizin yurt savunmasında gösterdikleri unutulmaz özveri, Büyük Önder'in 1933 yılında okulumuzu ziyaret ettiği ve adını okulumuza veriş okulumuzun şanlı tarihinin unutulmazları arasındadır...

Bizler, zaman zaman bir araya gelerek okulumuza olan borcumuzu nasıl ödeyebileceğimizi hep birlikte düşünüyor, değerlendiriyoruz, elimizden geldiğince de okulumuza katkı sağlamaya çalışıyoruz... Atatürk Lisesi bizleri mezun ederek, yakamıza '**Atatürk Lisesi mezunu**' payesini taktı... Bu payeye layık olmak için şimdi buradayız, hep burada olacağız...

Aile ocağından sonra, kişilik özelliklerinden yaşam felsefesine kadar bir insanı biçimlendiren, yaşama hazırlayan en önemli kurum okuldur. Okul, kişinin ikinci evi, öğretmenleri ve okul arkadaşları da ikinci ailesidir. Biz Atatürk Liseliler, böyle bir eğitim ocağına, böyle bir eğitim ailesine mensup olmaktan dolayı kendimizi çok şanslı ve ayrıcalıklı hissediyoruz.

Ankara'nın eğitimdeki bu koca çınarının sıralarından geçmiş olmayı ve bu ülkeyi ülkü haline getirerek çalışmayı sürdürmeyi, yaşamın ve Cumhuriyet'in bize bir armağanı olarak değerlendiriyoruz...

Ne mutlu bizlere, ne mutlu Atatürk Liseli olanlara...

Saygılarımla,

Prof. Dr. Muzaffer ERYILMAZ
Çankaya Belediye Başkanı
İç Anadolu Belediyeler Birliği Başkanı

Atatürk Liseliler Devlet Konukevinde Buluştu

50. Yıl Mezunları toplu halde

Cumhuriyet Tarihimizin önemli mekanlarından Ankara Palas, bugünkü adıyla Devlet Konukevi 10 Aralık 2005 gecesi Ankara Atatürk Liselilerin buluşmasına sahne oldu.

Başta tüm değerli mezunlarımız olmak üzere, Vakıf Başkanımız Erol ÜÇER, Vakfımızın hamilerinden Halim ÖZKAYNAK, Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Mustafa BUMİN, Bayındırlık eski Bakanı Onur KUMBARACIBAŞI ve okulumuzun değerli öğretmen ve idarecileri ile Okul Aile Birliğinin Yöneticilerinin bir araya geldiği geceye, genç kuşak Atatürk Liseliler de ayrı bir renk kattılar. Bu arada okulumuzun yatılı mezunları, dostluklarını pekiştirircesine her zaman olduğu gibi kalabalık bir grupta yemeğe katılarak, geceye ne denli önem verdiklerini bizlere gösterdiler.

Gecenin açış konuşmasını Atatürk Liseliler Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Yahya ZABUNOĞLU yaptı. "Okulumuzun 120'nci, Derneğimizin 30'uncu ve Vakfımızın da 20 nci kuruluş yıldönümlerini kutlama arifesinde, bu gecenin gerçekleştiğini ifade eden ZABUNOĞLU, yaptığı duygusal konuşmayla orada bulunanların yüreğinde büyük bir coşku yarattı.

Gecenin konukları arasında yer alan "Taş Mektep" kitabının yazarı Turan Tanyer'e okulumuz tarihine ışık tutan yapıtından dolayı, mezunlarımızdan Çankaya Belediye Başkanı Prof.Dr. Muzaffer ERYILMAZ'a da Okulumuzun çevre düzenlemesine yaptığı katkılardan dolayı birer şükran plaketi verildi. Bu arada gecenin sürprizi, o akşam aramızda bulunan 50. Yıl mezunlarından, Sadi UYSAL, İlkin PULAK, Rüçhan ERKAN, İlker ÇULPAN, Olgay BİLGİN, Kaya ÖZKUL, Nural TURHAN, Altan TARMAN ve Mete GÜNEL'in Başkanımız Yahya ZABUNOĞLU'nun elinden aldıkları Lise Diplomaları oldu.

Gecenin sunuculuğunu başarılı bir şekilde üstlenen, genç mezunlarımızdan Berkay ORHANER'in büyük

Sn. Erol ÜÇER ve eşi A. Halim ÖZKAYNAK (ALEV) S. Mustafa BUMİN, Sn. Onur KUMBARACIBAŞI ve eşi S. İsmet CANKARA ve eşi.

beğeni topladığı gecede sahne alan Güneri Munzur Orkestrası da ortaya koyduğu performansla Atatürk Liselileri coşturdu.

Derneğimizin kuruluş yıldönümü pastasıyla sona eren gecenin, organizasyonunu başarıyla gerçekleştiren genç Atatürk Liselilerden Bahadır ÖZTÜRK, Tayfun ALTUNÖZ, Volkan YOLDAŞ, Simge YILDIRIM, Başak BİÇER, Candaş TALİPOĞLU ile 50. Yıl mezunlarımızdan Olgay BİLGİN'in katkılarını övgüye değer bulduğumu burada söylemeden geçmek istemedim. Ayrıca, Ankara Palas'ın nefis mutfağı ve kusursuz hizmetine de burada teşekkür etmek istiyorum.

Sevgili Atatürk Liseliler, 10 Aralık akşamı hissettiklerimi elimden geldiğince, dilim döndüğünce ve kalemim elverdiğince sizlere aktarmaya çalıştım. Bu duyguyla nice coşkulu buluşmalara diyorum.

Sevgiyle kalın...

Behçet Kemal ZEYNEL
AAL Derneği Genel Sekreteri

Gurur Tablomuz

2004-2005 Öğretim Yılında Lisemizi 1., 2., 3. Olarak Bitiren
Öğrencilerimiz ve Kazandıkları Üniversiteler

Adı Soyadı	Kazandığı Üniversite
1.Emin SOYER	Hacettepe Üniv. Tıp Fakültesi (İng.)
2.Tuğba YILDIRIM	Ege Üniv. Tıp Fakültesi
3.Berkay ÖZER	Hacettepe Üniv. Otomotiv Müh. (İng.)

(soldan sağa): Gönül ERTUNA (ALEV), Tuğba YILDIRIM (Okul 2.si annesi), Nedim NAMDAR (Okul Müdürü), Şahin GÜRÜN (ALEV), Erol ÜÇER (ALEV Başkanı), Süha SEVÜK (ALEV), Berkay ÖZER (Okul 3.sü), Emin SOYER (Okul 1.si).

ÖSS'de en yüksek puan alan
öğrencimiz Halim Çağrı ATEŞ
(ODTÜ Bilgisayar Müh.) Vakfımız
tarafından ödüllendirilmiştir.
Ödülünü Vakıf Koordinatörü
Gönül ERTUNA'dan aldı.
Öğrencimizi kutluyor,
başarılarının devamını diliyoruz.

ÖDÜL TÖRENİ

2004-2005 Öğretim Yılında Okul 1., 2., 3. s. ve ÖSS'de en yüksek puan alan öğrencilerimiz, 12 Eylül 2005 tarihinde Vakfımız tarafından ödüllendirilmişlerdir. Öğrencilerimize bundan sonraki yaşamlarında da başarılar diliyor, Okul 1. si Emin SOYER'in konuşmasını yayınlıyoruz.

Sayın müdürüm, müdür yardımcılarım, öğretmenlerim, ALEV yöneticilerim ve sevgili arkadaşlar.

Dört yıl önce ilköğretim sıralarından buraya geldiğimde zamanın bu kadar çabuk geçeceğini düşünmemiştim. Bu zaman içinde insan yaşantısı için en önemli unsur olan eğitimi okulumuzdan aldım.

Ulu Önder Atatürk'ün kendi adını verdiği okulumuzda okumak çok onur vericiydi. Atatürk Liseli olma gururunu hep taşıyacağım. Değerli öğretmenlerim tarafından Atatürk'ün ilkeleri doğrultusunda gördüğümüz eğitim, öğretim, kültürel ve sosyal faaliyetler ile üniversiteye ve hayata hazırlandık.

Köklü bir geçmişi olan okulumuzun modern bir

eğitim vermesinde Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı'nın katkıları büyük rol oynamaktadır.

Arkadaşlar! Her meslekte en iyi noktalara gelmiş birçok ismi mezun eden okulumuz seçkin bir Anadolu Lisesi'dir. Bu yıl da mezunlarımızın çoğu iyi üniversitelere girmeyi başarmıştır. Okulumuzun kıymetini iyi bilin, değerli öğretmenlerimizin bilgilerinden en iyi şekilde yararlanın ve böyle bir lisede okuduğunuz için çok şanslı olduğunuzu da unutmayın.

Yeni eğitim ve öğretim yılında hepinize sağlık ve başarı dilerim.

Emin SOYER

2004-2005 Okul Birincisi

2004-2005 Yılı Üniversiteye Giriş Başarımız

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
HALİM ÇAĞRI	ATEŞ	ODTÜ BİLGİSAYAR MÜH
İREM	KORKMAZ	ODTÜ BİLGİSAYAR MÜH
GÜLSEN	ÖZDEMİR	ODTÜ ÇEVRE MÜH
OZAN	KARSLIOĞLU	ODTÜ ENDÜSTRİ ÜRÜN.TASARIMI
BERK	YAYLIM	ODTÜ FELSEFE
DURSUN	GÜNGÖREN	ODTÜ FİZİK
EREN	ALTINEŞİK	ODTÜ FİZİK
EZGİ DEYİŞ	GÖRGÜLÜ	ODTÜ FİZİK
SELDA	GÜZEL	ODTÜ GIDA MÜH
FARUK UMUT	KÜÇÜKER	ODTÜ HAVACILIK VE UZAY MÜH.
SELİN SEÇİL	AKIN	ODTÜ İKTİSAT
BERK	GİRGİN	ODTÜ İNŞAAT MÜH
GÖKHAN	TURPAN	ODTÜ İNŞAAT MÜH
HASAN	KELEŞ	ODTÜ İNŞAAT MÜH
HAYRETTİN	ORAL	ODTÜ İNŞAAT MÜH
MEHMET KAYRA	ERGEN	ODTÜ İNŞAAT MÜH
MEHMET TARIK	SAĞCAN	ODTÜ İNŞAAT MÜH
YAPRAK	SERVİ	ODTÜ İNŞAAT MÜH

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
ZEYNEL ALTAY	ŞAHİN	ODTÜ İNŞAAT MÜH
MURAT	TAŞER	ODTÜ İSTATİSTİK
AYSEL	DURU	ODTÜ JEOLJİ MÜH
CANSU	GÜNER	ODTÜ JEOLJİ MÜH
BİLGE ELİF	DOĞANAY	ODTÜ KİMYA
GÜLÇİN ELİF	BOZKAYA	ODTÜ KİMYA
ÇAĞLAR	GÜRSOY	ODTÜ KİMYA MÜH
DİCLE	ABANOZ	ODTÜ KİMYA MÜH
DİLEK	ÖZCAN	ODTÜ KİMYA MÜH
MEHMET	GÜZELOĞLU	ODTÜ MADEN MÜH
MUSTAFA A	PESEN	ODTÜ MADEN MÜH
AYŞEGÜL	ÇİLLİ	ODTÜ MAKİNE MÜH
BARAN TAN	BACINOĞLU	ODTÜ MAKİNE MÜH
EMİNE	ATAGÜN	ODTÜ METALURJİ VE MALZ. MÜH.
ÖZGÜN	YALÇIN	ODTÜ METALURJİ VE MAL. MÜH.
BERRAK PINAR	ÜNAL	ODTÜ MİMARLIK
EZGİ	GÜNDÜZ	ODTÜ MİMARLIK
SERTAN	DEMİRDAĞ	ODTÜ MİMARLIK

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
GİZEM	KORAL	ODTÜ PET. VE DOĞALG. MÜH.
ŞEVİN	BALIKTAŞ	ODTÜ ŞEHİR VE BÖLGE PLAN.
VOLKAN	YOLDAŞ	ODTÜ ULUSLAR ARASI
SELMA	KAP	9 EYLÜL MAKİNE
HAMDİ	METİN	9 EYLÜL TIP
FETHİYE B	GÖKTAŞ	ABANT TIP
MERT	KAYSERİLİOĞLU	ABANT TURZM OTELCİLİK Y.O
DENİZ EZGİ	ÇAKMAK	ADNAN MENDERES HEMŞİRELİK
AYDIN	AYDOĞAN	AFYON MATEMATİK
SIDİKA İREM	BOZKURT	AKDENİZ TIP
YAVUZ	ÖZDEMİR	AKDENİZ TIP
ERDİNÇ	KOCA	ANADOLU FİZİK
KASIM	YEŞİLOCA	ANADOLU HAVA. ELEK.ve ELEK.
AHMET KEREM	ULUCAK	ANADOLU KAMU
MERİH	DEMİRKOL	ANKARA DİL TARİH PSİKOLOJİ
AYŞE	VAYISOĞLU	ANKARA DİŞ
MERVE	ÇAKMAK	ANKARA DİŞ
AYKUT	BOZTAŞ	ANKARA ECZACILIK
MAHİR	MERİÇ	ANKARA ECZACILIK
BUĞRA	POLAT	ANKARA FİZİK MÜH
BELİN	KÖROĞLU	ANKARA HUKUK
MEHMET	TUNA	ANKARA HUKUK
NAZLI	YILMAZ	ANKARA HUKUK
ONURHAN	ULUTAN	ANKARA KİMYA
CIHAN	ÖCAL	ANKARA KİMYA MÜH
ESRA	ERDOĞAN	ANKARA MATEMATİK
SEDA	KUTLUER	ANKARA SİYASAL İKTİSAT
BURÇİN	BAĞCI	ANKARA SİYASAL MALİYE
NİHAN	ÜNAL	ANKARA SİYASAL MALİYE
İSMAİL	AĞI	ANKARA TIP
MUHAMMED E	KELEŞ	ANKARA TIP
ÖZGE	YILMAZ	ANKARA TIP
ŞULE	KILINÇ	ANKARA TIP
MERVE	ÖZGÜR	ANKARA VETERİNER
BETÜL SAFİYE	BOZKURT	ANKARA ZİRAAT MÜH
ÖZLEM	KÖSEL	ATILIM HUK. FAK. (%50 burslu)
GAYE	ONAY	BAŞKENT BİOMEDİKAL MÜH
MERVE	BAKICI	BAŞKENT ELEK.-ELEKT. MÜH.
CEMAL SEÇKİN	KOCAACAR	BAŞKENT MAKİNE MÜH
BAŞAK	ÇETİNDEDE	BAŞKENT SAĞ.KUR.İŞLET.(burslu)
SİDAR	GÖKÇEHAN	BAŞKENT TDE ÖĞRET
AYÇA AYŞE	AYTEKİN	BAŞKENT TIP
NİL YAŞAM	TAŞTEKİN	BAŞKENT TIP
TUNÇ	GÖNÜLAL	BAŞKENT TIP

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
KAMİL	AKHÜSEYİNOĞLU	BİLKENT BİLGİSAYAR MÜH
İBRAHİM ONUR	TÜFEKÇİ	BİLKENT BİLGİSAYAR MÜH.
ABDULLAH	ŞAHİN	BİLKENT BİLGİS. MÜH. (burslu)
SERKAN	ERKMEN	BİLKENT BİLGİS.TEKN.VE BİL. SİS.
HAYDAR	GÜLPINAR	BİLKENT ELEK.-ELEKT. MÜH
OKAN	ÜNLÜ	BİLKENT ELEK.-ELEKT. MÜH.
ASLI ESİN	ÖREN	BİLKENT ELEK.-ELEKT. MÜH.
ALP	GÜVEN	BİLKENT ENDÜSTRİ MÜH
ONUR	TOSYALI	BİLKENT END. MÜH.(burslu)
FİKRET ANIL	DÜVENCİ	BİLKENT HUKUK
FURKAN	ORTAKAYA	BİLKENT İŞLETME BİLGİ YÖN.
MERVE	ÜLGÜT	BİLKENT İŞLETME(burslu)
ANDAÇ	ÖZDEMİR	BİLKENT KİMYA(burslu)
AHMET	BEKDEMİR	BİLKENT MATEMATİK (burslu)
ARDA	MIZRAK	BİLKENT MOL.BİY.veGEN. (burslu)
NURÇİN	DADALI	BİLKENT SİYASET BİLİMİ
CEREN	ABABAY	BİLKENT SİYASET B.(burslu)
DERYA	DAĞLI	BİLKENT ULUSLARA. İLİŞ.(burslu)
ERDEM	YILMAZ	BOĞAZICI MOLE. BİY. VE GENETİK
ŞEREF FURKAN	CEYLAN	ÇANKAYA İKTİSAT(burslu)
İPEK	KARAKAN	ÇANKAYA İŞLETME
NİHAN ECE	AS	DOĞU AKDENİZ PSİK.(burslu)
ATAKAN	ŞAHSUVAR	EGE KİMYA
ALPER	DÖNMEZ	EGE MATEMATİK
CELALETTİN	KATİP	EGE MATEMATİK
TUĞBA	YILDIRIM	EGE TIP
KEMAL	UYGUR	EGE ULUSLAR ARASI
ELİF	ÖZÜTÜRK	ERCİYES TIP
SEYİT OZAN	ASLANER	GAZİ BİLGİSAYAR MÜH.
ÇAĞATAY	ÜNLÜ	GAZİ ECZACILIK
SEZAI AYBERK	ALTINIŞIK	GAZİ EKONOMETRİ
MURAT	ILGAZ	GAZİ ELEK.-ELEKT. MÜH.
MUSTAFA	ERAY	GAZİ ELEK.-ELEKT. MÜH.İ
İREM	KARASER	GAZİ ENDÜSTRİ MÜH
ŞEYDA	TAN	GAZİ ENDÜSTRİ MÜH
YAVUZ	TÜRE	GAZİ FEN BİL.ÖĞRET
SELİN	DOĞANALP	GAZİ İKTİSAT
MEHMET	EĞRİ	GAZİ İLKÖĞRETİM MAT
ÇAĞLAR VEYİS	ÖZCANOĞLU	GAZİ İNŞAAT MÜH
SELİN	KOÇ	GAZİ İNŞAAT MÜH
LEVENT	DURMAZ	GAZİ İŞLETME
MUTLU MERT	ÇATAKÇI	GAZİ İŞLETME
AHMET BURAK	UZUN	GAZİ KAMU
FATİH	ÇETİN	GAZİ MATEMATİK

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
GİZEM	GÜL	GAZİ MATEMATİK
ÖZLEM	ÖZCAN	GAZİ MATEMATİK
SERHAT	MÜNGEN	GAZİ MATEMATİK
CANDAN	İŞCAN	GAZİ MİMARLIK
GÖKHAN	YILMAZ	GAZİ MİMARLIK
DİDEM	DAYMAZ	GAZİ TIP
MERVE	ÖZTÜRK	GAZİ TIP
TOLGAHAN	TOROSLU	GAZİ TIP
HALDUN OSMAN	YÜRÜMEZ	GAZİ ULUSLARARASI İLİŞKİLER
OGÜN	ÖZCAN	GAZİ ULUSLARARASI İLİŞKİLER
ÜMİT AYŞE	TANDIRICIOĞLU	GAZİOSMANPAŞA TIP
ABDULLAH K.	AKAY	GİRNE AMERİKANÜ.ELEK-ELEKT.M.
EMRAH	BOYACIOĞLU	GÜLHANE TIP
SEMA	DEMİRCAN	GÜLHANE TIP
ASENA	PALA	HACETTEPE AMERİKAN KÜLTve ED
AYŞE ÇİĞDEM	TUNÇKANAT	HACETTEPE BİYOLJİ
MELTEM	TEMEL	HACETTEPE BİYOLJİ
BURCU	ORHAN	HACETTEPE BİYOLJİ ÖĞR. (alm)
ESMA	SARIÇAM	HACETTEPE DİŞ
AYHAN	YILDIZ	HACETTEPE ECZACILIK
EMRE	ÖZKAN	HACETTEPE ELEK.-ELEKT.M.(ing)
KADİR	ÇINAR	HACETTEPE ELEK.-ELEKT. M.(ing)
YUNUS ENGİN	GÖKDAĞ	HACETTEPE ELEK.-ELEKT. M.(ing)
DİLEK YAPRAK	TÜZÜNER	HACETTEPE FİZİK
BURAK	ULUSOY	HACETTEPE FİZİK TEDAVİ R.YO.
ŞEYDA	SARIBAZ	HACETTEPE GIDA MÜH
YUNUS EMRE	GÜÇDEMİR	HACETTEPE GIDA MÜH
MELİH	OLUKLU	HACETTEPE İÇ MİMARLIK
PELİN	KOÇKAN	HACETTEPE İÇ MİMARLIK
SELİN	ERGEZER	HACETTEPE İKTİSAT (İNGİLİZCE)
ELÇİN	EROL	HACETTEPE İKTİSAT (İNGİLİZCE)
SELMİN	USTAOĞLU	HACETTEPE İSTATİSTİK
ŞENAY	KARABOĞA	HACETTEPE İSTATİSTİK
ERKUT	İŞCANOĞLU	HACETTEPE İŞLETME(İNG)
BARAN	ARSLAN	HACETTEPE KİMYA MÜH. (ing)
YİĞİT	ÇANKAYA	HACETTEPE MADEN MÜH.(ing)
BERKAY	ÖZER	HACETTEPE OTOMOTİV MÜH. (ing)
KEREM	VURAL	HACETTEPE OTOMOTİV MÜH. (ing)
MUSTAFA EREN	ŞAHİN	HACETTEPE OTOMOTİV MÜH. (ing)
GÖZDE KÜBRA	YAKKAN	HACETTEPE TIP
BURAK	OMAY	HACETTEPE TIP(İNG)
EMİN	SOYER	HACETTEPE TIP(İNG)
ERKAN SABRİ	ERTAŞ	HACETTEPE TIP(İNG)
ÇİSİL	BALCI	İTÜ ENDÜSTRİ MÜH

ADI	SOYADI	YERLEŞTİĞİ OKUL
ASLI NUR	PEKTAŞ	İTÜ İÇ MİMARLIK
FATİH ÇAĞLAR	BULUT	İTÜ İNŞAAT MÜH
HASİP	ATICI	İTÜ İNŞAAT MÜH
BİRKE	KURUBAŞ	İTÜ MİMARLIK
ERCAN	EYDURAN	İTÜ UÇAK MÜH
FERHAT	ALTUNTAŞ	İÜ BİLGİ VE BELGE YÖNETİMİ
DOĞAN HAKAN	CANER	İÜ ELEK.-ELEKT. MÜH.
KAMİLE	YILMAZ	İÜ HUKUK
MEHMET S	DURAN	İÜ HUKUK
ÇİĞDEM	TÜRKMENDAĞ	İZMİR YÜK.TEK.ENS.BİLG.M.(ing)
ALİ	SOLGUNTEKİN	KARADENİZ FEN BİL.ÖĞRET
MUHAMMET	KELEŞ	KARADENİZ GÜVERTE
HASAN OKTAY	EMİR	KARADENİZ TIP
YASİN	KOÇAK	KARADENİZ TIP
MERVE	BURKAY	KIRIKKALA İNŞAAT MÜH
BURCU	SABCIOĞLU	KIRIKKALE KAMU
TUĞÇE	ŞAHİN	KOCAELİ MİMARLIK
SERKAN	SARAÇOĞLU	KOÇ END.MÜH.(ing)(başarı burslu)
KEMAL KADİR	ÖZEL	KOÇ MAK. MÜH.(ing)(başarı burslu)
SULTAN	TOPAL	MARMARA İKTİSAT
ULAŞ MERT	OLKUN	MARMARA SİY.BİL.veULUS.İ.(ing)
DİLARA	TEKİN	MİMARŞİNAN MİMARLIK
CANSU	SÜSOY	OSMANGAZİ İNŞAAT
HASAN KUTAY	DURMUŞ	OSMANGAZİ MALİYE
ENVER İLKAN	KARA	OSMANGAZİ METALÜRJİ MÜH
EMİN YİĞİT	KÖKSAL	SABANCI MÜH.ve DOĞA BİL.PROG.
GÖKHAN	KAYA	SAKARYA MAKİNA MÜH
İREM	KÖKSAL	SELÇUK BİLGİSAYAR MÜH
TUBA	TAKKAÇ	SELÇUK DİŞ
GÜLÇİN	ÜNSAL	SELÇUK MİMARLIK
YASİN EMRE	EVİRGEN	TOBB BİLGİSAYAR MÜH. (burslu)
UMUR ÖZHAN	ŞENGÜL	TOBB ELEKTRİK-ELEKTRONİK MÜH.
HANİFE DUYGU	ATAY	TOBB ELEK.-ELEKT. MÜH. (burslu)
RESUL	ÇOBAN	TOBB ELEK.-ELEKT. MÜH. (burslu)
EMRE	AYCAN	TOBB İKTİSAT (BURSLU)
HAKAN	HAFIZOĞLU	TOBB MAKİNE MÜH. (burslu)
BEGÜM	BİNGÖL	ULUDAĞ PİKOLOJİ
SEVGİ	EKİYOR	ULUDAĞ TIP
ALİ	GENÇOĞLU	YEDİTEPE SİY. B.ve ULUS. İ.(burslu)
TUĞÇENUR	EKİNCİ	YEDİTEPE SİY.B.ve ULUS. İ.(burslu)
MELİKE	HACIBALOĞLU	YILDIZ TEKNİK MİMARLIK
NİHAL	ŞEYLAN	ZONGULDAK TIP

Not Ortalaması 5.0 Olan Öğrencilerimizle Beraberdik

Vakıf Başkanımız Sn. Erol ÜÇER başarılı öğrencilerimizden bir grupla.

Vakfımız, bu yıl üçüncüsünü düzenlediği son sınıfta okuyan ve Lise 1., 2. ve 3. sınıftaki not ortalamaları 5.0 olan 47 öğrencisi ile 8 Nisan 2006 tarihinde Çankaya Atakule Sevilla Restaurant'da akşam yemeğinde buluştu. Vakfımız, derneğimiz Yönetim Kurulu Üyeleri ve Okul İdarecilerimizin

katıldığı büyük bir coşku içinde geçen yemekte öğrencilerimiz gelecekleri hakkında düşüncelerini anlattı.

Sevgili öğrencilerimize bundan sonraki yaşamlarında sağlıklı, başarılı bir hayat sürmelerini dileriz.

NOT ORTALAMALARI 5.0 OLAN ÖĞRENCİLERİMİZ

1. Serhat KOÇAK	11-FA	25. İrem ÖZTÜRK	11-FE
2. Fatma Gül KELEŞ	11-FB	26. Hande Esra KOCA	11-FE
3. Mehmet DEMİRAY	11-FB	27. Emre ÜNAL	11-FE
4. Ümit MERCAN	11-FB	28. Ümitcan GÖKÇEK	11-FG
5. Merve ŞENOL	11-FB	29. Berkay TÜRKMEN	11-FG
6. Sümeyra USLU	11-FB	30. Z. Veyhurdam DİKMEN	11-FG
7. Ezgi UZUNHASANOĞLU	11-FB	31. Selin Esin YOLDAŞ	11-FG
8. Gülce Simge TAŞKIN	11-FB	32. Feray AYCAN	11-FH
9. Hülya SARIKAVAK	11-FC	33. Alp Eren VEDİN	11-FH
10. Fatma YUMUŞ	11-FC	34. Engin DEMİRDİZEN	11-FH
11. Bahar COŞAR	11-FC	35. Hasret BEŞTEPE	11-FH
12. Ezgi ERDOĞAN	11-FC	36. Ahmet Murat AYDIN	11-FH
13. Gülin ZENGİN	11-FC	37. Onur Cem ERDOĞAN	11-FH
14. Sena Ece DAVARCI	11-FC	38. Nihat BÜKE	11-FH
15. Didem BAHAR	11-FD	39. Çağrı Safa BUYURGAN	11-FH
16. Burak ŞİMŞEK	11-FD	40. Akın DALKILIÇ	11-FH
17. Merve KURUN	11-FD	41. Enes KUMCU	11-FK
18. Mehmet SERTÇELİK	11-FD	42. Gülçin DOĞUSAL	11-FL
19. Canbert ÇELİK	11-FE	43. Sema KOÇ	11-FL
20. Sevinç ÖZERDOĞAN	11-FE	44. Elif SOYAK	11-FL
21. Mehmet DEMİREZEN	11-FE	45. Akseil MERAY	11-TMB
22. Çınar İNAL	11-FE	46. Damla MARANGOZ	11-TMB
23. Emrehan SUIÇMEZ	11-FE	47. Ulaş KARADAĞ	11-TMB
24. Didem KAYMAK	11-FE		

TÜBİTAK Proje Yarışmasında Türkiye Birinciliği ve İkinciliği

(soldan sağa) Gönül ERTUNA (ALEV Koor.), Özden GÜNALP (Kimya Öğrt.), Nedim NAMDAR (Okul Müdürü), Güçhan YAPAR (TÜBİTAK Türkiye 2.si), Yaprak SERVİ (TÜBİTAK Türkiye 1.si), Hatice DEMİRTÜRK (Kimya Öğretmeni), Cemil Baki KIYAK (TÜBİTAK Türkiye 1.si)

Tübitak tarafından 2005 yılında düzenlenen Ulusal Lise Öğrencileri arası araştırma projeleri Altınpark Feza Gürsey Bilim Merkezinde beş gün boyunca sergilenmiştir.

Final yarışması ise, 31 Mayıs 2005 tarihinde yapılmış olup, okulumuzdan yer bilimi (mühendislik) dalında "paslanarak yıkılan binalara son" adlı proje kendi dalında Türkiye 1.si olmuştur.

Projeyi hazırlayan öğrenciler:

11 Fen A sınıfı Cemil Baki KIYAK

11 Fen A sınıfı Yaprak SERVİ

Rehber kimya Öğretmeni: Hatice DEMİRTÜRK

Türkiye 1.si seçilen "paslanarak yıkılan binalara son" adlı bu proje Bulgaristan'da Balkan Ülkeleri arasında 8-12 Temmuz 2005 tarihleri arasında düzenlenen Fen Bilimleri alanında ilk bölgesel pilot genç yetenekler yarışmasında 3. olmuştur.

Ayrıca kimya dalında "Organik Yakıt" adlı proje Türkiye 2. olmuştur.

Projeyi hazırlayan öğrenci:

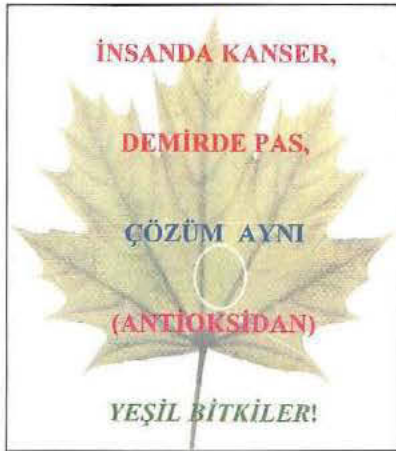
10 Fen-M sınıfı Güçhan YAPAR

Rehber Kimya Öğretmeni: Özden GÜNALP

Ödül töreni TÜBİTAK Feza Gürsey Konferans Salonunda yapılmış olup, öğrenci ve öğretmenlerimiz TÜBİTAK MEB ve ALEV tarafından ödüllendirilmişlerdir.

TÜBİTAK 1. si
(soldan sağa) Hatice DEMİRTÜRK (Kimya Öğrt.),
Öğrenciler: Yaprak SERVİ, Cemil Baki KIYAK

Kimya Dalında Birinci Olan Proje

PASLANARAK YIKILAN BİNALARA SON

Cemil Baki KIYAK

Yaprak SERVİ

ANKARA ATATÜRK LİSESİ

ÖZET

Artan nüfus, gelişen teknoloji, bilinçsiz yapılaşma ve yanlış uygulamalar %90'ı deprem kuşağı üzerinde bulunan ülkemizde beklenenin üzerinde can ve mal kaybına sebep olmakta, bu tehlike giderek artmaktadır. Bu konuda insanları bilinçlendirme ve araştırma-geliştirme çalışmalarına büyük ölçüde gereksinim vardır.

Bu çalışmada, yıpranmaya karşı uzun ömürlü beton hazırlanması amaçlanmıştır. Yapı içine, çeşitli doğal katkı maddeleri ilavesi ile (kitre zımkı, sarmaşık yaprağı ve çay yaprağı öz suları) betonarme örnekler hazırlanmış ve bu örnekler %3,5 kaya tuzu içeren sulu ortamda aşınmaya bırakılarak paslanmaya ve yıpranmaya zorlanmıştır. Bu süreç içerisinde örnekler hazırlanan katkısız betonarme bloklarla pil devreleri haline getirilmiş ve potansiyel farkları ile devreden geçen akımlar belirlenerek paslanmaya karşı gösterdikleri dayanım belirlenmiştir.

Ölçüm sonuçlarına göre; betonarme yapılarda kitre zımkı ve sarmaşık yaprağının paslanmayı engellediği, çayın ise hızlandırdığı belirlenmiştir.

PASLANARAK YIKILAN BİNALARA SON!

ANKARA ATATÜRK LİSESİ

Cemil Baki KIYAK

Yaprak SERVİ

Rehber Öğretmen : Hatice DEMİRTÜRK

Bu projeyi hazırlamaktaki amacımız; ülkelerin giderlerinde çok büyük payı olan ve can kaybına sebep olan, paslanmayla yıkımların engellenmesini sağlamaktır.

Betonarme yapılardaki demirlerin paslanmasını (korozyona uğramasını) engellemek için betonun içerisine çeşitli katkı maddeleri (yaprak öz suyu, kitre, çay) konularak demirin hava, tuzlu su ve zararlı dış ortamdan ilişkisinin kesilmesi hedeflenmiştir. Bu katkı maddeleri antioksidan özellik göstererek paslanma oluşumunu engellemiştir. Ayrıca, deney aşamasında demirin bu katkı maddelerinden bazılarının içerisinde bekletilmesi sonucu yüzeyinin yapışkan ince bir film ile kaplandığı tespit edilmiştir. Yapılan ölçümler sonucu yaprak öz suyunda bekletilerek kaplanan demirin, yüksek maliyetle elde edilen magnetit özelliği gösterdiği gözlenmiştir. Bu konudaki çalışmalarımız devam etmektedir.

Yapılan deney ve incelemeler sonucu çayın betonarmeye zarar verdiği, kitrenin betonarmeyi koruduğu ancak yüksek maliyetli olduğu saptanmış ve en düşük maliyetiyle en iyi koruyucu olarak yaprak öz suyu uygun görülmüştür.

13 Ekim Ankara'nın Başkent Oluşu

Ankara'nın Başkent oluşunun 82. yılı Okulumuzda Felsefe Öğretmeni Mehmet ULUÇAY ve 11 TM-A sınıfı öğrencilerinden Enes SAVAŞ, İsmail KAYAN, Rıdvan CİVAN'ın hazırlamış oldukları törende günün önemi anlatılarak, çeşitli etkinliklerle kutlandı. Konuyla ilgili Enes SAVAŞ'ın okuduğu şiiri yayınlıyoruz.

(soldan sağa) Mustafa Enes SAVAŞ, İsmail KAYAN, Mehmet ULUÇAY (Felsefe Öğrt.), Rıdvan CİVAN.

Kompozisyon Yarışmasında İki Birincilik Lisemizin

Tütün, tütün mamulleri ve alkollü içkiler piyasası düzenleme kurulu ile Milli Eğitim Bakanlığının işbirliği ile Ankara ili orta öğretim kurumları arasında düzenlenen "Sigaranın Zararları" konulu kompozisyon yarışmasında 9-D sınıfından Benay AKYÖN ile Çanakkale Zaferinin 90. yılı münasebeti ile Türk Ocakları Ankara Şubesinin düzenlediği liseler arası "Atatürk ve Çanakkale" konulu kompozisyon yarışmasında 10 F-M sınıfından Merve Kurun'u birinciliklerinden dolayı kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz. İlgili kurumlar tarafından ödüllendirilen öğrencilerimiz ayrıca vakfımız (ALEV) tarafından da ödüllendirilmiştir.

Soldan sağa: Gönül ERTUNA (ALEV Koordinatör), Merve KURUN (Kompozisyon birincisi), Nedim NAMDAR (Okul Müdürü)

ANKARA

*Ey insan arşı yayla! Ey bozkır! Ey Ankara!
Seslen bana: Ben senden nasıl uzak yaşarım;
Bahtım senin bağrından ayrıldığı Ankara
Ben sendeki gözlerden feyz alarak yaşarım.*

*"Halep ordaysa arşın burda" dersen ne çıkar:
Sende al atım için meydan da cirit de var.
Başka yerin sahrası hız almaya bile dar!
Ben sende heyecanım şahlanarak yaşarım!*

*Koşarım bozkırlarda gem bilmeyen bu tayla,
Hislerim sürü sürü benim, bağrım da yayla.
Ana gibi, yar gibi kaynaştım Ankara'yla,
Alnım gökten yukarı, mermerden ak yaşarım.*

*Fatih'in gemileri nasıl kaydı karada?
Nasıl bir sızı vardır şerefli bir yarada?
Ben böyle imkânsızlık içinde Ankara'da,
Hayatımı sürerim, hislerimi yaşarım.*

*Gönlümü atsalar da dünyanın bir ucuna,
Düşer bir gülle gibi Ankara'nın burcuna,
Bilmem şahin sigar mı avuçların ucuna
Ankara'da ben böyle çırpınarak yaşarım.*

Behçet Kemal ÇAĞLAR

Duy Onu

Merve KURUN
10 F-M 409

Bir ışıklı şehirdir Çanakkale. Ovalarından günebakanlar akar ve o günebakanların boyu bulutları aşar. Gelibolu bir türküdür. Göz nasıl doğurur pınarı ve su nasıl akar; sevgiyle, yeşile boğarak doğduğu kuru toprakları; öylesi derindir ezgilenişi Türk'ün içinde, derindedir; kanın ve etin çok ötesinde.

nidası orada yankı vermiş, hatta varlık yokluktan orada sıyrılmıştır. Kanımız nasıl devranla bir akmaya bozkırda başladıysa ve can ete nasıl o ay yanıklı topraklarda kavuştysa Çanakkale de bize bir ikinci doğum yeri olmuş ve akışı artık iyice duran kan orada ısınmış, orada canlanmış. Fakat hangi ışık hiçbir elden kav almadan yanmaya başlar, hangi ateş rüzgardan bir nefes, güneşten bir ses ve ağaçtan bir dal olsun almadan tutuşmaya, yalaz yalaz akmaya ve arzı bir kızıl ateş bahçesi gibi göğe yükseltmeye müktedir gelir. Gözler nasıl fezada bir yaratıcı aramakta sebat ediyorsa,, Çanakkale'de de bir başlatıcı, kav verici, nefes üfleyici, içinden kopan yükselişi, Türklüğün damardan ete vuran söylenişini çevresine akıtacak bir kurtarıcı aramayı da kendine o derece hak görmelidir.

O kurtarıcı Mustafa Kemal'dir ve Mustafa Kemal adının şahlandığı, onun ruhumuza ilham ettiği ulus adında toplanan tüm o Türklerin, dudaklarını onun ruhu yorgunluktan, bıkkınlıktan, çaresizlik, umutsuzluktan kurtaran ismiyle nemlendirmeyi; işte yanık etin sızlayışının ancak o vakit dindiğini ilk öğrendiği yer, Çanakkale'nin Kanlıdere'leri Kanlısırt'ları; inleyen yaralıların bir daha, bir daha düşen ateşlerle artık söylemez oldukları sargıyerleridir.

Bahar, Boğaz'a bozkırdan evvel gelir. Bayırlar yeşillenip sanı papatyalara dizilir ve o papatyalar siperlerde uzanmış suyu gözleyen, toprağı bekleyen askerlerin dudaklarına dudaklarına sürünür. İşte o askerlerden biri de Seyit'tir; hani koca gülleleri kucagında sevgili bir çocuk başı gibi ninnilendiren, bir milletin tüm umudunu omuzlarına alan; o son çırpınıştan bir çığır, son umuttan bir utku yaratan Seyit. O Seyit ki ruhunu, tüm şehitlerimizin dudaklarından üflenen ruhlarına kattı ve o millet ki işte hep o fedakar şehitlerin dudaklarından, onların bedenleriyle küllenene alevlerden doğdu.

"Kaldıramazsın Seyit."

"Bir deneyelim hele."

Seyit eğiliyor, kalkıp denize doğru bakıyor ve yine eğiliyor. "Arkadaşlar nerede?" diye soruyor Ali'ye; arkadaşlar mertebelerini buldular, diye cevap veriyor Ali, Seyit'e: "Ayakta bir senle ben kaldık."

Seyit toprak altında kalan toplara bakıyor. Yalnızca biri kullanılır görünüyor ve arından gözü yerdaki iki yüz on beş okkalık mermiye takılıyor.

"Haydi Ali"

Ali anlamıyor. Ne yapabiliriz de hadi diyor diye düşünüyor ve gözlerini boğazdan alıp Seyit'e çeviriyor.

Onun gözlerine baktıkça, orada bir garip alevlenişin; bakırdan kızıla dönen bir yanışın ilk alazlarını görüyor ve sonraları düşündükçe bunun Mustafa Kemal'in o hep anlatılan ateşin gözlerinde tutuşanla aynı kavdan geldiğini, aynı sonsuz tutkuyla ve coşkun varlık arzusuyla döngülediğini anlıyor. Ben diyor, sonraları ne zaman biri Atatürk'ümüzden bahsetse, ben gördüm nasıl da heybetlendiğini

boyunun arzdan güneşe, nasıl söylediğini sesinin hem pek müşfik, hem pek ince, yırtıcı hem de kükrercesine ve nasıl yanıp yanıp söndüğünü, sönüp sönüp yandığını ve sonsuz ışıkların gözlerinde, diye söylemeye başlıyor ve hep Sanı İbrahim'leri, Yahya Çavuş'ları, Hasan Onbaşlı'ları, Koca Seyit'leri anlatıyor. Gözlerine bakın, diyor en sonunda; orada Koca Seyit'in gülleri kucaklarken ateşlenen bakır haleli bakışlarını, dudaklarında "Haydi Ali" derken titreyen raşeleri; saçlarında boğazın, üçüncü mermi topa inerken tazelenen tatlı esişinin izlerini göreceksiniz ve dudaklarını açtığı vakit içinden kopan nefeste, şehitlerimizin her biri birbirine kanşan fakat iyi dinlendiği vakit hepsinin ayrı ayrı söyleyen seslerini duyacaksınız.

Ali düşünüyor, Seyit'in gözleri yerdeki mermiden öteye gitmiyor ve Ali anlıyor. Aman Seyit, kaldıramazsın Seyit; bırak diyor; Seyit eğiliyor ve iki yüz on beş okkalık mermi kendini birden Seyit'in sırtında buluyor. Seyit yürüyor, Ali'nin de yardımıyla mermiyi topa sürüyor ve top ateşleniyor. İlk atış sade suyu şahlandırıyor, ikincisi bulutların eteklerine takılıyor ve Seyit'in gözleri tabyanın ilk şehitlerinin toprağı; sütlü sarı çiçekler, mor dikenler arasına sızan kanlarıyla doluyor. Koca Seyit'in gözleri kanıyor ve o kan bu kez dudaklarından ağzına, ruhun bilinmez uzaklığına, oradan da ellerinin hep bin parçaya bölünen derisine akıyor. Seyit, gözlerinin kanını ellerinin sıcaklığından merminin parlaklığına akıtıyor. Kaldırıyor bir üçüncüsünü daha ve bunca yorgun olmasa onun da duyması muhakkak olan bir taze esiş tüm boğazı sararken, o rüzgarın eteğine tutunan koca mermi bir büyük zırhlının arka güvertesine isabet ederek biçarenin bir anda boğazın arzdan arşa akıp duran sularından olmasına neden oluyor ve işte tarih orada dönüyor, devranın akışı orada yön değiştiriyor.

Bozkıra bahar erken gelir, boğazaysa ondan çok daha evvel. Kuyuları su alır ve akışı atlarının Türk'ün öteye; suyun başını bulandırır. Türklük bir feryattır. Kaç dağa çarpsa ve kaç parçaya ayrılrsa öyle artar yinelenişi semanın sonsuz uzanmışlığında ve hiçbir parçası toprağın, oymuğu kayanın, dalgalanan kabarışı suyun, müktedir gelemez onu durdurmaya. Binbir sesleniş olur da eser Türk'ün adı, bozkırın ay yanıklı topraklarından aşağı, yankı yankı dökülür Anadolu'da ırmaklar boyu, dökülüp akar suyla bir denize doğru ve Çanakkale Boğazı'nda olur duruşu; durup da şahlanması, şahlanıp göğe uzanışı ve bulut bulut gökten; ışık ışık, ses ses Gelibolu'nun ovalarına konuşu. Şehitlerin yadıdır Gelibolu, yaşayanların andı; duy onu.

Tek Bir Hayat

Benay AKYÖN
9/D 584

Gökyüzüne doğru yükseliyordu. Umarsızcaydı ilerleyişi. Habersizdi sanki yaptıklarından. Rengin beyazlığı korkuyu ve soğuğu simgeliyordu adeta.

Yavaş yavaş dağılarak yükseliyordu duman. Birilerinin içine zehrini kusmuş şimdi de hiçbir şey olmamış gibi yok olup gidiyordu. Ne de olsa görevini yerine getirmiş, bir bedeni, bir adım daha yaklaştırmıştı toprağa. Toprak nasıl olsa herkese yetecek kadar genişti. O gece her şey sakindi. Her zamanki gibi işten eve dönmüş, karısı ve çocuklarıyla akşam yemeğini yemişti. Sabahtan beri kalbinde ara ara sıkışmalar hissediyor; fakat yorgunluğuna bağlayıp geçiriveriyordu.

Yemekten sonra sigarasını yaktı, kuruldu televizyonun başına. Bu gece onun gecesiydi. Tuttuğu takımın ezeli rakibiyle maçı vardı. Yeneceklerine öylesine emindi ki tam üç arkadaşıyla iddiaya bile girmişti. Maç daha başlamamış, sigarası henüz bitmişti. Tam o anda göğüs kafesinde şiddetli bir ağrı hissetti. Beti benzi atmış, soluğu kesilmişti. Karısı mutfakta bulaşık yıkıyor, oğlu odasında ateri oynuyordu. Bağırarak istiyor fakat kalbi buna izin vermiyordu. Bir türlü sesi çıkmıyor, yardım istemeye gücü yetmiyordu.

Karısı bulaşıkları yıkamayı zor bela bitirmişti. O ne bulaşıkta öyle? Sanki bir haftadır hiç yıkanmamış gibi. Beline de hafif bir ağrı sokulmuştu ya aldırıyordu alışmıştı artık. Yıllardır ısrar ediyordu kocasına bir makine alsın diye ama onu dinleyen kim?

Bulaşık önlüğünü askıya astı. Salondan televizyon sesi geliyordu. Koltukta kocasını gördü. Elleri yanda başı arkaya yaslı, tek kişilik koltukta öylece serilip kalmıştı. Hayret etti kadın. Maç esnasında uyumak hiç adeti değildi kocasının. İyice yanına yaklaştı. Adamın kravatı çözülmüş, bağını açmıştı. Gömleğinin düğmesi çözülmüşten çok kopartılmışa benziyordu. Kadın bir çığlık kopardı.

Tütün, o nereden bilebilir ki yaktığı canları? Yüreklere bıraktığı ağrıyı nereden bilebilir? Bir zararsız bitkiydi o toprakta. Şimdiyse ölüm makinesi olmuştu insan elinde işlene işlene. Sarıp hapsetmişlerdi onu onlarca zehirle birlikte bir beyaz kağıdın içine. Bir tek hedefi koymuşlardı önüne: tahrip etmek! Tek amaç, tek ilke. Yeni dostlarıyla birlikte insanı insana kırdırmaya yemin etmişti.

Nikotin, adı en çok bilinen yandaşlarından biriydi. Neden peki? Ele başlarından biri olmasın bu insan canına kast etmiş çetenin. Yaptığı iş basit, yaptığı iş alçakçaıydı. Sigaranın dumanıyla birlikte giriyordu vücuda. İlk işi kana nüfuz etmek oluyordu. Akıllıydı nikotin, işini biliyordu. İnsanı en can alıcı en hayati kaynağından başlıyordu kemirmeye. Gelip yerleşiyordu kana. Kan, masum bir tanı misafiri sanıyor, buyur ediveriyordu içeri. Gel gör ki nikotin kurnazdı. Geçici bir misafir olmaktan çok daha fazlasını istiyordu. Gözünü boyadı kırmızının, sevgisini kazandı kısa zamanda. Artık bundan gayrisi çocuk oyuncağıydı. Bir kere hapsoldü mu insanın iradesi kolay kolay kurtulamazdı. Bırakırım diyen çok;

ama bırakan o kadar yoktu. Biliyordu nikotin, bir insanı daha kendisine esir etmişti. Gururluydu, zorlu bir savaşta kazanmış mağrur bir kumandan gibi.

Merak, ah şu merak insanın başına ne işler açıyor. Beyaz kağıtlı zehirin en güçlü müttefikidir o. Merak eder insan, tadını, kokusunu, doyumunu. Yasakların cazibesi vardır onda. Zarar veren şeylerdeki o yüksek gururu göz kamaştırır. Bir tane yakıverirsin. Sonra bir diğerini. Boğazını yakan o acı tadını kabul etmez ciğerlerin önce. Sonra bir bakmışsın ki içtikçe bir rahatlama sanıyor içini. İşte o

an alkışlamak gerekir nikotini. Başarmış, esir almıştır seni.

Sonra her tiryaki gibi inkar etmeye başlar insan zararlarını. Öyle ya yalnızlığın da tek dostudur sigarası. Nitekim insanın böyle dostları oldukça bir de düşman aramasına gerek yoktur.

Sigara insana çok azını verir, çok fazlasını alır. Yaşattığı rahatlama hissidir tek verdiği. Buna karşı koyamamak da ya irade zayıflığının ya da isteksizliğin bir sonucudur. İnsan düşünmez onu her ciğerlerine çektiğinde sağlığından neler kaybettiğini. Doğru, her sigara içen onun yüzünden ölmüyor; fakat yaşadığı hayatı daha az sağlıklı geçirmek niye? İnsan neden akciğer amfizemi olmak ya da hayatının baharında kısır kalmak ister? Neden gebe kadınlar canlarından çok sevdikleri doğmamış bebeklerinin hayatlarına belki geleceklere kast ederler? Sonra düşük bir doğumun ya da zeka geriliği olan bir bebeğin yükünü vicdanlarının hangi köşesine sığdırabilirler?

Öksürür bir çoğu kesik kesik nefes borusunu tahris edercesine. Hırıltılıdır aldıkları soluk. Bütün bunlar vücudunun tepkisidir. dayanamıyordur çünkü artık bu zehire, istemez olur bedeni.

Vücudunun direnci düşer, kanser hücreleri bayram eder. Bir sürü kanser çeşidi var artık hangisini istersen. Öyle ya daha başlarken sigaraya alırsın bu riski. Belki onda birdir belki yüzde bir sigaradan kansere yakalanma riski ama bunun ne önemi var ki? Senin o bilmem kaçta bir olmayacağına kim garanti verebilir.

Bazı insan vardır korkmaz ölümden. Hayatın binbir silesini yedigine inanmıştır. Atın ölümü arpadan olsun deyiverir umarsızca. Peki ya dünyada, yaşarken öldürürse seni? O zaman da aynı umursamazlığı takınabilir misin? Bir sabah uyandığında bacaklarını ya da herhangi bir uzvunu hissetmediğini gördüğünde, insan, at ve arpa ilişkisini gözden geçirmek için fazlaca geç kalmış demektir.

Her gün sorumsuzca düşüncesizce yakılan o sigara, bir yerlerde birilerinin hayatını karartıyor ve insanın bunu bile bile rahatça o dumanı içine çekmesine ne gökler ne de toprak razı gelmiyor. İnsanın unuttuğu bir şey var ki bu bütün bildiklerinden daha önemli: Kendini, iradesini yükseltip gökleri çıkartıyor fakat ne yazık ki bu iradenin gücü dudaklarına götürmekte olduğu zehirli ayaklarının altına alıp çiğnemesine yetmiyor.

Soldan sağa ayakta: Fulya SOYER, Serhat KAĞAN, Dicle AYDIN, Görkem CANAZ, Kezban AN (Öğretmen)
Oturana: Alper Adil ÇETİNKAYA, Aydın ERTAŞ

Kütüphanecilik Haftası

27-31 Mart tarihleri arasında kutlanan "Kütüphanecilik Haftası" nedeniyle 10 Fen F sınıfı ve sınıf öğretmeni Kezban AN tarafından düzenlenen kompozisyon ve resim yarışmasında dereceye giren öğrencilerimiz Vakfımız tarafından kitap ile ödüllendirilmiştir.

KOMPOZİSYON DALINDA

ÖDÜL KAZANAN ÖĞRENCİLER

Dilara ÖZTÜRK

Funda MAMALI

Serhat KAĞAN

Dicle AYDIN

Fulya SOYER

RESİM DALINDA

ÖDÜL KAZANAN ÖĞRENCİLER

Elif YAŞAR

Alper Adil ÇETİNKAYA

Görkem CANAZ

Aydın ERTAŞ

Turizm ve Kültür Yarışmasında İkincilik

Soldan sağa: Hakan ÖZATEŞ, Cansu YENER, Onur KARTLI, Dilara KANKOÇ, Aksel MERAY, Süleyman AYGÜN

Okulumuz, 03.04.2006 tarihinde yapılan "ANKARA'YI TANIYALIM" Konulu Turizm-Kültür yarışmasında ilçemiz okulları arasında 2. olmuştur.

Öğrencilerimiz Vakfımız tarafından ödüllendirilmiştir.

Yarışmaya katılan öğrencilerimiz:

1. Dilara KANKOÇ	11-TM-B
2. Aksel MERAY	11-TM-B
3. Onur KARTLI	11-TM-B

Yedek öğrencilerimiz:

1. Cansu YENER	11-TM-A
2. Selen YALÇINTEPE	10-TM-B
3. Sinem Canan KIZILKAYA	10-TM-A

Hazırlayan Komisyon

Yönetici: Md. Yard. Nevzat VARHAN

Coğrafya Öğretmeni: Süleyman AYGÜN

Tarih Öğretmeni: Hakan ÖZATEŞ

Resim Dalında Uluslararası Birincilik

Makedonya'nın Bitola şehrinde geleneksel olarak her yıl düzenlenen Uluslararası Resim Yarışması'nda 11 Fen-F sınıfından Nazlı KARABULUT birinci seçilerek Altın Palet kazanmıştır. Öğrencimizi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum.

Öğrencimiz Nazlı KARABULUT Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı tarafından 1 yıllık başarı teşvik bursu ile ödüllendirilmiştir.

Müzeyyen BAŞ
Resim Öğretmeni

ДЕТСКО ГИГОВНО СТУДИО "СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ" - CHILDREN'S ART STUDIO "S. CYRIL AND METHOD"

МАЛ БИТОЛСКИ МОИМАРТ
THE SMALL MONTMARTRE OF BITOLA

7100 BITOLA - MACEDONIA - ST. DALMATIJSKA 18 - tel:fax ++389 47 235 184 e-mail: malbitno@bit.net.mk

BITLA CONFID. 504660408364989
Dimitariev, KOTSKI 13/01/01
Boris Agapin, St. Hgimna Ljilja A.D. - Bitola

Ep: _____
Sufina: _____

Dear Sirs,

We inform you that your pupil **NAZLI KARABULUT, 17** is the winner of the "GOLDEN PALETTE" for best single realizations of the XXIV th International Exhibition of Children's paintings "Bitola 2006", which is held as an accompanying manifestation of "The Small Montmartre of Bitola 2006".

Congratulations to you on your great success and the other recognitions of "The Small Montmartre of Bitola 2006" will be on May 23rd, commencing at 8.30 pm, in the Institute, Museum and Gallery - Bitola.

If you are interested for your art pedagogy and the winner of the "Golden Palette" to attend at the ceremony, please inform us on time on the following tel/fax: ++389 47 235 - 184 and e-mail: malbitno@mt.net.mk

All expenses regarding the coming and stay of your delegation in Bitola, are at your school's expense.

Once more, we congratulate you on your great success, with hope that we shall see you at "The Small Montmartre of Bitola 2006" in Bitola.

With all due respect.

DIPLOMA:

Children art studio
St. Cyril and Methodij - Bitola
Manager:
Kosta Hadzi Antonovski

Resim Dalında Birincilik

Çiğdem DEMİR

Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı ile Milli Eğitim Bakanlığının işbirliği çerçevesinde "Ve şimdi yüzümüzü denize dönme, bu tutkuyu kelimelere, renklere dökme zamanıdır." diyerek düzenlediği "Deniz Tutkusu" resim yarışmasında resim öğretmenleri Müzeyyen BAŞ nezaretinde hazırlanan Lisemiz 9 HL sınıfı öğrencisi Çiğdem DEMİR birincilik kazanmıştır. Öğrencimiz Vakfımız tarafından ödüllendirilmiştir. Öğrencimizi kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Denizcilik Müsteşarlığı tarafından Öğrencimiz bilgisayar ve cep telefonu ile ödüllendirilmiştir.

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

10 Kasım "Atatürk'ü anma gününde" Öğretmenlerimizden Gülay AYYILDIZ (Matematik Öğretmeni), Hakan NAYIR (Beden Eğitimi Öğretmeni), Ahmet AKARACI (Edebiyat

Öğretmeni) ve 11 Fen-A sınıfı öğrencilerinin hazırladıkları program öğretmen ve öğrencilerimize duygulu anlar yaşattı.

Gülay AYYILDIZ (Matematik Öğrt.), Hakan NAYIR (Bed. Eğt. Öğrt.), Nedim NAMDAR (Okul Md.), Ahmet AKARACI (Edb. Öğrt.) ve 11 Fen A Sınıfı Öğrencileri

Atatürk'ü Anlamak 11 Fen-A Sınıfı Öğrencileri

Atatürk'ü anlamak Cumhuriyeti, Cumhuriyeti anlamak Atatürk'ü anlamaktır. Anlamak, kolay değildir, çünkü anlamak kavramayı, yorumlamayı gerektirir. Anlayıp yorumlayabilen insan değişir. Bu değişim onun özü olur. Kişinin özünü yansıtan ise yaşam biçimidir.

Gerçek Atatürkçülük ve Cumhuriyetçilik özü sözü bir olan yaşam biçimiyle ortaya çıkar. Bu yaşam biçimidir ki iyiyi, güzeli, yararlıyı yaratır ve başkalarına su gibi, toprak gibi, güneş gibi yararlı olur.

Anlamayanlar ise anlatamazlar ve şaşırıp kalırlar.

Biz Atatürk Lisesi olarak bu 10 Kasım'da da bir yaşam biçimi olarak Atatürk'ü ve Cumhuriyeti anlayıp yorumlayabildiğimizi gösterdik; çünkü Atatürk Lisesi olarak anlıyor ve biliyoruz ki; nerede bir güzellik varsa orada Atatürk de vardır.

11 Fen A Sınıfı Öğrencileri

Öğretmenler Gününü Kutladık

Soldan sağa: Filiz ÇULLU, Mehmet ULUÇAY, Süheyla DÖNMEZ, Şafak TOPRAK, Figan Can ÖZSOY.

24 Kasım Öğretmenler Günü Vakfımızın Atakule Restaurantda düzenlediği akşam yemeğinde ve Okulumuz öğrencilerinin hazırladığı törenle kutlandı.

Emekli olan öğretmenlerimize birer şilt verildi.

Emekli Öğretmenlerimize hizmetlerinden dolayı teşekkür ediyor, bundan sonraki yaşamlarında sağlık ve mutluluklar diliyoruz.

EMEKLİ OLAN ÖĞRETMENLER

Gülümser TAŞTEKİN	(Fizik Öğretmeni)
Fahrettin KIROĞLU	(Tarih Öğretmeni)
Nuha OĞUZ	(Matematik Öğretmeni)
Selami GÖZÜBÜYÜK	(Fizik Öğretmeni)
Serpil ÇAĞIR	(Memur)

Soldan sağa:
İbrahim ÖZPINAR,
Gülümser
TAŞTEKİN, Nedim
NAMDAR (Okul
Müdürü), Erol
ÜÇER (ALEV
Başkanı), Fahrettin
KIROĞLU, Nuha
OĞUZ, Selami
GÖZÜBÜYÜK,
Serpil ÇAĞIR.

11 Fen B sınıfı da Okuldaki bu son yıllarında güzel birşeyler yapmanın mutluluğunu yaşadı. Sınıf öğretmenleri Nalan Bayram GÜNDÜZ ve 11 Fen B sınıfı, hazırladıkları programla 24 Kasımda öğretmenlerimize keyifli anlar yaşattılar.

Atatürk'ün Ankara'ya Gelişinin 86. Yıldönümünü Kutladık

Lisemiz 11 Fen E sınıfı öğrencileri, sınıf öğretmenleri Recep KIRBAYIR yönetiminde hazırladıkları Atatürk'ün Ankara'ya gelişinin 86. yıldönümünü, tiyatro ve halk oyunları gösterileriyle kutladı.

TİYATRO: Eda HAZER - Didem KAYMAK
Sınıf Öğretmeni Recep KIRBAYIR
Okul Müdürü Nedim NAMDAR

SEYMENLER

Canbert ÇELİK
Anıl DERMAN
Mehmet DEMİREZEN
Levent KANDEMİR
Tolga TUNÇBİLEK
Mustafa ORDU
Emrehan SUIÇMEZ
Ahmet UZUN

KIZLARIN KARŞILAMA GÖSTERİSİ

Duygu ERKAN
Gülşah EKİCİ
Banu ODABAŞI
Sevinç ÖZERDOĞAN
Ezgi YILMAZER
Betül BİNGÖL
Melis ÖZTÜRK
Fulya DEMİR
Melike BOSTANCI

Kermes

Yardıma muhtaç bir aile için, 22 Aralık 2005'de 11 Fen F sınıfının düzenlediği kermeste elde edilen gelir Öğretmenleri Filiz USKURLU (Edebiyat Öğretmeni) önderliğinde aileye teslim edildi. Öğretmen ve öğrencilerimizi duyarlılıklarından dolayı kutluyor, böyle çalışmaların devam etmesini diliyoruz.

2006 yılı Ankara Atatürk Lisesi Bahçesi

Gönül Bahçesi

Ankara Atatürk Lisesini Ağa landıma ve G zelle tirme Kampanyamıza ba lamı  olduğumuz 2002 yılından bu yana, Okulumuz bahçesine dikmi  olduğumuz fidanlar, çeşitli  am ağaçları, servilerin hepsi de boy verdiler, kocaman birer a a  oldular. Dış kapıdan okul bahçesine girildiğinde yol kenarındaki mazılar karşılar sizleri, hemen arkasında  im irler gülümser sizlere, yeşil çimlerin üzerindeki g l fidanlarımız tüm renklerden güzellikler sunar bizlere. Çeşitli yerlerde mevsim  i eklerimiz vardır renk renk. Bah emizin a a  diplerindeki g lgeliklere koyduğumuz oturma banklarında gerek öğretmenlerimiz gerekse öğrencilerimiz açık havada sanki bir parkta imi ler gibi otururlar. Kimileri sohbet eder, kimileri ders çalışır. Gönüller hoş olur bu bahçede. Onun için de Okulumuzda bir çok kişi Gönül Bahçesi der adına.

Değerli   retmenlerimiz, sevgili öğrencilerimiz ve Tüm Atatürk Liseliler 2002 yılında ba lattı ımız "Ankara Atatürk Lisesini A a landıma ve G zelle tirme Kampanya"mız bugün de aynı

hızıyla devam etmektedir. Şimdiye kadar bu kampanyamıza katılmış olanlara gönül bah emizden, gönül dolusu teşekkür ederiz.

Bundan sonra kampanyamıza sizler de katılın, her şey yemyeşil bir Atatürk Lisesi bahçesi için.

Gönül ERTUNA

ALEV Koordinatörü

2002 yılı Ankara Atatürk Lisesi Bahçesi

Funda KEÇECİOĞLU (Fizik Öğretmeni), Vaughn WATSON (Amerikalı misafir öğrenci) Oya UYSAL, Gizem YAZAR, Rukiye DÖĞER, Fidem KOÇ, Yavuz KOŞAN (Bahçıvan).

Orman Haftası

Lisemiz fizik öğretmeni Funda KEÇECİOĞLU ve 10 Fen E sınıfı öğrencileri Oya UYSAL, Ece IŞIK, Rukiye DÖĞER ve Fidem KOÇ'un Orman Haftası nedeniyle, başlattığı yeşili koru, çoğalt kampanyası okul çapında düzenlendi. Elde edilen para ile yedi adet çeşitli fidan alınarak okul bahçesine dikildi.

Emeği geçen herkese teşekkür ediyor, devamını diliyoruz.

Okulumuzun Tanıtımı

Üst öğrenim kurumlarını tanımak amacıyla zaman zaman ilk öğretim okulları okulumuzu ziyarete gelmektedirler.

Okulumuz rehberlik servisi olarak; öğrencilere toplu halde bir sunum yapılarak; okula giriş koşulları, sosyal aktiviteler, burs olanakları vb. hakkında genel bilgi verilmekte ardından öğrencilere okulumuzun birimleri gezdirilmektedir. Masa tenisi, satranç odaları, bilgisayar laboratuvarları, sp~salonu, fen labaratuvarları, konferans salonu, rehberlik servisi, kütüphane, vakıf odası, yemekhane gezdirilmekte en son okulumuzun Atatürk Müzesi ziyaret edilerek öğrenciler uğurlanmaktadır.

Ankara Atatürk Lisesi'nin diğer okullardan farkı birebir öğrencilerin soru cevapları ile birbirlerine aktarılmakta, okulumuza olan ilgi daha da artırılmaya çalışılmaktadır.

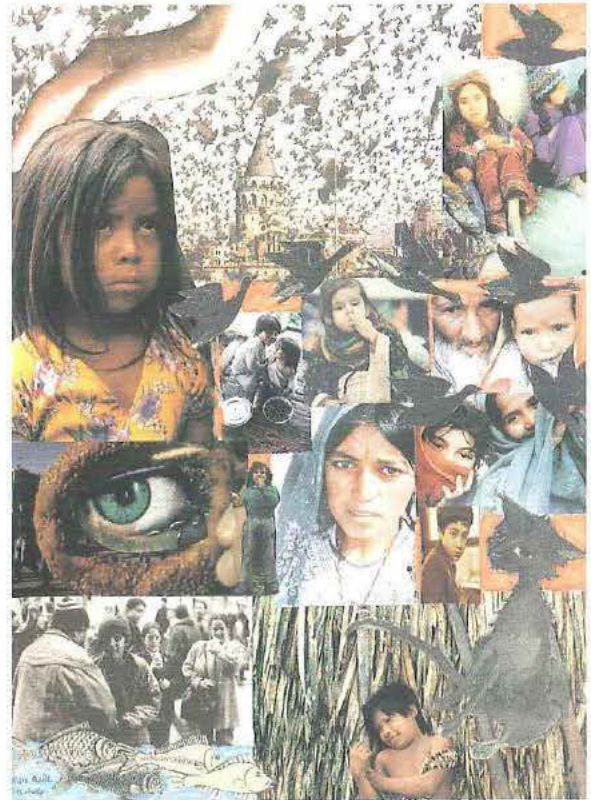
Fotoğrafta Türkan YAMANTÜRK ilk öğretim okulu öğrencileri ve okulumuz 9P sınıfı öğrencileri soru cevaplarla okulumuz ve sinava nasıl hazırlandıkları konusunda sohbet ederlerken görülmektedir.

Minyatür Sanatından Bir Örnek.
Tuğçe KARAMANOĞLU 729 9 H-G
Öğretmen: Müzeyyen BAŞ

Siyah Beyaz Portre Çalışması
Burcu GÜLEK 9 H-M
Öğretmen: Müzeyyen BAŞ

Kolaj Tekniği Kompozisyon
Ece ALGÜZ 9 H-L
Öğretmen: Müzeyyen BAŞ

Lisemiz Sporcuları Birarada

Evren Öz 9-HH

Güreşte Ankara Birinciliği

Evren Öz 9-HH öğrencisi Ankara Yıldızlar arası, serbest güreş birinciliğinde yirmi güreşçi arasında 63 kg.da Ankara birincisi oldu. Nisan ayının son haftasında Türkiye birinciliğine katılacak güreşçimize Türkiye Şampiyonu olarak görmek dileğiyle. Ankara 1. si olan öğrencimiz Vakfımız tarafından 1 yıllık Teşvik Bursu ile ödüllendirilmiştir.

Sporcumuz güreşçi Evren Öz'ün bugüne kadar kazandığı derecelerden bazıları:

2004 Yılı Türkiye serbest güreş şampiyonu

2005 Yılı okullar arası Ankara birinciliği

2006 Yılı okullar arası Ankara birinciliği ve defalarca kulüpler arası Ankara birinciliği

Kız Voleybol Takımı 2005-2006 Öğretim Yılı Faaliyetleri

2005-2006 Öğretim yılında takımımızın bulunduğu 1. kümede 5 grup olarak 26 takım içerisinde mücadele etmiştir. D Grubunda 5 takım ile karşılaşma sonucunda grup birincisi olarak yarı finale çıkmaya hak kazanmıştır. Ankara'da ilk 8 takım arasına tek Anadolu Lisesi olarak girme başarısını gösteren Lise Kız Takımımız burada da çetin karşılaşmalarda bulunmuş ve 6. olarak sezonu kapatmıştır.

2006-2007 Sezonunda Ankara'da Okulumuzun adını tekrar duyurabilmek için Lise Kız Voleybol Takımımız 2. dönemde de çalışmalarına başlamış ve devam etmektedir.

Ayaktakiler: Bed. Eğt. Öğrt. İbrahim ÖZPINAR, (10)Pelin KURAL, (3) Dilek AYDİLEK, (7) Sezin AYDOđ, (8) Güzde EMİRHAN, (11) Ezgi ÇETİNKAYA, (4) Çađla TERZİÖğLU, Bed. Eğt. Öğrt. M. Ali KAYNAROđLU.
Oturanlar: (6) Buse ÖZEN, (1) Búke ÇANGAL, (2) Duygu KARADAŞLI, (12) Gamze AYDEMİR

Atatürk Lisesi Yüzme Takımlarının Büyük Başarısı

Lisemiz yüzme sporunda, 7-8-9 Mart 2006 tarihinde 100. Yıl Yüzme havuzunda liseler arası yüzme müsabakalarında aşağıdaki başarıları göstermiştir.

Kız Takımı

Ankara 3. sü olup Eskişehir'de 28-30 Nisanda yapılacak Türkiye birinciliğine katılacaklardır.

Takım Sporcularından

9-HA'dan Nehir Günce Daşcı : 4 Altın madalya (Bir yıllık teşvik bursu ile ödüllendirilmiştir.)

9-P'den Burcu Uysal : 1 Gümüş ve takım olarak da bayrakta 2'şer bronz madalya kazanmışlardır.

Erkek Takımı

Okulumuz erkek takımı Ankara 4. sü olmuştur.

9-HB'den Doğukan Özkan 2 altın madalya kazanmış ve Eskişehir'de yapılacak olan Türkiye birinciliğine katılacaktır. (Bir yıllık teşvik bursu ile ödüllendirilmiştir.)

Sporcularımıza Türkiye Şampiyonasında başarılar diliyoruz.

Soldan sağa: Ayşe KILIÇ (Beden Eğitimi Öğretmeni), Nehir Günce DAŞCI, Meltem BAYKAN, Ahmet Barış ERDOĞRUCA, Deniz KAYA, Burakcan BAYRAM, Deniz DEMİRCİ, H. Doğukan ÖZKAN, Özgür BARLAS.

KIZ SPORCULAR

ADI SOYADI

1. Deniz DEMİRCİ
2. Nehir Günce DAŞCI
3. Meltem BAYKAN
4. Deniz KAYA
5. Zeynep Merve ÇETİN
6. Burcu UYSAL

SINIF

- 10 YA
- 9 HA
- 9 HD
- 9 A
- 9 C
- 9 P

ERKEK SPORCULAR

ADI SOYADI

1. Halis Doğukan ÖZKAN
2. Serkan YILDIZ
3. Abdullah Canberk OVAYURT
4. Ahmet Barış ERDOĞRUCA
5. Özgür BARLAS
6. Burakcan BAYRAM

SINIF

- 9 HB
- 10 FL
- 9 HK
- 9 HB
- 9 P
- 10 TMB

Haydi Kızlar Satranç Oynamaya

ALEV'in katkılarıyla kız öğrenciler arasında satranç sporunu yaygınlaştırmak amacıyla "Haydi Kızlar Satranç Oynamaya" adlı turnuva düzenlendi. Amacımız daha fazla sayıda kız öğrenciyi etkinliklere içine çekmekti.

10-24 Mart 2006 tarihleri arasında yapılan satranç turnuvasına ve finale katılan öğrencilerin isimleri aşağıda belirtilmiştir. İlk üç dereceye giren öğrenciler ALEV tarafından ödüllendirilmiştir. Gelecek turnuvada daha fazla sayıda kız öğrencileri görmek düşüncesiyle.

Dereceye giren öğrencilerimizin isimleri:

1. Hasene Ceren CİNDİOĞLU, 2. Nesibe KALEM, 3. Burcu GÜLEZ, 4. İrem DAĞLIOĞLU, 5. Buket ÇALIK, 6. Pelin KUTLUTÜRK, 7. Elif Melike AKARCA, 8. Sıla SAY, 9. Kübra KILIÇ.

Atatürk Lisesi satranç takımını belirlemek için düzenlenen okul içi turnuva sonucu dereceye giren sporcu öğrencilerimiz:

1. H. Utku Şatıroğlu, 2. Emre Ceylan, 3. Murat Salur, 4. Esat Karaduman, 5. Kerem Gürler Ankara Milli Eğitim Müdürlüğü'nün İl birinciliği müsabakalarına katılmaya hak kazandılar.

20-22 Mart 2006 tarihleri arasında yapılan Ankara İl birinciliği karşılaşmalarında 250 öğrenci arasında H. Utku Şatıroğlu 9., Murat Salur 12., Kerem Gürler 15., Emre Ceylan 20., Esat Karaduman 30. oldu.

Bütün bu satranç faaliyetlerini düzenleyen ve destekleyen Atatürk Lisesi Eğitim Vakfına teşekkür ederim.

İbrahim Özpınar

Beden Eğitimi Zümre Başkanı

aliocal@sebah.com.tr

Spora katılım

Ülkemizde spora katılımın arzu edilen düzeyde olmadığını artık herkes biliyor. Sonuçları pozitif hale getirmek için çabalarımız var. Ama yeterli değil. Dünyanın en genç nüfusuna sahip ülkelerinden biri olmamıza rağmen, lisanslı sporcu sayımızın 500 bine bile ulaşmaması üzüntü verici. Dünya, sporu bir eğitim aracı olarak görürken, bizim spora olan uzaklığımız kaygı veriyor. Dinamik ve üretken bir toplum olmanın olmazsa olmaz koşullarından olan sporla, ülke olarak daha samimi birliktelik içinde olmalıyız. Türkiye'de milyonlarca insanın yaşamında spor sözcüğü bulunması kabul edilir bir durum olmasa gerek. Katılımı mutlak suretle artırmak zorundayız. Önündeki engelleri kaldırmak için artık ciddi adımlar süratle atılmalı.

OKULLAR İHMAL EDİLMEMELİ

Özellikle daha çok insana spor yaptırmak için okullara çok önem vermek mecburiyetindeyiz. Öğrenciler, okula adımını attığı gün sporla tanışmalı. Spor yapmayan bir tek birey bile kalmamalı. Bugün milyonlarca öğrenci, gelecekte ülke yönetiminde görev almak için hazırlanıyorlar. Onları spor kültüründen mahrum eden bir anlayıştan yoksun şekilde geleceğe hazırlamak bu ülkeye verilecek en büyük kötülük olsa gerek. Yalnız bugünkü şeldi ile eğitim ve spor faaliyetlerinin birlikte yürütülmesinde büyük sıkıntılar yaşıyoruz. Bu sorunları aşmak mecburiyetindeyiz. Öğrenciler büyük bir sınav maratonunun yanında spora zaman ayırmak için çok zorlanıyorlar.

AİLELER HUZURSUZ

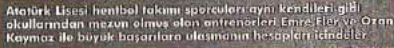
Aileler, gelecek kaygısı ile çocuklarını spora yapmasına pek gönüllü değiller.

Beden Eğitimi ders saatleri çok yetersiz. Okullarda spor için fiziki şartlar yeterli değil. Özellikle eski okulların hiç birinde spor tesisi bulunmuyor. Yeni yapılan okul projelerinde bile spor tesisine yer ayrılmamış olanlar var. Bu şartlarda elbette spor yapan insan sayısını artırmak için uzun yıllara uğraş vermek durumdayız. **Gecikilen her gün, ülkemize çok şeyler kaybettirecek.** Çağdaş dünya ile ülkemizin arasındaki mesafe daha da açılacak. Artık eğitimin sadece kitaplarla verilmemesi kabul etmeliyiz. Sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerle birlikte verilmeyen eğitim, eksik eğitimidir. Böylesine eksik bir eğitim alan bireyin başarılı olması, bu rekabet ortamında mücadele etmesi asla mümkün değildir. Spor sadece sağlıklı olmanın bir nedeni değil, mutlu ve başarılı bir yaşam sümeninin nedenidir. O nedenle Türkiye, artık sporu ciddiye almak mecburiyetindedir. Spora katılımı artırmak, ve önündeki engelleri kaldırmak için çaba harcamak zorundadır.

2004-2005 Öğretim yılında öğrencilerin çalışmalarından oluşan yağlıboya resim sergisi açılmıştır. Sergi Mayıs ayı boyunca A Blok giriş katında yer almıştır. Ayrıca 11 Fen L sınıfından Alper Yıldırım'ın kişisel fotoğraf sergisi Gençlik Haftası etkinlikleri çerçevesinde yer almıştır. Resim öğretmeni Müzeyyen BAŞ.

A nkara'nın en eski ve köklü eğitim kurumu olan Atatürk Lisesi sporda da kendi ekolünün yaratma mücadelesi ve-

SPORA KATILIM

1700 öğrencisi ve 120 öğretmeni ile sporu kaliteli ve etkin

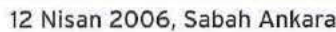
OKULLARA TRANSFER

Biz eğitim alanındaki başarılarımızı spor alanında da göstermek istiyoruz. Öncelikli hedefimiz spora katılmak. Bunun yanında branş sayılarını artırmak ve sporu da kendi ekolumüzü yaratmak. Bunu yaparken diğer okullardan sporcuyu transferli yapıp değil, kendi öğrencilerimizle başarmak istiyoruz" dedi.

Bu yıl 120. yaşını kutlayacak olan Ankara Atatürk Lisesi'nin, ilçe 1, ilçe 2 ve ilçe 3'te, üç üyü boyunca 52 saat not alan 50 öğrencisi, Atakule Sevililla restoranda Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı (ALEV) Başkanı iş adamları Erol Üçer tarafından düzenlenen yemekte bir araya geldi.

Yemekte vakıf yöneticileri ve öğrenciler hem başarılarını kutladılar hem de bir arada hoş bir gece geçirdiler. Bu keşifli yemekte, öğrencilerle birlikte halay çektiler. Geceye bir konuşma yapan ALEV Başkanı Erol ÜÇER, öğ-

rencilerin bu tür başarıları-
nda hep yanlarında ola-
caklarını, eğitimleri konu-
sunda her tür yardımı ve de-
diği sağlayacaklarını ifade
etti. Üçer, SABAH Ankara'ya
yaptığı açıklamada ise, "Ba-
zi insanlar çiçek yetiştirir
ve çiçekleri açtığı zaman çok
mutlu olurlar. Bende öğren-
dirmişim güzel sonuçlar al-
dıkları zaman çiçek tutku-
ları kadar seviyorlar. Çün-
kü ölmemizin çocukları ölü-
mizin geleceğini ifade etti-
yor" dedi. Erol Üçer, ALEV
olarak tüm uğraşlarını öğ-
rencilerinin daha iyi şartlar-
da yetiştirmesini sağlamak ol-
dugunu da sözlerine ekledi.

[illegible]

25 Şubat 2006,
Sabah Ankara

Ünlü hocaları, başanlı mezunlarıyla adından yıllarca söz ettiren Ankara Atatürk Lisesi, eğitim-gözetime 1886 yılında Yüksek İhtisas Hastanesi'nin içerisinde başladı. Ankara halkı tarafından Taş Mektep olarak bilinen okul, Ankara'nın en köklü ve Atatürk ismini ilk alan okul unvanını da taşıyor.

TAŞ Mehmetçian Ankara Atatürk Lisesine giden hafta sonu 120 yıl önce Ankara'nın kuruluşunu "De Meçriye" isimli bir romanla, bu yıl 126. yılını kutluyor. Kuruluş yıldönümü kapsamında 10-11 Eylül'de de İstanbul'da düzenlenen konferansta büyük bir ilgi gördü. Roman, Türkiye'nin kuruluşuna ilişkin önemli bir belge olarak kabul ediliyor. Romanın yazarı, Türkiye'nin kuruluşuna ilişkin önemli bir belge olarak kabul ediliyor. Romanın yazarı, Türkiye'nin kuruluşuna ilişkin önemli bir belge olarak kabul ediliyor.

[illegible]

deser vaktene ghl lfr vak røvere
passe. Du skriftlære en ara fradrock
och fradrock. Uter Uter dardlågande
härnys gellen V2 käl 20 yd önsa
företak Lärn Eglita Vaktör (ALIV)
känd. ALIV ha sörnsa känd 7
härnys fella dardlågande härnys

SANATÇI VE GAZETECİ

**Wittem Gerts (TJEMM) uit Bapstans, Minnema Gert (TJEMM) uit Bapstans, Onder Koe (Minnema), Minneke Bennis (Annette Minnema) uit Bapstans, Niek Arie (Gertjan) uit Bapstans, Sita Sarah (OTTO) uit Bapstans, Ruut Bapstans (TJEMM) uit Bapstans, Gert Bapstans (Proff), Con Poud (Proff), Olaf Poud (Proff), Pieter Gertjan (Proff), Con Dender (Gertjan), Driesse Tjalling (uit Bapstans), Ewout Jelle (Gertjan), Minneke Bennis (Gertjan), Tjalle Bennis (Gertjan), Tjalling Bapstans (TJEMM) uit Bapstans, Arie (uit Bapstans), Bapstans Bapstans (Gertjan)*

Ankara Atatürk Lisesi sıralarından kimler geçmedi ki...
Sıyasilardan sanatçılara, ispatlan-
mışlardan gazetecilere kadar bir çok
önü bu okuldan geçen oldu.
Hikmet Coşkun, Önder Say, Müs-
tafa Gümin, Huri Allen, Gazi Yaşar-
gil, Mehmet Barlas, Kenan İzzet, Er-
men Torgulu, Alpay Ünlülerden
sadece bazıları.

J. Brahma | Tanya Karpurkar M.A.
Teachings, Cg 18
P.L. Gaykavalil | Sankar Thekka
Dy 74, Pithapuram

55 Sankar
Pithapuram

Omni-Sankar
Teachings, Cg 18
Teli 180 11 11

Sankar Thekka
Dy 74, Pithapuram

Ge

GELECE

eceğin

bilim

adamlar

1 Nisan 2006
Milliyet Anka

İçeri Anlatımı

ra

aralı

23 Şubat 2006, Sabah Ankara

GELECEĞİN bilim adamları Ankara'da yetiştiriyor. Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu Bilim Adamlı Yetiştirme Grubu tarafından düzenlenen Orta Öğretim Öğrencileri Araştırma Projeleri final yarışmasında dereceye girenlere törende ödülleri verildi. Biyoloji, Kimya, Fizik, Matematik ve Yer Bilimi dallarında Ankaralı dört öğrenci birinci oldu. Ankaralı iki öğrenci ikincilik ve iki öğrenci de üçüncülük kazandı. Tören Milli Eğitim Bakanı Doç Dr Hüseyin Çelik, İl Milli Eğitim Müdürü Murat Bey Balta da katıldı. 76 projenin finale

kaldığı yarışmada Ankara'dan kimya dalında Atatürk Anadolu Lisesi'nden Nermin Demirel, Haptingülsü ile Özel Yüzey Fen Lisesi'nden Güneş Şişin, matematik dalında Fen Lisesi'nden Eren Bölükbaşı, Yerbilimi dalında Atatürk Anadolu Lisesi'nden Yaprak Serri ve Çenabı Baki Kuyuk birinciliği kazandı. Çarşıbeyaz Anadolu Lisesi'nden Kenan Ahsuka fizik dalında Atatürk Lisesi öğrencisi Güneşhan Yapar kimya dalında ikinci olurken, Özel Samanyolu Fen Lisesi'nden Emre Varol ve Veli Melih Bilgin bilimler dalında üçüncü oldu. **ASL UYUR**

EVİN DEMİRTAŞ

Besiktas'in en eski okullarından olan ve halk arasında "Tas Meektep" olarak bilinen Ankara Atatürk Lisesi, bu seneye 120. yulunu kutlamaya hazirlanıyor. Hem kayitli ogrencilerini hem de Universitesi kazanan ogrencilerini verdigi burslarla destekleyen Ankara Atatürk Lisesi Egitim Vakfi (ALEV), bugune kadar bin 500 ogrenciyeye karstiksz burs verdi.

ALEV kutulamalar çerçevesinde büyük bir bala düzenlenecek. Etkinlikler kapsamında lise tarihini anlatan bir kitap yazılacak ve bir belgesel çekilecek. Türkiye Zekâ Vakfı'nın katkılarıyla öğrenciler arasında yarışmalar düzenlenecek bala için özel damgalı 120. yıl anma pulu bastırılacak.

145 öğrenciye burs verildi

ALEV, bu sene, başarılı öğrencileri arasından ihtiyacı olan 100 öğrenciye başarı bursu, sporda ve diğer dallarda başarılı olan 15 öğrenciye başarı bursu ve üniversitede okuyan 30 öğrenciye de tesvik bursu verdi. ALEV'in verdiği bunlarla başlıca birçok öğrenci, Türkiye'nin önde gelen üniversitelerinde ve yurtdışında eğitim görüyor. Bu öğrencilerden Melih İyigün ve Tolga Tuncer, Almanya'da Freiburg Üniversitesi'nde, Özgü Sankaya ise A.B.D.'nin Ohio eyaletinde University of Toledo'da eğitim görüyor.

11 Nisan 2006,
Milliyet Ankara

Ankara'da yaşıyıp asırlık Atatürk Lisesi-
ni bilmeyen yoktur.

Yetmişli yılların ortalarında onbeş günlük bir maceram oldu taş mektepte. O günlerin siyasi ortamı kaçınılmış beni. Geçenlerde Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı Başkanı Erol Uzer'in davetlisidik. Mütevazı, hoşsohbet, yardımsever bir beyefendi.

Vakfın eğitime, spora katkılarını anlattı. Kapısından söyle bir geçtiğim okulla ilgili pek de hoş anılarını olmadığını söyledi. Söyle bir çe çıktı...
"Ahh iste... En önemli hedefimiz o günlerin izni silöbilmek" diye frısdadı.
Can Dündar yıllar sonra şen dönmüştü okula...
Darısı diğerlerinin başına!..

1 Nisan 2006,
Milliyet Ankara